

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΣΤΙΣ ΜΕΣΑ ΣΕΛΙΔΕΣ

Στη φυλακή
οι δολοφόνοι
της Πύλου

σελ. 6, 7

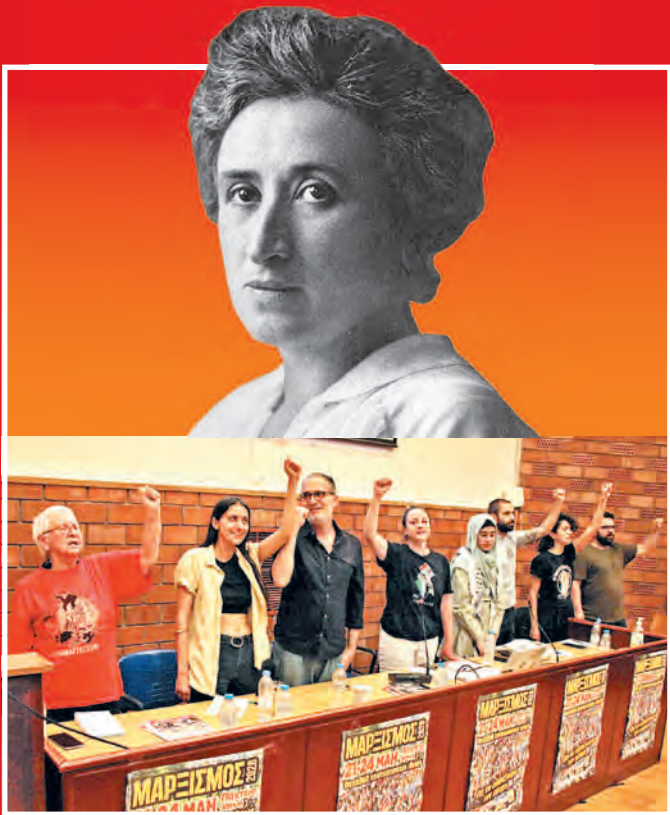
Εκλογές
στα Σωματεία

σελ. 2

No 1724, 27 Μάρ 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Η
Ανταποκρίσεις
από το τετράημερο
ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026

Γυρίστε
στις σελίδες
3, 8, 9, 10, 11

ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

Από τη Ρόζα
Λούξεμπουργκ
στο σήμερα

Η "Διεθνής" στο κλείσιμο του φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Ισχυρές Παρεμβάσεις

Σε εκλογές προχωράνε τα σωματεία εκπαιδευτικών σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση για την ανάδειξη αντιπροσώπων στα συνέδρια των ομοσπονδιών ΔΟΕ και ΟΛΜΕ. Το δίκτυο εκπαιδευτικών «η Τάξη μας», δίνει τη μάχη των εκλογών σε μία σειρά σωματεία συμμετέχοντας στα σχήματα των Παρεμβάσεων.

«Στον ΣΕΠΕ Κορυδαλλού Αγίας Βαρβάρας έχουμε εκλογές στις 27 Μάη», δήλωσε η Εύα Ηλιάδη. «Στηρίζουμε το σχήμα των Παρεμβάσεων, την Ενωτική Αντικαπιταλιστική Κίνηση Εκπαιδευτικών. Θέλουμε η Ομοσπονδία να πάρει πρωτοβουλίες κλιμάκωσης. Ψηφίζουμε όπως αγωνιζόμαστε. Πρέπει να βάλουμε φρένο στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων, τον απολύσεων, της υπονόμευσης της δημόσιας Υγείας, του ρατσισμού και του πολέμου. Δεν θέλουμε να στέλνουμε φρεγάτες, θέλουμε μόνιμο προσωπικό στα σχολεία μας».

Στις 28 Μάη, σε εκλογές προχωρά ο ΣΕΠΕ Καλλιθέας. «Διεκδικούμε να βγει ενισχυμένη η αντικαπιταλιστική Αριστερά και για το συνέδριο της ΔΟΕ για να συνεχίζει να βάζει σε κάθε μάχη την αγωνιστική κλιμάκωση», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Κώστας Καραγιάννης. «Το προηγούμενο διάστημα μέσα από πρωτοβουλίες μας στη γειτονιά της Καλλιθέας, σημειώσαμε μία σειρά νίκες. Απέναντι στην προσπάθεια να μετατραπούν τρία σχολεία της περιοχής σε Ωνάσεια, πήραμε πρωτοβουλία να κινητοποιηθεί ο ΣΕΠΕ και η ΕΛΜΕ Καλλιθέας, να κάνουμε διαδήλωση στο κέντρο της γειτονιάς και συναυλία. Αυτές οι κινήσεις πάγωσαν τα σχέδια για τα Ωνάσεια. Θα αξιοποιήσουμε τις εκλογές για να πάρουμε πρωτοβουλίες μέσα από το σωματείο. Στη γενική μας συνέλευση χθες συζητήσαμε με συναδέλφους το να πάρουμε απόφαση για τη συμμετοχή μας στα συλλαλητήρια στην επέτειο των 3 χρόνων από το ναυάγιο της Πύλου. Συζητήσαμε την επίθεση στη τρανς γυναίκα στη γειτονιά μας. Εν όψει και του Pride χρειάζεται να δυναμώσουμε την αριστερά που ανοίγει αυτά τα ζητήματα μέσα στους Συλλόγους και τα σχολεία και που παλεύει ενωτικά με κατεύθυνση την ανατροπή αυτής της κυβέρνησης».

Ο ΣΕΠΕ Πειραιά «η Πρόοδος», δίνει τη μάχη των εκλογών στις 28 Μάη. «Η επερχόμενη εκλογική αναμέτρηση δεν αφορά μόνο πρόσωπα, αλλά τον προσανατολισμό της Ομοσπονδίας σε μια περίοδο που το Υπουργείο Παιδείας κλιμακώνει την επίθεση», γράφει στην Εργατική Αλληλεγγύη η Έλενα Τσόλκα, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ Πειραιά «η Πρόοδος», υποψήφια με

27/5

ΓΣ: ΣΕΠΕ Χανίων,
Εκλογές:
ΣΕΠΕ Κορυδαλλού, ΣΕΠΕ
Παρθενώνας

28/5

ΓΣ: ΣΕΠΕ «η Αθηνά»
Εκλογές: ΣΕΠΕ
«Παπαμαύρος», ΣΕΠΕ
Καλλιθέας, ΣΕΠΕ
«Αριστοτέλης», ΣΕΠΕ «Ο
Θουκυδίδης»

την Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Παρέμβαση. «Οι Παρεμβάσεις διεκδικούν την 3η έδρα στο Δ.Σ., επιδιώκοντας να σπάσουν την κυριαρχία των κυβερνητικών μηχανισμών. Στόχος μας είναι η ανασυγκρότηση των Συλλόγων, ο οριζόντιος δημοκρατικός συντονισμός και οι ανυποχώρητοι αγώνες που θα ορίζονται από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς».

Ο ΣΕΠΕ Ηλιούπολης «Παπαμαύρος» προχωρά σε εκλογές στις 28 Μάη. Η Κατερίνα Τσαλταμπάση, εκπαιδευτικός υποψήφια με το σχήμα «Εκπαιδευτικοί σε δράση» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Δώσαμε πρόσφατα τη μάχη ενάντια στις εξετάσεις PISA και το αποτέλεσμα ήταν ο απόλυτος εξευτελισμός του υπουργείου, με τηλεφωνα σε διευθυντές και παρακάλια για να διενεργήσουν εξετάσεις. Η επιμονή του κλάδου φέρνει νίκες». «Διεκδικούμε μία ΔΟΕ που να στηρίζει τους αγώνες και δεν θα βάζει φρένο, δήλωσε η Αναστασία Πουλουτίδου, εκπαιδευτικός μέλος του ΣΕΠΕ «ο Θουκυδίδης», «Περιορίζεται σε στάσεις εργασίας ενώ οι εκπαιδευτικοί δείχνουν ότι έχουν διάθεση να συνεχίσουν τον αγώνα που έχουν ξεκινήσει. Μέσα από τις εκλογές για να αλλάξει πορεία η ΔΟΕ χρειάζεται να δυναμώσει η αντικαπιταλιστική Αριστερά μέσα στα σωματεία που συντονίζεται με τις διαθέσεις των συναδέλφων».

«Όταν στα σχολεία συμβαίνουν αυ-

τοκτονίες λόγω των πανελλαδικών εξετάσεων, όταν μία μεγάλη μερίδα εκπαιδευτικών ζει στη φτώχεια και πάσχει από εργασιακό burnout, όταν πέφτουν ταβάνια και ενοχοποιούνται εκπαιδευτικοί γι' αυτό καταλαβαίνουμε ότι τα σχολεία έχουν φτάσει σε μία οριακή κατάσταση λειτουργίας εξαιτίας της προσπάθειας της κυβέρνησης να τα ιδιωτικοποιήσει», δήλωσε στην ΕΑ ο Σεραφείμ Ρίζος, μέλος του ΣΕΠΕ «η Αθηνά» που προχωρά σε εκλογές στις 3 Ιούνη. «Ταυτόχρονα βλέπουμε την επιμονή της αντίστασης. Αυτή έφερε την αθώωση των τριών συναδελφιστών της Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας που σύρθηκαν στα πειθαρχικά. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, η καμπάνια που κάνουν οι Παρεμβάσεις

3/6

ΓΣ: ΣΕΠΕ Ξάνθης
Εκλογές: ΣΕΠΕ «η
Αθηνά», ΣΕΠΕ Χανίων

4/6

Εκλογές: ΣΕΠΕ Ξάνθης

9/6

ΓΣ: ΣΕΠΕ Γλυφάδας-
Βάρνης- Βούλλας-
Βουλιαγμένους

16/6

Εκλογές και ΓΣ ΣΕΠΕ
Μεσσηνίας

17/6

Εκλογές ΣΕΠΕ
Γλυφάδας- Βάρνης-
Βούλλας- Βουλιαγμένους

Κινήσεις Συσπειρώσεις για την τρίτη έδρα στο Συνέδριο της ΔΟΕ και η Αυτόνομη Παρέμβαση του Συλλόγου Αθηνά, είναι μία σωστή καμπάνια που πρέπει να φτάσει στη νίκη. Κι αυτό γιατί οι Παρεμβάσεις ήταν και είναι η ψυχή και το κέντρο του αγώνα τα τελευταία 5 χρόνια ενάντια στην αξιολόγηση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και της κατηγοριοποίησης των σχολείων. Όμως αυτή η καμπάνια από μόνη της δεν είναι αρκετή. Χρειάζεται να δουλέψουμε μέσα σε κάθε σχολείο και να δώσουμε τη μάχη μέσα στο ίδιο το συνέδριο για να πάμε για έναν απεργιακό Σεπτέμβρη.

Μέσα από το συνέδριο χρειάζεται να εξασφαλίσουμε ότι πάμε για την επαναβεβαίωση της απεργίας αποχής. Μία οποιαδήποτε υποχώρηση από αυτό θα αποτελέσει προδοσία του αγώνα των εκπαιδευτικών. Ταυτόχρονα χρειάζεται να αλλάξει ρότα η ομοσπονδία και να λάβει μέτρα ενεργού υποστήριξης του αγώνα των διωκόμενων εκπαιδευτικών. Δε γίνεται να πηγαίνουμε με αυτό που έχουμε πάει μέχρι τώρα, ούτε με τις 3ωρες στάσεις εργασίας, ούτε με την έλλειψη οικονομικής και νομικής στήριξης. Χρειάζεται να μας βρουν ενωμένους απέναντι τους και οι γενικές συνελεύσεις και οι εκλογές θα είναι σημαντικό βήμα για την οργάνωση των επόμενων μαχών».

Σοφία Γαρμπή

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Δύναμη στο Συντονιστικό

Σε περίοδο εκλογών βρίσκονται τα σωματεία εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων δίνει όλες του τις δυνάμεις για την ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Στις 26 Μάη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, βρίσκονταν σε εξέλιξη οι εκλογές για την ανάδειξη ΔΣ στο σωματείο εργαζομένων στο Τζάνειο νοσοκομείο. Η Ενωτική Κίνηση για την Ανατροπή συμμετέχει για πρώτη φορά στις εκλογές του σωματείου δίνοντας τη μάχη να ζωντανέψει το σωματείο και οι διαδικασίες του. Την ίδια μέρα, το σωματείο εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγία Όλγα έκανε τις εκλογές του για αντιπροσώπους στο ΔΣ. Το σχήμα Ανατροπή- Συμμαχία Εργαζομένων διεκδικεί την ενίσχυση της Αριστεράς που οργανώνει απεργιακά τη σύγκρουση με την κυβέρνηση.

Έλενα Βενιζέλου

Στις 4 Ιούνη το Σωματείο Εργαζομένων στο νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου, προχωρά σε εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο Διοικητικό Συμβούλιο του σωματείου. Η Ενωτική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, το σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μέσα στο σωματείο δίνει τη μάχη των εκλογών.

Μέσα από τις εκλογές διεκδικούμε τη νίκη. Η Ενωτική Πρωτοβουλία και ο Κώστας Καταραχιάς να βγει στο σωματείο γιατί καταφέραμε μετά από πολλά χρόνια να πληρωνόμαστε στην ώρα μας, στα δεδουλευμένα μας. Καταφέραμε να πάρουμε πλασματικές ώρες μετά από πολλά χρόνια και 20ετία. Καταφέραμε να μείνει ανοιχτό το νοσοκομείο, το ακτινολογικό, το παθολογικό, η αιμοδοσία. Καταφέραμε να σταματήσει η τρομοκρατία στο νοσοκομείο και ο φόβος.

Παλεύουμε όλοι οι άνθρωποι να έχουν ίση πρόσβαση στα νοσοκομεία, να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση, να μπορούν όλοι οι άνθρωποι να έχουν σωστή περίθαλψη. Και οι πρόσφυγες και οι μετανάστες και οι άποροι.

Η παράταξη της ΔΑΚΕ (ΝΔ) στο νοσοκομείο κάνει προσπάθεια να ξαναπάρει το σωματείο. Πάντα την έκανε με την τρομοκρατία, την εκδούλευση και το τάξιμο θέσεων. Θέλουν να χτυπήσουν την Αριστερά μέσα στο σωματείο γιατί στην πραγματικότητα τους χαλάει το αφήγημα και το κέρδος: τα απογευματινά ιατρεία, απογευματινά χειρουργεία, το ιδιωτικό έργο, τα φακελάκια. Εμείς είμαστε παρών σε κάθε απεργία. Θέλουμε να φύγει η κυβέρνηση γιατί προωθεί την ιδιωτικοποίηση κομμάτι- κομμάτι μέσα στο νοσοκομείο, από τις καθαρίστριες μέχρι την ασφάλεια κλπ. Και όποιος έχει αντίρρηση, ας πάει σε μία εφημερία νοσοκομείου. Να αντιμετωπίσει το πρόβλημά του, να βρει γιατρό. Η Υγεία και η Παιδεία πρέπει να είναι δωρεάν.

Μαρία Λιάγκα, μαία στο ΓΝ Έλενα Βενιζέλου,
υποψήφια με την Ενωτική Πρωτοβουλία

ΓΝΑ Γεννηματάς

Στις 9 και 10 Ιούνη θα γίνουν εκλογές για την ανάδειξη ΔΣ στο Σωματείο Εργαζομένων στο ΓΝΑ Γεννηματάς. Η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, σχήμα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο νοσοκομείο συμμετέχει στις εκλογές.

Οι εκλογές διεξάγονται σε ένα βαθιά πολωμένο κλίμα μέσα στο νοσοκομείο. Οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ έχουν καταντήσει να είναι οι πιο μισητές από ποτέ. Δίνουν τα ρέστα τους στην πίεση, στον εκφοβισμό, στις μεθοδεύσεις ώστε να μπορέσουν να αναστρέψουν το κλίμα τεράστιας δυσανεξίας απέναντι τους. Από τη δική μας πλευρά προσπαθούμε να διαμορφώσουμε ένα ψηφοδέλτιο με το πιο αγωνιστικό κομμάτι των συναδέλφων μέσα στο νοσοκομείο, ώστε να κοντράρουμε αυτό που συμβαίνει. Οι εκλογές είναι κρίσιμες γιατί η διάλυση και ιδιωτικοποίηση του ΕΖΥ με υπουργό των Άδωνι Γεωργιάδη είναι τεράστια πρόκληση.

Ο στόχος μας είναι πρώτα από όλα να ηττηθεί η ΔΑΚΕ και μετά να αυξήσουμε τις δικές μας δυνάμεις ώστε να μπορεί το σωματείο του Γεννηματά να παίρνει αγωνιστικές αποφάσεις για να ανατρέψει αυτήν την κατάσταση. Όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, ήμασταν μπροστά σε όλες τις μάχες και τις κλαδικές οικονομικές αλλά και τις πολιτικές και αυτό επιδιώκουμε στο μέλλον με περισσότερη ένταση.

Μαρία Χαρχαρίδου,

νοσηλεύτρια μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων στο ΓΝΑ Γεννηματάς
υποψήφια με την Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

Το πάνελ της συζήτησης "Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα" με την οποία έκλεισε το φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ έβαλε το 1915 το ερώτημα «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» μέσα στη φρίκη του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου όταν ο κόσμος μόλις άρχιζε να αντιστέκεται. Πίστευε ότι χρειαζόταν ένα δυνατό αντιπολεμικό κίνημα που θα συγκρουόταν με το κόμμα στο οποίο η ίδια ανήκε, το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Δεν ήταν απλά μια μπροσούρα, ήταν ένα πρόγραμμα για τους επαναστάτες για το πώς θα έπρεπε να συγκρουστούν με τον πόλεμο, να συγκρουστούν με τον ρεφορμισμό και να φτιάξουν ένα επαναστατικό κόμμα.

Και αυτό έγινε. Είχε αποτέλεσμα. Ένα ολόκληρο κομμάτι έσπασε από το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, έφτιαξε επαναστατικό κόμμα και έσπρωξε κομμάτια της σοσιαλδημοκρατίας να περάσουν

με το αντιπολεμικό κίνημα. Έτσι ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος τέλειωσε με επανάσταση στη Γερμανία. Πατάμε πάνω στους ώμους όχι κάποιων καλών θεωρητικών αλλά επαναστατών που σταμάτησαν έναν πόλεμο και ανοίξαν τον δρόμο προς την επανάσταση.

Ιμπεριαλισμός

Το 1915 ο Λένιν έγραψε τον "Ιμπεριαλισμό", ένα κείμενο το οποίο εξηγούσε την φύση του πολέμου και υποστήριζε ότι μέσα σε συνθήκες κρίσης των απο πάνω -γιατί αυτή ήταν η εικόνα των κυρίαρχων τάξεων που είχαν μπει στον πόλεμο και διεθνώς και στη Ρωσία- οι από κάτω θα αντιδράσουν. Η αντίδραση δεν αφορούσε μόνο το αντιπολεμικό κίνημα αλλά και τους εργατικούς αγώνες όπου οι εργάτες (και οι εργάτριες περισσότερο) είχαν αρχίσει να κάνουν απεργίες. Πίστευε ότι ο κρίκος που θα μπορούσε να ενώσει αυτούς τους αγώνες ήταν το επαναστατικό κόμμα και άρα έπρεπε οι μπολσεβίκοι να δυναμώσουν μέσα στο εργατικό κίνημα. Έτσι φτάσαμε στο 1917 με τους επαναστάτες σε πρωταγωνιστικό ρόλο. Η επανάσταση όχι μόνο σταμάτησε τον πόλεμο αλλά προχώρησε από την επανάσταση του Φλεβάρη που ανέτρεψε τον τσάρο στην Οκτωβριανή επανάσταση.

Στηριζόμαστε σε ιδέες, εμπειρίες και μια ολόκληρη παράδοση της επαναστατικής Αριστεράς

που έδωσε αυτές τις μάχες μέσα στις πιο δύσκολες συνθήκες. Μας οπλίζουν με ελπίδα για το σήμερα σε ένα περιβάλλον που ξανά οι από πάνω δεν μπορούν να κυβερνήσουν όπως παλιά και οι από κάτω δεν θέλουν άλλο να κυβερνώνται όπως πριν. Υπάρχουν και σήμερα οι δυνατότητες και οι συνδέσεις ολόκληρων επαναστατικών κομματιών με το αντιπολεμικό κίνημα που έχει βασικό ρόλο και για το τι θα γίνει στην Παλαιστίνη, στο Ιράν, αύριο στην Κούβα και όπου χρειαστεί.

Θα τους νικήσουμε τους ιμπεριαλιστές και θα τους νικήσουμε με την εργατική τάξη να μπαίνει σε αυτόν τον αγώνα. Η εργατική τάξη -όχι κάποιοι πεφωτισμένοι ή κάποια μειοψηφία- μπαίνει ήδη σε αυτόν τον αγώνα, στην Ιταλία, στην Ισπανία, στην Ελλάδα αλλά και στις ΗΠΑ και σε άλλες χώρες. Είναι ήδη εδώ. Κι έτσι τραβάς και την Αριστερά που ταλαντεύεται. Τον Οκτώβρη του 2023, όλοι είχαν δεύτερες σκέψεις για την Παλαιστίνη, ότι «θα μας κατηγορήσουν ότι υποστηρίζουμε την Χαμάς». Αλλά παίρνεις τις πρωτοβουλίες και αναγκάζονται να μεταποπιστούν. Το ίδιο ακριβώς συνέβη και με το Ιράν αξιοποιώντας την εμπειρία της Παλαιστίνης. Πατάς στην προηγούμενη μάχη για να στηρίξεις την επόμενη.

Για να σταματήσεις έναν πόλεμο όπως στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, δεν χρειάζεται το επαναστατικό κόμμα να έχει απλώς εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη, χρειάζεται να έχει σχέση με την εργατική τάξη. Όχι την παραμονή της επανάστασης αλλά πολύ πιο πριν. Χρειάζεται να χτίσεις από τα πριν ένα επαναστατικό κόμμα που να έχει ρίζες μέσα στην εργατική τάξη, που να μαθαίνει από τις εμπειρίες του, που να ανοίγει μέσα σε αυτήν τις ιδέες της επανάστασης, να έχει δώσει μάχες για τη στρατηγική απέναντι στα ρεφορμιστικά κόμματα.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΙΟΡΜΗΣΗ

Δυναμικά ξεκίνησε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης. Συγκεντρώθηκαν 10.550 ευρώ, με την ολοκλήρωση του πετυχημένου τετραήμερου Μαρξισμός 2026. Μεγάλη συμμετοχή, πλούσια συζήτηση, ενθουσιασμός και μια γερή αρχή για την οικονομική καμπάνια. Ευχαριστούμε όλες τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συμμετείχαν καθώς και τα σωματεία που ενίσχυσαν οικονομικά αγοράζοντας προκλήσεις.

Ευχαριστούμε επίσης, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έδωσαν την ενίσχυσή τους: Αναστασία Χ. 200 ευρώ, Αλίκη Λ. 150, από 100: Αντώνης Κ., Μαρία Μ., Αποστολής Α., Ελίνα Κ., Γιάννης Χ., Τάκης Ζ., Δημήτρης Χ., Στέφανος Κ., από 50: Γιώργος Μ., Μαρία Β., Ηλίας Γ., Κατερίνα Φ., από 30: Παναγιώτα Ε., Χόρχι Κ., Γιάννης Σ., από 20: Δημήτρης Α., Μάγδα Θ., Ελένη Κ.

Επιπλέον ευχαριστούμε για την εγγραφή ή την ανανέωση στην εφημερίδα και στο περιοδικό Σοσιαλισμό από τα Κάτω, τους: Νίκος Φ., Σταυρούλα Φ., Θανάσης Κ., Σάββας Κ., Νίκος Σ., Νικόλας Θ., Κατερίνα Π., Θωμάς Κ., Θανάσης Σ., Ελένη Κ., Χρύσα Κ., Μαρία Κ.

Βοηθήστε μας να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε τον στόχο των 50.000 ευρώ, στον αγώνα για την ανατροπή της κυβέρνησης.

Συνέχεια στη σελ. 10

Εξωφρενικές είναι οι καταγγελίες των ακτιβιστών/ριών του Παγκόσμιου Στόλου Αλληλεγγύης για τα βασανιστήρια που αντιμετώπισαν από το στρατό του ισραηλινού κράτους μετά την πειρατεία και την απαγωγή τους ανοιχτά της Κύπρου.

Στις 14 Μάρη περισσότερα από 50 σκάφη με περίπου 500 ακτιβιστές/ριες από όλο τον κόσμο, σάλπαραν από τη Μαρμαρίδα της νοτιανατολικής Τουρκίας για το τελευταίο μέρος του ταξιδιού με στόχο το σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας. Τέσσερις μέρες μετά, το πρωί της 18ης Μάρη κι ενώ ο στόλος βρισκόταν ανατολικά της Κύπρου, σε κυπριακή ζώνη έρευνας και διάσωσης, το Ισραήλ ξεκίνησε την επιχείρηση πειρατείας. Το κυπριακό λιμενικό επέλεξε να αγνοήσει τα σήματα κινδύνου που εξέπεμπαν τα σκάφη, συναινώντας στην επίθεση των ισραηλινών δυνάμεων όπως ακριβώς είχαν κάνει και οι ελληνικές αρχές στο προηγούμενο κύμα πειρατικών επιθέσεων την τελευταία ημέρα του Απριλίου ανατολικά της Κρήτης. Χρειάστηκε μιάμιση ημέρα για να καταφέρει ένας από τους πιο ισχυρούς στρατούς του πλανήτη να καταλάβει το σύνολο των σκαφών και να απαγάγει τους ακτιβιστές/ριές του.

Κινητοποιήσεις ξέσπασαν σε πολλά σημεία σε όλο τον κόσμο, ακόμα και στην ίδια τη Γάζα όπου έγινε συγκέντρωση μετά από πρωτοβουλία των εργατικών σωματείων.

Για σχεδόν δύο ημέρες οι απαχθέντες αγνοούνταν. Το Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας έπαιζε κρυφτό απέναντι στους συγγενείς των απαχθέντων, τη νομική ομάδα και τους εκατοντάδες αγωνιστές/ριες που συγκεντρώθηκαν έξω από το υπουργείο το απόγευμα της 18/5 και το πρωί της επόμενης ημέρας.

Έφτασε το βράδυ της Τετάρτης 20/5 για να έρθουν πληροφορίες για την κατάσταση των απαχθέντων από το δίκτυο νομικής βοήθειας Αντάλα που κατάφερε να τους συναντήσει στο λιμάνι της Ασαντόν. Εκεί γινόταν λόγος και «για ακραία βία... που είχε ως αποτέλεσμα σοβαρούς και εκτεταμένους τραυματισμούς». Νωρίτερα την ίδια μέρα ο ακροδεξιός ισραηλινός υπουργός **Μπεν Γκμπιρ** είχε δημοσιεύσει βίντεο με τον ίδιο να δίνει σόου τρομοκρατίας και τους άντρες του να κακοποιούν τους απαχθέντες μπροστά του. Η διεθνής κατακραυγή και η πίεση του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης ανάγκασε το σιωνιστικό κράτος να προχωρήσει στην απέλαση των σχεδόν 500 ακτιβιστών/ριών του στόλου στην Τουρκία.

Όταν άρχισαν να φτάνουν οι απαχθέντες στο αεροδρόμιο της Ιστανμπούλ, άλλοι κουτσαίνοντας, άλλοι υποβασταζόμενοι, άλλοι με πληγές και σημάδια από πλαστικές σφαίρες, άρχισαν να ακούγονται από πρώτο χέρι τα ναζιστικής έμπνευσης βασανιστήρια του ισραηλινού στρατού. Πολλοί από τους ακτιβιστές/ριες μεταφέρθηκαν στα νοσοκομεία για άμεση περίθαλψη.

«Ήμουν και στην προηγούμενη αποστολή» λέει η αυστραλέζα **Τζουλιέτ Λαμόντ**. «Αυτή τη φορά υπήρχε τεράστια κλιμάκωση στη βία απέναντί μας. Υπήρξαν σεξουαλικές κακοποιήσεις. Ήμουν σε ένα πλοίο φυλακή όπου 180 άνθρωποι συστηματικά ξυλοκοπούνταν. Ανάμεσά μας καταγράψαμε 40 ανθρώπους με σπασμένα πλευρά, 12 σεξουαλικές επιθέσεις, ηλεκτροσόκ με τήζερ στο πρόσωπο, ενέσεις με άγνωστες ουσίες. Ήμουν στα γόνατα δεμένη και δεχόμουν νερό για πολλή ώρα ώστε νόμιζα ότι θα πνιγώ. Πέντε άντρες με ξυλοκοπού-

Τα μέλη της ελληνικής αποστολής του Global Sumud Flotilla μετά την απελευθέρωσή τους. Φωτό: March to Gaza Greece

Αλύγιστοι οι ακτιβιστές του Στόλου Αλληλεγγύης

σαν και με κακοποιούσαν σεξουαλικά. Κι όλο αυτό συνεχιζόταν τόσο στην πλωτή φυλακή όσο και στο Ασαντόν. Μπορεί να μας έσπασαν τα κόκκαλα, δεν έσπασαν την ψυχή και τη θέλησή μας. Είμαστε πιο δυνατοί από αυτούς».

«Αντιμετωπίσαμε τους πιο απαίσιους και βάναυσους ανθρώπους έχω γνωρίσει. Ούτε η προέλευσή μας ούτε τα διαβατήριά μας παρείχαν καμία προστασία. Μιλάμε για σπασμένα πόδια, χέρια, πλευρά. Συστηματικοί βασανισμού, βιασμοί, ξυλοδαρμοί, ηλεκτροσόκ. Φανταστείτε τι κάνουν στους Παλαιστίνους κρατούμενους. Ούτε μπορώ να φανταστώ πώς είναι να το ζει κανείς αυτό για δεκαετίες και να υπόκεινται σε τέτοια μαρτύρια από τους σιωνιστές» δήλωσε ο αμερικανός **Γκρέγκορι Τέρι**.

Η ιρλανδή Κατ Γκράχαμ που φώναξε Free Palestine στα μούτρα του Μπεν Γκμπιρ πριν αρχίσει να κακοποιείται μπροστά του, μίλησε στο Αλ Τζαζίρα: «Ήταν η δεύτερη φορά που με απήγαγαν σε αυτή την αποστολή. Το σκάφος μας κατελήφθη τρεις ώρες μετά την έναρξη της επιχείρησης του ισραηλινού στρατού. Ήρθαν αμέσως με πλαστικές σφαίρες, πήραν έναν από εμάς τον έδεσαν και του κάλυψαν τα μάτια με αποτέλεσμα να πέσει στο νερό. Από εκείνη τη στιγμή ήταν ξεκάθαρο ότι θα ακολουθούσε μια πολύ βίαιη διαδικασία καθ' όλη τη διάρκεια της κράτησής μας. Είναι σημαντικό να ξεκαθαρίσουμε ότι θα συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε μέχρι να πετύχουμε το στόχο μας που δεν είναι άλλος από την υποστήριξη των Παλαιστίνιων συντρόφων μας και τον αγώνα τους για λευτεριά. Δεν θα λυγίσουμε. Θα παραμείνουμε δυνατοί και θα συνεχίσουμε και καλούμε όλο τον κόσμο να κάνει το ίδιο. Να ξεσηκωθεί ενάντια στην αποικιοκρατία και την λευκή υπεροχή».

Ανάμεσα στους εκατοντάδες αγωνιστές/ριες που έφτασαν στην Ιστανμπούλ ήταν και τα 19 μέλη της ελληνικής αποστολής. Η κυβέρνηση

Μητσοτάκη εκδικητικά προσπάθησε να τους υποβάλει σε καψόνι δίνοντας ως μοναδική επιλογή για την επιστροφή τους, το... λεωφορείο για Αλεξανδρούπολη. Χρειάστηκαν ξανά οι πιέσεις του κινήματος αλληλεγγύης και μια μεγάλη διαδήλωση χιλιάδων προς την ισραηλινή πρεσβεία στην Αθήνα το απόγευμα της Πέμπτης 21/5, για να αναγκαστεί να κάνει πίσω και να εξασφαλίσει τον αεροπορικό επαναπατρισμό τους.

Υποδοχή συλλαλητήριο

Η υποδοχή των 19 συντρόφων/ισσών στο αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος το απόγευμα της Παρασκευής 22/5 εξελίχθηκε σε συλλαλητήριο αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, καταδίκης του ισραηλινού κράτους – τρομοκράτη και απαίτησης για σπάσιμο της συνεργασίας μαζί του από τη μεριά της ελληνικής κυβέρνησης. Από νωρίς η αίθουσα αφίξεων του Ελ.Βενιζέλος γέμισε με πανό, παλαιστινιακές σημαίες και συνθήματα από εκατοντάδες αγωνιστές/ριες που περίμεναν τους ακτιβιστές/ριες του Στόλου Αλληλεγγύης. Όταν εμφανίστηκαν πνίγηκαν στις αγκαλιές συγγενών, φίλων και συντρόφων/ισσών. Η αστυνομία προσπάθησε να προβοκάρει τη συγκέντρωση με σπρωξίματα και τραμπουκισμούς αλλά δεν της πέρασε.

«Σε αυτό το πλοίο - φυλακή ζήσαμε κάτι που μοιάζει με την επικράτηση του απόλυτου κακού» δήλωσε ο **Αντώνης Βραδής** στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Είναι ένα πλοίο σχεδιασμένο για να φυλακίζει και να βασανίζει κόσμο. Υπήρχε κοντέινερ βασανιστηρίων από το οποίο έπρεπε κάθε άτομο να περάσει από εκεί. Από εκείνο το σημείο και μετά η μόνη επαφή που είχαμε με τους ισραηλινούς ήταν κρότου λάμψης και πλαστικές σφαίρες στο ψαχνό ακόμα και για να έχουμε απλά πράγματα όπως το νερό. Οι τραυματισμένοι ήταν αναγκασμένοι να χρησιμοποιούν τα πλαστικά δαχτυλίδια από τα

λιγοστά μπουκαλάκια και τις ετικέτες για να φτιάξουν στηρίγματα για τα σπασμένα τους χέρια. Είναι σκηνές βγαλμένες από ένα πολύ σκοτεινό παρελθόν. Το μόνο πράγμα που μας κράτησε δυνατούς/ες είναι η σκέψη των Παλαιστίνιων κρατούμενων που περνάνε καθημερινά πολύ χειρότερα στην επ' αόριστον διοικητική κράτηση που επιβάλλει το γενοκτονικό καθεστώς του Ισραήλ. Μιλάμε για κοντά 10 χιλιάδες Παλαιστίνιους που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στις ισραηλινές φυλακές ανάμεσά τους και 400 παιδιά. Ο αγώνας που δίνουν και η αξιοπρέπεια τους ήταν αυτό που μας δίνει και μας δύναμη να συνεχίσουμε».

«Δεν θα σταματήσουμε να μαχόμαστε για μια ελεύθερη Παλαιστίνη. Πρέπει να καταγγείλουμε τη συνενοχή της ελληνικής κυβέρνησης που επέτρεψε να γίνει αυτή η παράνομη ενέργεια σε διεθνή ύδατα αλλά σε ελληνική SAR. Το Ισραήλ αλωνίζει τη Μεσόγειο λες και είναι χωραφάκι του» επεσήμανε η κινηματογραφίστρια και μέλος της αποστολής **Φαίδρα Βόκαλη**. «Όσο υπάρχει ατιμωρησία θα συνεχίσουν να γίνονται αυτά τα πράγματα. Είμαστε οι επόμενοι. Αυτό πρέπει να καταλάβουμε. Έρχονται για μας. Το Ισραήλ πρέπει να τελειώσει. Είναι φασίστες. Το γεγονός ότι μπορούν να κάνουν αυτά τα πράγματα και να τα δημοσιεύουν σε βίντεο είναι ενδεικτικό της ατιμωρησίας και της συνενοχής των κυβερνήσεων».

«Μας πειρατεύσανε σε κυπριακή SAR μας μετέφεραν σε δύο πλωτές φυλακές και τα βασανιστήρια που υποστήκαμε δεν έχουν προηγούμενο. Δεν υπάρχει ακτιβιστής που να μην πέρασε από τα χέρια ενός βασανιστή. Ο κόσμος κι όλη η διεθνής κοινότητα θα πρέπει να αντιδράσει, όχι για εμάς, αλλά για όλον αυτόν τον κόσμο που βρίσκεται στις φυλακές και για την Παλαιστίνη. Για την ανεξαρτησία και την ελευθερία ενός λαού που αγωνίζεται για το αυτονόητο. Το βασικό είναι να μην μείνουμε στο τι περάσαμε εμείς αλλά στο τι βιώνουν οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι και το πώς θα μπορέσει το κίνημα να σταματήσει αυτή την κατάσταση» τόνισε μεταξύ άλλων η **Χριστίνη Δέση Λουκά**, γραμματέας του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών και μέλος της ANTAPΣYA.

Οι μαρτυρίες και οι καταγγελίες συνεχίστηκαν και στη συνέντευξη Τύπου που οργάνωσε το **March to Gaza Greece** την επόμενη ημέρα και μπορείτε να τη δείτε ολόκληρη στο σύνδεσμο www.youtube.com/watch?v=wxlnts9njbl.

«Οι σύντροφοι/ισσες του Παγκόσμιου Στόλου Αλληλεγγύης επέστρεψαν νικητές/ριες» υπογραμμίζει η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο – Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**. «Οχι γιατί κατάφεραν να σπάσουν τον αποκλεισμό της Γάζας και να παραδώσουν την ανθρωπιστική βοήθεια που μετέφεραν. Αλλά γιατί κατάφεραν να απονομιμοποιήσουν ακόμα περισσότερο το ισραηλινό κράτος και να εκθέσουν ακόμα περισσότερο συνεργάτες τους σαν την κυβέρνηση Μητσοτάκη, που βρίσκεται κι αυτή απολογούμενη τόσο για την πειρατεία και όσα ακολούθησαν σε βάρος των πληρωμάτων, όσο και για τη συνεχιζόμενη συνενοχή της στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού. Συνεχίζουμε κλιμακώνοντας τη μάχη για Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο και για σπάσιμο της συνεργασίας της ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος τρομοκράτη, με μαζικό αντιπολεμικό κίνημα, με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις στο πλευρό του Παλαιστινιακού λαού».

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΤΡΑΜΠ

Αντιπολεμικός αγώνας μέχρι τη νίκη

28/2, Αντιπολεμική διαδήλωση στο Σαν Φρανσίσκο. Φωτό: Gustavo Hernandez/KQED

Την Τρίτη 26/5 τα ξημερώματα ενώ διαπραγματευτές του Ιράν βρίσκονταν στο Κατάρ για διαπραγματεύσεις πάνω στη συμφωνία ΗΠΑ-Ιράν, οι ΗΠΑ προχώρησαν σε χτυπήματα στο νότιο Ιράν εναντίον «χώρων εκτόξευσης» και «πλοιαρίων» που σύμφωνα με τον αμερικανικό στρατό, επιχειρούσαν να βάλουν νάρκες.

Η αμερικανική επίθεση «έγινε για αποτρεπτικούς λόγους» και μέχρι το πρωί της Τρίτης το Ιράν δεν είχε απαντήσει με κάποιο χτύπημα. Ο ανώτερος εκπρόσωπος των Ενόπλων Δυνάμεων του Ιράν **Σεκάροτσι** δήλωσε ότι «οποιαδήποτε νέα επιθετική ενέργεια εναντίον του Ιράν θα αντιμετωπιστεί με μια πολύ πιο σκληρή αντίδραση, η οποία θα εκτείνεται πέρα από τα όρια της περιοχής». Η τιμή του πετρελαίου πήρε ξανά την ανιούσα φτάνοντας περίπου τα 100 δολάρια το βαρέλι.

Μόλις μια μέρα νωρίτερα, ο υπ.Εξ. των ΗΠΑ **Ρούμπιο** είχε δηλώσει ότι «η συμφωνία μπορεί να κλείσει εντός της ημέρας». Και μόλις λίγες ώρες πριν από την επίθεση ο **Τραμπ** είχε δηλώσει: «Οι διαπραγματεύσεις με την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν προχωρούν ομαλά! Θα είναι είτε μια 'Σπουδαία Συμφωνία' για όλους, είτε δεν θα υπάρξει συμφωνία. Επιστροφή στο μέτωπο και στα πυρά, αλλά σε μεγαλύτερη κλίμακα και με μεγαλύτερη ένταση από ποτέ. Και κανείς δεν το θέλει αυτό!». Και αμέσως μετά την επίθεση ο Ρούμπιο την υποβάθμισε λέγοντας ότι «οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται».

Τρεις ακριβώς μήνες από την εκκίνηση του αμερικανοϊσραηλινού πολέμου στο Ιράν ο Τραμπ παραμένει εγκλωβισμένος ψάχνοντας απεγνωσμένα ένα «θετικό» αποτέλεσμα σε έναν πόλεμο που ο ίδιος ξεκίνησε αλλά δεν μπορεί να νικήσει.

Τις προηγούμενες μέρες, οι διαρροές των αμερικάνων διαπραγματευτών έκαναν λόγο για μια συμφωνία «κλεισμένη στο 95% αλλά πανομοιότυπη με τη συμφωνία που τρεις εβδομάδες νωρίτερα είχε προτείνει το Ιράν αλλά δεν αποδέχθηκαν οι ΗΠΑ: Εκεχειρία 60 ημερών όπου το Ιράν θα ανοίξει σταδιακά τα Στενά του Ορμούζ με αντάλλαγμα την εν μέρει άρση των κυρώσεων από τις ΗΠΑ καθώς και επέκταση της εκεχειρίας και σε όλα τα μέτωπα δηλαδή και στον Λίβανο. Δηλαδή μηδέν εις το πηλίκον για τον Τραμπ. Αυτό προκάλεσε αντιδράσεις.

Αρχικά εξεγέρθηκε ο **Νετανιάχου** που είπε στον Τραμπ ότι το Ισραήλ διατηρεί την ελευθερία κινήσεων στον Λίβανο. Μέσα στο σαββατοκύριακο ήρθε η σειρά των «γερακιών» του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, με ένα μπαράζ δηλώσεων. Στην πιο χαρακτηριστική, ο πρόεδρος της Επιτροπής Ενόπλων Δυνάμεων της Γερουσίας, **Γουίκερ** δήλωσε ότι ο Τραμπ επιδιώκει «μια συμφωνία που δεν θα αξίζει το χαρτί στο οποίο είναι γραμμένη»,

ότι «κινδυνεύει να δημιουργήσει μια αίσθηση αδυναμίας» καθιστώντας «όλα όσα επιτεύχθηκαν με την Επιχείρηση Επική Οργή, μάταια».

Τις ίδιες μέρες ο Τραμπ από τη μια ξεκίνησε μια καμπάνια «Όχι σκόνη-όχι δολάρια» επιμένοντας ως προαπαιτούμενο της συμφωνίας το Ιράν να παραδώσει στις ΗΠΑ ή και άλλη χώρα το υψηλά απεμπλουτισμένο ουράνιο για να καταστραφεί. Από την άλλη, σε διαδικτυακή σύσκεψη με τις χώρες που συμμετέχουν στην διαπραγμάτευση (Πακιστάν, Τουρκία, ΗΑΕ, Σαουδική Αραβία, Αίγυπτος, Μπαχρέιν, Κατάρ, Ιορδανία) εμμέσως πλην σαφώς έθεσε ως αντάλλαγμα στην υπο-

γραφή μιας τέτοιας συμφωνίας από τις ΗΠΑ, ότι όλες αυτές οι χώρες «θα πρέπει να είναι υποχρεωτικό, τουλάχιστον, να υπογράψουν τις Συμφωνίες του Αβραάμ». Έφτασε μάλιστα να πει ότι και το Ιράν θα μπορούσε να γίνει μέρος των συμφωνιών! Όπως δήλωσε στο Αχίος ένας αμερικάνος αξιωματούχος οι ηγέτες των χωρών έμειναν άφωνοι: «Υπήρξε σιωπή στη γραμμή και ο Τραμπ αστειεύτηκε και ρώτησε αν είναι ακόμα εκεί...».

Η περιορισμένη αμερικανική επίθεση την Τρίτη σε σχέση με το Ιράν είχε στόχο όχι τόσο να το πιέσει στις διαπραγματεύσεις αλλά να βολιδοσκοπήσει τα αντανάκλαστικά στο εσωτερικό

του καθεστώτος. Αλλά κυρίως στόχευε στα κράτη του Κόλπου (που ζορίζονται και με εξαίρεση τα ΗΑΕ θέλουν τον τερματισμό του πολέμου) να δώσουν έστω μια διπλωματική επιτυχία στις ΗΠΑ όσον αφορά τις Συμφωνίες του Αβραάμ – και, γιατί όχι, την «επιστροφή του ειρηνοποιού Τραμπ» με ένταξη και του Ιράν σε αυτές...

Βέβαια εκείνος που ζορίζεται περισσότερο από όλους είναι ο Τραμπ και αυτό το γνωρίζει πια ο καθένας. Την ώρα που εν μέσω τυμπανοκρουσιών, γινόταν επίσημη συνάντηση των αρχηγών κρατών Κίνας και Πακιστάν, ο υπουργός Άμυνας του Πακιστάν **Καβάτζα Ασάφ**, δήλωσε σχετικά με τις

Συμφωνίες του Αβραάμ: «Η θέση μας είναι απολύτως σαφής: αυτό δεν είναι αποδεκτό για εμάς». Η Σαουδική Αραβία, το κράτος που περισσότερο από όλα ενδιαφέρει τον Τραμπ να υπογράψει, διέρρευσε στο CNN ότι κάτι τέτοιο θα συμβεί μόνο αν δρομολογηθούν συνθήκες για την ίδρυση παλαιστινιακού κράτους.

Η πρόταση Τραμπ έρχεται σε μια περίοδο που οι συμμαχικές σχέσεις ΗΠΑ-Σαουδικής Αραβίας βρίσκονται στο ναδίρ. Το σαουδαραβικό καθεστώς είναι εξοργισμένο με την υποστήριξη που παρέχουν οι ΗΠΑ στα ΗΑΕ που αποχώρησαν από τον ΟΠΕΚ ενώ κλιμακώνουν τη συνεργασία τους με το Ισραήλ. Θεωρεί υπεύθυνο για το κόστος που πληρώνει η Σ. Αραβία στον Τραμπ λόγω του πολέμου. Ενώ όπως αναφέρουν σαουδαραβικές πηγές, ο ηγέτης της χώρας **Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν μπιν Αμπντούλαζίζ Αλ Σαούντ** εξακολουθεί να φέρει βαρέως τη δήλωση του Τραμπ τον Απρίλη, ότι κοιτάει πρίγκηπα «του φιλάει τον κώλο».

Ήδη πριν από τις 7/10/23, τις «καλές εποχές», η Σαουδική Αραβία υποστήριζε ότι μια Συμφωνία του Αβραάμ προϋπέθετε κάποια λύση στο Παλαιστινιακό. Η γενοκτονία του Ισραήλ στην Γάζα απομάκρυνε κι άλλο αυτήν την προοπτική και η προσπάθεια του Τραμπ να την επαναφέρει μέσω «ανοικοδόμησης» της Γάζας και του «Συμβουλίου Ειρήνης» βάλτωσε με τον πόλεμο που εξαπέλυσε στο Ιράν.

Την επαναφορά των Συμφωνιών του Αβραάμ μέσω Ιράν δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο η στάση του Ισραήλ που:

Συνεχίζει να δολοφονεί και να καταστρέφει παραβιάζοντας με κάθε τρόπο την «εκεχειρία» στην Γάζα και κλιμακώνοντας τις επιδρομές στη Δυτική Όχθη. Εξακολουθεί να πιέζει για συνέχιση του πολέμου στο Ιράν θεωρώντας ότι έχει πλέον με την πλευρά του τα ΗΑΕ. Και ανακοινώνει νέα κλιμάκωση (εν μέσω μιας ακόμη ψευτο-εκεχειρίας) στον Λίβανο όπου το Ισραήλ «τα έχει βρει μπαστούνια» εναντίον της Χεζμπολάχ -με τον Νετανιάχου να δηλώνει «θα πατήσω περισσότερο το γκάζι» σφυροκοπώντας τη νότια Βηρυτό. Εκεί, παρά τους βομβαρδισμούς, χιλιάδες διαδήλωσαν στους δρόμους της πόλης στην επέτειο της αποχώρησης του ισραηλινού στρατού από τον νότιο Λίβανο το 2000.

Οι ΗΠΑ έχουν μπλέξει για τα καλά στον Περσικό Κόλπο και το ξεμπέρδεμα προμηνύει συνέχιση της πολεμικής κατάστασης και παρατεταμένη κρίση που αφορά όλο τον πλανήτη. Ενδεικτικά, μια «εναλλακτική ιδέα» που έχει πέσει στο οβάλ γραφείο, είναι ο Τραμπ να κλείσει στα γρήγορα τη συμφωνία με το Ιράν και να ψευτοεμφάσει τον εξευτελισμό με έναν «εύκολο» πόλεμο στην Κούβα. Καλά θα πάει κι αυτό.

Γιώργος Πίπτας

ΚΟΜΒΟΪ SUMUD Η αλληλεγγύη θα νικήσει

Η αυτοκινητοπομπή του Κομβόι Sumud είχε ξεκινήσει παράλληλα με τον Παγκόσμιο Στόλο Αλληλεγγύης για να σπάσει από ξηράς τον αποκλεισμό της Γάζας, διασχίζοντας τη Βόρεια Αφρική με προορισμό τη Ράφα.

Αποτελείται από εκατοντάδες ακτιβιστές/ριες, υγειονομικούς, μηχανικούς, δημοσιογράφους από όλο τον κόσμο, που μεταφέρουν ανθρωπιστική βοήθεια, ασθενοφόρα και κινητές κατοικίες για τους Παλαιστίνιους.

Η αυτοκινητοπομπή βρισκόταν για μέρες μπλοκαρισμένη έξω από τη Σύρτη της Ανατολικής Λιβύης. Ταυτόχρονα γίνονταν διαπραγματεύσεις με τις αρχές της Ανατολικής Λιβύης για να της επιτραπεί η διέλευση ενώ στρατιωτικές δυνάμεις του Χαφτάρ είχαν παρα-

ταχθεί σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων.

Την Κυριακή 24/5 το Κομβόι αποφάσισε να κινηθεί μετά το αδιέξοδο των διαπραγματεύσεων, ωστόσο αντιμετώπισε νέα εμπόδια μετά την κράτηση της 10μελούς διαπραγματευτικής ομάδας από τις αρχές της Ανατολικής Λιβύης.

Το απόγευμα της Δευτέρας 25/5 στρατιωτικές δυνάμεις της Δυτικής Λιβύης διέταξαν τους ακτιβιστές/ριες να εκκενώσουν την περιοχή με πληροφορίες να μιλούν για βίαιη και εξαναγκαστική μεταφορά τους.

Το Κομβόι Sumud στην έρημο της Λιβύης. Φωτό: Τζέσικα Μπρέκι

Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά

Στο φεστιβάλ Μαρξισμός 2026 που έγινε 21 με 24 Μάρη στο Πάντειο, η αντιρατσιστική μάχη ήταν κεντρική. Δημοσιεύουμε εδώ σημεία από τις εισηγήσεις και τις παρεμβάσεις που έγιναν στη συζήτηση «Πύλος, Χίος – σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά».

«Η εμπειρία εδώ και είκοσι-εικοσιπέντε χρόνια είναι ότι κάθε φορά που γίνεται ένα έγκλημα όπως της Πύλου, η κυβέρνηση πάντα λέει ότι το έκαναν τα θύματα», ξεκίνησε την ομιλία του ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας “η Ενότητα”. «Και στις απαγωγές των Πακιστανών το 2005, ένας υπουργός έλεγε ότι οι απαγωγές είναι εθνικό μας σπορ. Τότε η ελληνική κυβέρνηση ζήτησε από την κυβέρνηση του Πακιστάν να στείλει κόκκινο ένταλμα για την απέλασή μου. Αλλά η ιστορία γράφτηκε. Αυτή η έρευνα κάποτε θα γίνει.

Όσοι έχουν εξουσία δεν πάνε φυλακή. Τα μεγάλα πρόσωπα δεν θέλουν να γίνει δικαστήριο στο Ναυτοδικείο για την Πύλο, δεν θα θέλουν να υπάρξει δικαιοσύνη και δικαιώματα. Έτσι και στις ρατσιστικές επιθέσεις της ΧΑ, τρία χρόνια με εκατοντάδες θύματα, αλλά καμία σύλληψη. Μέρες και νύχτες περνούσαμε έξω από τα Αστυνομικά Τμήματα για μια απλή μήνυση και δεν γινόταν.

Μετά τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουγκμάν ήταν η πρώτη φορά που συνελήφθησαν οι δολοφόνοι. Και πάλι αρνιόντουσαν να πουν ότι είναι ρατσιστικό έγκλημα, έλεγαν ότι ήταν απλός τσακωμός. Όλα αυτά τα εγκλήματα και δολοφονίες, κάποιοι τα νομιμοποιεί. Όταν μιλά ο Πλεύρης ενάντια στους μετανάστες, ο φασίστας παίρνει θάρρος. Όποιος έχει μίσος και ρατσισμό και κάνει εγκλήματα, παίρνει θάρρος από την κυβέρνηση. Αυτή τους στηρίζει, όπως σήμερα ο Πλεύρης.

Προσωπικά έχω συνηθίσει τις επιθέσεις από το 2005. Κάθε μέρα για μένα είναι δύσκολη, αλλά θεωρώ ότι είναι άλλη μια μάχη, άλλος ένας αγώνας. Δεν θα έχουμε δικαιοσύνη από την κυβέρνηση. Αλλιώς η ΧΑ δεν θα έφτανε στη δολοφονία του Σαχζάτ Λουγκμάν και του Παύλου Φύσσα. Το κίνημα τους σταμάτησε, εσείς, εμείς, η ΚΕΕΡΦΑ με καθημερινό αγώνα. Έτσι τους στείλαμε στη φυλακή.

Τρία χρόνια τώρα οι συγγενείς των θυμάτων της Πύλου, μανάδες, σύζυγοι, μικρά παιδιά στέλνουν μία ερώτηση: Θα έχουμε δικαιοσύνη; Θα βρούμε τι έγινε; Να τους πούμε ότι μπροστά είναι ο Πλεύρης, η κυβέρνηση, το λιμενικό, η μεγάλη εξουσία; Δεν είναι εύκολο. Αλλά έχουμε μάθει ότι εμείς θα νικήσουμε, θα έχουμε δικαιοσύνη για Πύλο, Χίο, Τέμπη.

Τα κέντρα που τα λένε “φιλοξενίας”

Το πάνελ της συζήτησης “Πύλος, Χίος - Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά” στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026. Φωτό: Γιώργος Πίτσας

είναι πολύ χειρότερα από φυλακές. Χαροπαλεύουν άνθρωποι και δεν κάνουν τίποτα. Δεν ξεχνάμε την Παλαιστίνη. Τόσα μικρά παιδιά, γυναίκες, άντρες δολοφονήθηκαν από τα χέρια του Νετανιάχου και του Τραμπ. Οι κυβερνήσεις τους στηρίζουν. Για να σπάσουμε αυτή την συνεργασία χρειάζεται πιο μεγάλη φωνή, πιο μεγάλη ενότητα και προσπάθεια. Για να έχουμε ανθρωπιά, αλληλεγγύη για όλους».

«Σε μια περίοδο πολέμων, ιμπεριαλισμού, κρίσης, η μάχη ενάντια στη ρατσιστική εκστρατεία όλων των κυβερνήσεων και των αρχουσών τάξεων έχει κομβική σημασία», ξεκίνησε την ομιλία του ο **Παντελής Παναγιωτακόπουλος** από την ΚΕΕΡΦΑ. «Προσπαθούν μεθοδικά όλες οι κυβερνήσεις με τον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία να ρίξουν τα βάρη στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, να στρέψουν πάνω τους την οργή του κόσμου για το σύστημα της καταστροφής.

Επιθέσεις

Η κυβέρνηση οργανώνει αυτές τις επιθέσεις. Ο Πλεύρης πριν γίνει υπουργός ήταν αυτός που έλεγε ότι μία είναι η μεταναστευτική πολιτική, το να βλέπουμε νεκρούς στα σύνορα. Το είδαμε με το έγκλημα στην Πύλο και συνεχίζεται. Στη Χίο πρόσφατα, 15 νεκροί και άλλοι 20 αγνοούμενοι από τη δολοφονική επίθεση του λιμενικού. Στη Ρόδο πιο πριν. Μια σειρά εγκλήματα, καθημερινά, εκ προ μελέτης, οργανωμένα, αποτέλεσμα της ακραίας αντιμεταναστευτικής πολιτικής. Τα ναυάγια, οι θάνατοι, οι απαγωγές στον Έβρο, είναι κανονικότητα.

Οι αποτροπές και οι δολοφονίες στα σύνορα πάνε χέρι-χέρι με τη ρατσιστική εκστρατεία με νόμους, με την απόπειρα απέλασης του Τζαβέντ Ασ-

λάμ που έχει στόχο να χτυπήσει μια οργανωμένη κοινότητα μεταναστών. Ταυτόχρονα στήνουν αφήγημα κατά των αλληλέγγυων. Γιατί ξέρουν ότι οι δυνάμεις αυτές αποκαλύπτουν τα εγκλήματα στα σύνορα, στα νησιά και τον Έβρο, τις απαγωγές και τα βασανιστήρια.

Γι' αυτό προσπαθούν να τρομοκρατήσουν, να χτυπήσουν το κίνημα. Γι' αυτό λύσσαξαν όταν έγινε η σύνδεση με το σύνθημα “Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη”. Ή όταν ο Πάνος Ρούτσι στη συναυλία της ΚΕΕΡΦΑ στην Αρχιτεκτονική διεκδίκησε δικαιοσύνη και για τα Τέμπη και για την Πύλο.

Έχουμε δώσει τεράστιες μάχες για να μπλοκάρουμε τη ρατσιστική εκστρατεία και έχουμε αποτελέσματα. Έτσι έφτασαν να είναι κατηγορούμενοι 21 λιμενικοί για το έγκλημα της Πύλου. Δεν θα είχε γίνει χωρίς τις κινητοποιήσεις αυτά τα τρία χρόνια. Για να μην συγκαλυφθεί, για να μη το φορτώσουν στους εννιά Αιγύπτιους - με κινητοποίηση στην Καλαμάτα με τα

συνδικάτα για να αθωωθούν.

Το κίνημά μας μπαίνει σε νέα φάση, αλλά έχει ρίζες. Πριν δέκα χρόνια πήγαμε στον Έβρο με το καραβάνι της ΚΕΕΡΦΑ για να απαιτήσουμε ανοιχτά σύνορα. Το 2015 υποδεχθήκαμε τους πρόσφυγες από τον Πειραιά μέχρι τη Μυτιλήνη με τα σωματεία μπροστά. Για να κλείσουν τα στρατόπεδα κολαστήρια και να ανοίξουν οι πόλεις. Έχουμε μεγάλη εμπειρία και χρειάζεται να την αξιοποιήσουμε για τη συνέχεια.

Το κίνημα άλλαξε την εικόνα

Η κυβέρνηση της ΝΔ κλιμάκωσε την επίθεση. Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες βαφτίστηκαν “εισβολείς” και έτσι φτάσαμε στο έγκλημα της Πύλου. Χρειάζεται το αντιρατσιστικό κίνημα να βγει μπροστά με αίτημα για ανοιχτά σύνορα. Από εκεί που ο Τραμπ έμοιαζε κυρίαρχος που δίνει τη γραμμή σε όλες τις κυβερνήσεις, τα κινήματα κόντρα στο ICE που έδιωξαν τους μπάτσους, τα συλλαλητήρια στο Λονδίνο κόντρα στους φασίστες άλλαξαν την εικόνα.

Να βγούμε ανοιχτά και να κερδίσουμε όλη την Αριστερά στο σύνθημα “ανοιχτά σύνορα για όλους”. Εκεί πάνε οι διακινητές και τα κυκλώματα, οι συνεργασίες της κυβέρνησης και της ΕΕ, που κάνουν τη Μεσόγειο θάλασσα του ΝΑΤΟ, της FRONTEX, των δολοφονιών.

Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες χωράνε όλοι, είναι πλούτος για την τάξη μας. Διεκδικούμε άσυλο, ιθαγένεια, δικαιώματα. Είμαστε μια παγκόσμια δύναμη από τη Μινεάπολη μέχρι την Αθήνα. Να οργανώσουμε μεγάλη καμπάνια για το έγκλημα. Να μην τους αφήσουμε να το κουκουλώσουν. Την Πέμπτη 28 Μάρη καλούμε σύσκεψη για μεγάλα συλλαλητήρια στις 19 Ιούνη, για να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο.

Ο ρόλος των σωματείων και των συνδικάτων είναι κεντρικός, από τους λιμενεργάτες μέχρι τα νοσοκομεία, τα σχολεία και τους δήμους. Να πάρουν αποφάσεις. Οι μετανάστες και οι πρόσφυγες δεν είναι οι κατατρεγμένοι, αλλά οργανικό κομμάτι της τάξης μας όπως έχουν δείξει οι απεργίες στους διανομείς, των οικοδόμων του Ελληνικού. Έτσι δώσαμε τη μάχη και τη δεκαετία του '90 με το μεγαλύτερο κύμα νομιμοποίησης των Αλβανών μεταναστών και της Ανατολικής Ευρώπης.

Πατάμε στην επαναστατική παράδοση του Λένιν και του Τρότσκι, του ενιαίου μετώπου, ότι η κοινή δράση είναι δύναμη. Θέλουμε την πιο πλατιά κοινή δράση όλης της Αριστεράς, των φοιτητικών συλλόγων, όλων των κοινοτήτων μεταναστών. Έτσι θα απομονώσουμε και θα τσακίσουμε την ακροδεξιά που ψαρεύει σε θολά νερά και προσπαθεί να διασπάσει τη δύναμή μας. Με την ενότητά μας θα γκρεμίσουμε την κυβέρνηση, θα κερδίσουμε την καταδίκη των δολοφόνων της Πύλου, θα κερδίσουμε άσυλο και χαρτιά για τον Τζαβέντ και όλους τους μετανάστες. Με προοπτική την ανατροπή αυτού του βάρβαρου συστήματος».

Καταδίκη νεοναζί

Σε 22 μήνες φυλάκιση με 3 χρόνια αναστολή καταδίκαστηκε ο δεύτερος κατηγορούμενος φασίστας για την επίθεση στην ΚΕΕΡΦΑ το 2021, **Βασίλης Ευσταθίου**. Στις 3 Οκτώβρη του 2021, τάγμα εφόδου της **Pro-patria** επιτέθηκε οργανωμένα στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο Ν. Ηράκλειο, που είχε θέμα τον ένα χρόνο από την καταδίκη της εγκληματικής οργάνωσης της **Χρυσής Αυγής**.

Η επίθεση είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό τεσσάρων μελών της ΚΕΕΡΦΑ. Ο επικεφαλής της επίθεσης, **Μάριος Παπαδιονυσίου**, είχε καταδικαστεί με την διαδικασία του αυτόφωρου σε 36 μήνες με αναστολή για επικίνδυνη σωματική βλάβη, οπλοκατοχή και δια-

τάραξη κοινής ειρήνης. Στις 26/5/26 ο Β. Ευσταθίου, που επίσης πρωτοστάτησε στην επίθεση, καταδικάστηκε για επικίνδυνη σωματική βλάβη, φθορά ξένης περιουσίας και διατάραξη κοινής ειρήνης.

Κοινό χαρακτηριστικό των καταθέσεων των θυμάτων ήταν ότι ο κατηγορούμενος ήταν μέλος μιας ενιαίας ομάδας που έδρασε οργανωμένα και προσχεδιασμένα - όλα τα μέλη του τάγματος εφόδου επιτέθηκαν μαζί και είχαν κοινό σκοπό να σπάσουν την εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ και να τραυματίσουν αντιφασίστες/τριες.

Η αντίδραση της γειτονιάς του Ν. Ηρακλείου ήταν άμεση, με διαδήλωση, και έδωσε δημοσιότητα στην επίθεση οδηγώντας στη γρήγορη σύλληψη και καταδίκη του πρώτου κατηγορούμενου. Το αντιφασιστικό κίνημα του Ηρακλείου πέτυχε ακόμα μια νίκη με την καταδίκη και του δεύτερου και διεκδικεί να προχωρήσει η έρευνα για την εγκληματική οργάνωση **Pro-patria**.

Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου

«Το “Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη” σηματοδοτεί μια ολόκληρη περίοδο αντίστασης. Η ΚΕΕΡΦΑ έχει παίξει ρόλο στην ανάδειξη του εγκλήματος της Πύλου και στη μάχη του αντιρατσιστικού κινήματος με πιο μεγάλο παράδειγμα εναισθητικής δράσης την επιτυχημένη φετινή 28 Μάρτη παγκόσμια», είπε ο Στέφανος Κοροβέσης από το Ελληνικό, ξεκινώντας την τοποθέτησή του και φέρνοντας την εικόνα από το εργοτάξιο στο Ελληνικό.

«Παρεμβαίνοντας κάθε βδομάδα με την Εργατική Αλληλεγγύη, σε ένα χώρο όπου ο Λάτσης έχει κάνει συμφωνίες για εργαζόμενους από Αίγυπτο, Πακιστάν και άλλες χώρες για ένα έργο εκατομμυρίων ευρώ, είδαμε τι σημαίνει καταπίεση και ρατσισμός. Τον Δεκέμβρη με πρωτοβουλία μας κατέβηκε ένα μεγάλο κομμάτι στην απεργία των οικοδόμων και γράφτηκε στο συνδικάτο. Και αυτό βάζει την πίεση στην Αριστερά να κάνει βήματα. Έτσι το συνδικάτο φώναζε “σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά” και “εργάτες ενωμένοι” ενάντια στο Λάτση και τον Μυτιληναίο που ευθύνονται για τα εργατικά ατυχήματα εκεί», τόνισε.

«Τα σύνορα είναι εγκλήματα, βία, πεδίο θανατοπολιτικής», τόνισε η **Δήμητρα Λιναρδάκη**, δικηγόρος, περιγράφοντας τις απαγωγές μεταναστών από μασκοφόρους, τους εμβολισμούς προσφυγικών σκαφών από το λιμενικό, τις επαναπροωθήσεις και τους πνιγμούς όπως στην Πύλο και τη Χίο, τη στοχοποίηση αλληλέγγυων.

Στη συνέχεια ενημέρωσε για την πρόσφατη άσκηση ποινικής δίωξης κατά λιμενικών για ναυάγιο προσφύγων στη Χίο τον Οκτώβρη του '23, «μια φοβερή εξέλιξη», όπως είπε, καθώς «είχε τα ίδια χαρακτηριστικά, το λιμενικό τους εμβόλισε και έστησε το αφήγημα ότι η βάρκα εμβόλισε το λιμενικό. Και τώρα είναι υπόλογοι για ανθρωποκτονία με ενδεχόμενο δόλο».

«Το χτεσινό θεατρικό δείχνει ακριβώς τι έγινε στην Πύλο. Την “ευθανασία της φάλαινας” και μετά την προσπάθεια να το φορτώσουν στους εννιά Αιγύπτιους. Θα μπορούσε να περάσει αλλά χάρη στους επιζώντες, τους συγγενείς, τους δικηγόρους, το κίνημα, τα σωματεία, καταφέραμε 63 επιζώντες να κάνουν μηνύσεις, οι 9 Αιγύπτιοι να αθωωθούν, να υπάρξει κατηγορία και ποινική δίωξη για το λιμενικό», συνέχισε, υπογραμμίζοντας ότι «θα είναι σκληρή μάχη» γιατί είναι μάχη ενάντια στο κράτος και τους θεσμούς,

3 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ
ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Η ΔΙΚΗ ΣΤΟ ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ!

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ
Πέμπτη 28 Μάη 6.30μμ
ΡΟΜΑΝΤΣΟ, Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια

Καλούν: ΚΕΕΡΦΑ, ΕΠΙΖΩΝΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΑΓΙΟΥ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ, ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ "ΕΝΟΤΗΤΑ", ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ενάντια στο νέο ευρωπαϊκό Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου, ενάντια στην κερδοφορία των κρατών που «θα απελαύνουν πρόσφυγες για να κερδίζουν φράγκα».

Κλιμάκωση

«Κάθε φορά που υπάρχει προεκλογική περίοδος, υπάρχει κλιμάκωση του ρατσισμού. Η ΝΔ μέσα στην κρίση της το ίδιο προσπαθεί και τώρα, λέει ότι τα σύνορα θα κλείσουν, όσοι έχουν πάρει άσυλο θα φύγουν, χαρτιά δεν θα πάρει κανείς. Με ανοίγματα στην ακροδεξιά», είπε η **Κατερίνα Θωίδου**.

«Η Αριστερά στην ρατσιστική έξαρση της κυβέρνησης δεν δίνει τις μάχες που θα έπρεπε», συνέχισε. «Το μανιφέστο του Τσίπρα δεν έχει τίποτα για τους μετανάστες, λες και δεν είναι κομμάτι της εργατικής τάξης. Όμως επειδή υπάρχει κόσμος στα συνδικάτα, στη νεολαία, στις γειτονιές, που έχει κάνει βήματα ριζοσπαστικοποίησης, οι δυνατότες είναι τεράστιες. Και επειδή ανοίγουν συνεχώς το θέμα της υπογεννητικότητας, να βγούμε επιθετικά ότι η λύση είναι να ανοίξουν τα σύνορα, τα παιδιά να πηγαίνουν σχολείο, οι χιλιάδες μετανάστες να φέρουν τις οικογένειές τους εδώ».

Στην πρόσφατη ενωτική συγκέντρωση όλης της Αριστεράς έξω από το Υπουργείο Μετανάστευσης ενάντια στην ανάκληση ασύλου του Τζαβέντ, ύστερα από πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ Πειραιά, αναφέρθηκε ο **Σπύρος Παντελός**, μέλος του τοπικού πυρήνα, τονίζοντας ότι είναι παράδειγμα εναισθητικής

κής δράσης και θυμίζοντας αντίστοιχες επιτυχημένες εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις στο Ναυτοδικείο.

Στις μάχες των εργαζόμενων στα νοσοκομεία, που «αγκαλιάζουν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες», στάθηκε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, από το ΓΝΑ Γεννηματάς. Σε αυτές ανέδειξε το ρόλο των μελών του ΣΕΚ που μιλούν ανοιχτά για τα ζητήματα του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας στους συναδέλφους τους και τόνισε πόσο μεγάλη μάχη είναι το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης όπου «τους απομονώνουν για να μην τους βλέπουμε. Πρέπει να το σπάσουμε, να μπούμε μέσα στα καμπ». Ενώ συμπλήρωσε ότι είναι μια μάχη με διάρκεια, που χρειάζεται «επιμονή και υπομονή όπως με τη ΧΑ».

Ανάλογες εικόνες έφερε ο **Ραφαήλ Καστρίτης** από τον ιδιωτικό τομέα. «Δίνουμε τις οικονομικές μαζί με τις πολιτικές μάχες», είπε, φέρνοντας ως παράδειγμα το Σωματείο που δημιουργήθηκε πρόσφατα στο χώρο του και στο οποίο γράφτηκαν όλοι οι εργαζόμενοι, ντόπιοι και μετανάστες, γεγονός που ήταν κομβικό για νίκες όπως η υπογραφή ΣΣΕ.

«Το κίνημα προχωρά με μάχες και σταθμούς» τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνο**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Στις 28 Μάρτη φέτος τσακίστηκε η εικόνα ότι η ακροδεξιά σαρώνει. Τα εκατομμύρια στις ΗΠΑ, το μισό εκατομμύριο στο Λονδίνο, οι τριακόσιες χιλιάδες στην Ιταλία άνοιξαν το δρόμο για να ηττηθεί ο Όρμπαν. Επόμενος σταθμός είναι η 19 Ιούνη. Το να στείλουμε τους δολοφόνους της Πύλου στη φυλακή, να εμποδίσουμε την απέλαση του Τζαβέντ σημαίνει να κατεβάσουμε χιλιάδες εκείνη τη μέρα. Να βάλουμε σε κίνηση τους πάντες. Πλατιά και δυναμικά σε όλες τις πόλεις».

«Η 28 Μάρτη ήταν από τα πιο μεγάλα και ενωτικά συλλαλητήρια των τελευταίων χρόνων και στη Θεσσαλονίκη», είπε η **Δήμητρα Κομνιανού**, φέροντας την εικόνα από την πόλη και τις μάχες που δίνει ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε «στο κέντρο κράτησης της Σιντικής στις Σέρρες όπου τον Μάη 650 μετανάστες έκαναν απεργία πείνας ενάντια στην κράτησή τους σε αυτό το κολαστήριο. Οι μετανάστες είναι ήδη κομμάτι της τάξης μας, ολόκληρη η τουριστική βιομηχανία πάνω τους. Μπορούμε να κερδίσουμε», κατέληξε.

Ανοιχτή σύσκεψη για τα τρία χρόνια από το ρατσιστικό έγκλημα της κυβέρνησης και του λιμενικού στην Πύλο καλούν την Πέμπτη 28 Μάη, στις 6.30μμ, στον πολυχώρο Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3-5, Ομόνοια), η Επιτροπή Επιζώντων και Συγγενών Θυμάτων του Ναυαγίου, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» και η ΚΕΕΡΦΑ. Στόχος είναι η οργάνωση μεγάλων συλλαλητηρίων στην Αθήνα και άλλες πόλεις στις 19 Ιούνη με κεντρικό αίτημα να δικαστούν και να καταδικαστούν επιτέλους οι δολοφόνοι των πάνω από 600 προσφύγων.

Όπως αναφέρουν στην κοινή ανακοίνωσή τους, «στις 14 Ιούνη συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα της βύθισης του πλοιαρίου Αντριάνα από σκάφος του Λιμενικού, στέλνοντας στον θάνατο πάνω από 600 πρόσφυγες. Ήταν το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα στη Μεσόγειο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, με την κυβέρνηση και το Λιμενικό να κουρελιάζουν το δικαίωμα στο άσυλο και τη διάσωση ανθρώπων που κινδυνεύουν στη θάλασσα. Τρία χρόνια μετά, οι συγγενείς των θυμάτων και οι επιζώντες δεν έχουν ακούσει ακόμη την ημερομηνία έναρξης της δίκης, στο Ναυτοδικείο, των 21 στελεχών του Λιμενικού που παραπέμπονται και ανακρίνονται για τους θανάτους των προσφύγων».

Τα συλλαλητήρια στις 19 Ιούνη θα απαιτήσουν δικαιοσύνη ενάντια στο συνεχιζόμενο κουκούλωμα. «Η κυβέρνηση και το Υπουργείο Ναυτιλίας με αποκλειστική ρότα τη συγκάλυψη του εγκλήματος, όπως άλλωστε στα Τέμπη και τη Βιολάντα, αρνείται ακόμη και μια ΕΔΕ(!) όπως έχει καταγγείλει πρόσφατα ο Συνήγορος του Πολίτη», συνεχίζει η ανακοίνωση. «Είναι ώρα να διαδηλώσουμε ξανά και δυναμικά για να μην αφήσουμε κανένα περιθώριο να συγκαλύψουν το έγκλημα της Πύλου και να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο και όχι να συζητάνε τη μετακίνηση του στην Αθήνα. Ζητάμε δικαιοσύνη για τα θύματα της Πύλου, οι συγγενείς των θυμάτων να μάθουν την αλήθεια για το ποιοι και πως δολοφόνησαν τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Να τιμωρηθεί η ίδια η κυβέρνηση που το ενορχήστρωσε, ασκώντας την πολιτική της αποτροπής και των pushbacks».

Οι κινητοποιήσεις θα είναι απάντηση στη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης συνολικά. «Την ίδια ώρα η κυβέρνηση, που βρίσκεται σε αποδρομή, κλιμακώνει τις επιθέσεις σε βάρος των μεταναστών και των προσφύγων για να αποπροσανατολίσει την οργή από τις δικές τις ευθύνες για την ακρίβεια και τη φτώχεια που φορτώνει στις πλάτες μας η εμπλοκή στους πολέμους και τη γενοκτονία στη Γάζα», τονίζει η ανακοίνωση. «Ανοίγεται για να διασωθεί προς την ακροδεξιά και χτυπά το ταμπούρλο του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας».

Βάζει στο στόχαστρο τον Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος η «ΕΝΟΤΗΤΑ», με την ακύρωση του ασύλου του μετά από 30 χρόνια παραμονής στην Ελλάδα, συμμετοχής στον αγώνα που οδήγησε τους δολοφόνους ναζι στη φυλακή και υπεράσπισης των δικαιωμάτων των μεταναστών. Αναμένεται να κληθεί για συμπληρωματική συνέντευξη μετά την εξέταση στην επιτροπή ασύλου, που έγινε στις 15 Μάη.

Είναι η ίδια κυβέρνηση που ετοιμάζεται να επικυρώσει ένα ρατσιστικό Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου της ΕΕ που καταργεί 100% το δικαίωμα στο άσυλο και μετατρέπει τα σύνορα σε δολοφονικές παγίδες δικαιώνοντας κρατικά εγκλήματα, όπως αυτό της Πύλου. Καλούμε κινητοποίηση την Παρασκευή 19 Ιούνη στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις, ενώ για κινητοποίηση, την ίδια μέρα, ετοιμάζονται και οι συγγενείς των θυμάτων στο Πακιστάν».

Το κάλεσμα για τη σύσκεψη απευθύνεται σε «συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, δικηγορικούς συλλόγους, κοινότητες μεταναστών, δημοτικές κινήσεις και κινήσεις υπεράσπισης των δικαιωμάτων μεταναστών και προσφύγων, ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών για να δώσουμε μαζικά και ενωτικά αυτή τη μάχη».

Έμπνευση, δύναμη και

Με το ιστορικό αλλά πάντα επίκαιρο, ειδικά στη σημερινή περίοδο πολέμων και καταστροφής, δίλημμα «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» έκλεισε το φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών «Μαρξισμός 2026» που οργάνωσε το ΣΕΚ από την Πέμπτη 21 ως την Κυριακή 24 Μάη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Η τελική εκδήλωση συγκέντρωσε την φοβερή πολιτική συζήτηση που έγινε σε όλο το τετραήμερο, συμπύκνωσε τα πιο κρίσιμα ζητήματα που αναδείχτηκαν στη διάρκειά του και έθεσε τα καθήκοντα για την επαναστατική Αριστερά: Κλιμάκωση των αγώνων σε όλα τα μέτωπα για να πέσει η δολοφονική κυβέρνηση Μητσοτάκη εδώ και τώρα. Οργάνωση και κέρδισμα της ριζοσπαστικοποιημένης εργατικής τάξης και νεολαίας στις επαναστατικές ιδέες και την προοπτική της σοσιαλιστικής επανάστασης.

Στο πάνελ ήταν η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ, ο **Ορέστης Ηλίας**, μέλος του ΣΕΚ στην περιοχή του Γκύζη, η **Μελτέμ Οράλ**, μέλος του DSiP, του αδελφού κόμματος του ΣΕΚ στην Τουρκία, η **Αρίμπα Νουρ**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής, μέλος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας "Η Ενότητα", ο **Τάσος Τσιούνης**, εργαζόμενος στην πληροφορική και η **Μαρία Στύλλου**, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Την εκδήλωση συντόνισε η **Λουίζα Γκίκα**, γιατρός, μέλος του ΔΣ της ΕΙΝΗ.

Το φεστιβάλ ολοκληρώθηκε μέσα σε κλίμα ενθουσιασμού με τη Διεθνή και το σύνθημα "Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός".

Η μαζική συμμετοχή, η έντονη πολιτική συζήτηση και η μαχητική διάθεση ήταν τα βασικά στοιχεία του τετραήμερου: με γεμάτες αί-

θουσες, αιχμηρές εισηγήσεις, αμέτρητες παρεμβάσεις σε όλες τις συζητήσεις από τους εκατοντάδες αγωνιστές/ριες που συμμετείχαν δυναμικά στον διάλογο που ακολουθούσε -καταθέτοντας ερωτήματα, εμπειρίες και προτάσεις για να φτάσουν οι αγώνες ενάντια στην κυβέρνηση και το δολοφονικό σύστημα που υπηρετεί στη νίκη.

Η κεντρική εκδήλωση της πρώτης μέρας ήταν αφιερωμένη στην «Παγκόσμια αντίσταση στο σύστημα». Οι εικόνες από τον κόσμο που κατά εκατομμύρια απεργεί, διαδηλώνει και παλεύει σε όλο τον πλανήτη αποτέλεσαν το καλύτερο ξεκίνημα για το τετραήμερο.

Για αυτούς τους αγώνες μίλησαν εισηγητικά η **Κατερίνα Θωίδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη με την Ανταρσία στην Κοκκινιά, ο **Ντενί Γκοντάρ**, από την Autonomie de Classe, την αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στη Γαλλία, ο **Πάνος Ρούτσι**, από τον Σύλλογο Συγγενών Θυμάτων Τεμπών, ο **Κώστας Καραραχιάς**, γραμματέας του Σωματείου Εργαζόμενων στο Έλενα Βενιζέλου και ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Ακολούθησαν τοποθετήσεις από αγωνιστές/ριες από πολλούς χώρους που προΐδεσαν για την πολιτική συζήτηση που θα ακολουθούσε.

Επί τέσσερις μέρες, η μαρξιστική θεωρία συναντήθηκε με την ιστορία του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς, οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις του προηγούμενου αιώνα έγιναν πηγή έμπνευσης για τους σημερινούς αγώνες, οι εμπειρίες των κινημάτων που έφεραν οι διεθνείς και όλοι/ες οι ομιλητές/ριες ήταν πολύτιμες για την ενίσχυση της πάλης ενάντια στον πόλεμο, τη φτώχεια, τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την κλιματική καταστροφή.

Οι συζητήσεις άγγιξαν δεκάδες ιστορικά, πολιτικά και θεωρητικά θέματα: Από τις αστικές επαναστάσεις και την εργατική τάξη σήμερα μέχρι τον ιμπεριαλισμό και τη μάχη ενάντια στον πόλεμο. Από τον αγώνα για τη γυναικεία και ΛΟΑΤΚΙ+ απελευθέρωση μέχρι τον Σπάρτακο και τις εξεγέρσεις των δούλων. Από την κρίση του καπιταλισμού και τη μαρξιστική παράδοση επαναστατών/ριών όπως ο Λένιν, ο Τρότσκι, ο Μπουχαρίν, η Ρόζα Λούξεμπουργκ, ο Γκράμσι, ο Πουλιόπουλος μέχρι τη διεθνιστική πάλη σε Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρο.

Επιλογές

Από τις κρίσιμες επιλογές τακτικής και στρατηγικής που χρειάζεται να κάνει η Αριστερά σήμερα μέχρι το αντικαπιταλιστικό μέτωπο της ANTAPΣYA. Από τον αγώνα για Δικαιοσύνη μέχρι τη μάχη ενάντια στη φασιστική απειλή. Και από το κίνημα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας μέχρι την κρίση στέγης, την Τεχνητή Νοημοσύνη, την Τέχνη αλλά και τον Αθλητισμό ως μαζικό δικαίωμα.

Οι συμμετοχές του **Ντέιβιντ Στίγκερς** και του **Λεονάρντο Καβαλέτι** από τη Μινεσότα, της **Κριστίνε Μπούχολτς** από τη Γερμανία, του **Άλεξ Καλλίνικος** από τη Βρετανία, του **Ντίνου Αγιομαμίτη** από την Κύπρο και όλων των διεθνών προσκεκλημένων συνέβαλαν καθοριστικά στην επιτυχία του φεστιβάλ.

Το ίδιο σημαντική ήταν η συμμετοχή που είχαν οι δικηγόροι **Θανάσης Καμπαγιάννης** και **Κώστας Παπαδόκης**, οι πανεπιστημιακοί **Σωτήρης Ρούσσος**, **Κώστας Βλασόπουλος**, **Άννα Καρακατσούλη**, **Άννα Λάζου** και **Νίκος Θεοχαράκης**, οι ιστορικοί **Μιχάλης Λυμπεράτος**, οι συνδικαλιστές/ριες και αγωνιστές/ριες **Θανάσης Διαβολάκης**, **Κώστας Γεννηδουνίας**, **Άγγελος Αναστασόπουλος** και οι αγωνίστριες από τα **Προσφυγικά**.

Ο χώρος του Παντείου, μέσα κι έξω από τις αίθουσες, είχε διαμορφωθεί ανάλογα για να φιλοξενήσει τις πάνω από 40 συζητήσεις, τις βραδινές πολιτιστικές-καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, και βέβαια το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο που είχε μεταφερθεί στη σχολή με όλες τις εκδόσεις του και εκατοντάδες ακόμα τίτλους βιβλίων. Η έκθεσή του έγινε πόλος έλξης ανάμεσα στις συζητήσεις καθώς η πολιτική συζήτηση συνεχιζόταν αμείωτη και στα διαλείμματα.

Συνθήματα ακούγονταν καθ' όλη τη διάρκεια του τετραήμερου. Με το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» ξεκίνησε η σχετική συζήτηση στην οποία συμμετείχαν ο **Μοχάμεντ Ελ Σαγιέντ**, ο **Ραέντ Ταχμπούμπ** και άλλα μέλη της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας. Με το «Κάτω τα χέρια από τον Τζαβέντ Ασλάμ» έκλεισε η συζήτηση για τα ανοιχτά σύνορα με τη συμμετοχή του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» που ο ακροδεξιός υπουργός Μετανάστευσης Πλεύρης έχει στοχοποιήσει και απειλεί με ανάκληση του πολιτικού ασύλου του.

Τα «Στείλτε τους φονιάδες στο Ναυτοδικείο, το έγκλημα της Πύλου δεν μπαίνει στο αρχείο» και «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» ακολούθησαν την θεατρική παράσταση «**Η ευθανασία της φάλαινας – Πύλος 14/6/23**» του **Θανάση Τριαρίδη** που παίχτηκε το βράδυ του Σαββάτου. Μια παράσταση-καταπέλτης για το ρατσιστικό έγκλημα της κυβέρνησης και του λιμενικού στην Πύλο πριν τρία χρόνια, που δυνάμωσε την οργή αλλά και την αποφασιστικότητα όλων για να τιμωρηθούν οι ένοχοι της δολοφονίας των πάνω από 600 προσφύγων.

Αντίστοιχα, αγωνιστική διάθεση αλλά και μεγάλη συγκίνηση προκάλεσε η προβολή της θρυλικής ταινίας του **Κεν Λόουτς** για την ισπανική επανάσταση του 1936 «**Γη και Ελευθερία**» την Παρασκευή το βράδυ. Ανοίγοντας σε όλους την όρεξη, είτε την είχαν ξαναδεί είτε όχι, για την συζήτηση «Τόνι Κλιφ – η απάντηση στον Σταλινισμό» που ακολουθούσε.

Στις σελίδες αυτού του φύλλου αλλά και των επόμενων θα βρείτε εισηγήσεις από μια σειρά θέματα του τετραήμερου. Βίντεο και ηχητικά από όλες τις συζητήσεις θα ανέβουν σύντομα στο κανάλι του ΣΕΚ στο YouTube (SEKbroadcast) και το sekonline.gr

Ο Μαρξισμός 2026 ήταν ένα μεγάλο βήμα μπροστά για τον πολιτικό εξοπλισμό του κινήματος που παλεύει ενάντια στο σύστημα και τις επιθέσεις του. Συνέβαλε στην ενίσχυση της επαναστατικής Αριστεράς που κάνει τη διαφορά σε κάθε αγώνα. Και βοήθησε στο δυνάμωμα της προοπτικής της ανατροπής του καπιταλισμού με ορίζοντα μια κοινωνία που οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη. Η οργάνωση στο ΣΕΚ την φέρνει πιο κοντά.

Λένα Βερδέ

Στιγμιότυπα από το φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

οργάνωση για τους αγώνες μας

Πώς και ήρθα στον Μαρξισμό; Το ξέρω το ΣΕΚ, μένω στην Αθήνα πολλά χρόνια, έχω διαδηλώσει μαζί σας πάρα πολλές φορές. Άρα εγώ σας ήξερα, εσείς δεν με ξέρατε. Φέτος λόγω συνθηκών μπορούσα να έρθω να παρακολουθήσω. Είδα μπροστά μου ένα τεράστιο πρόγραμμα με αίθουσες, ομιλίες από το πρωί μέχρι το βράδυ και με δώρο πιο αργά ταινία και θέατρο. Ήρθα στις δέκα το πρωί και ποιος περίμενε ότι θα ξεκινάνε όντως στην ώρα τους και να ισχύει ότι γράφεται. Δεν θα αποφύγω να πω και για το κάπνισμα, καθώς περίμενα ότι θα έφευγα γρήγορα λόγω του “ντουμανιού”, αλλά ούτε αυτό συνέβη.

Οι συζητήσεις έχουν ενδιαφέρον. Τα θέματα είχαν μεγάλο κίνδυνο να είναι κενά πραγματικού περιεχομένου και με ξύλινη γλώσσα. Παρόλα αυτά δεν ήταν έτσι, οι ομιλητές γνωρίζουν τι λένε, μας παρουσιάζουν πολύ ενδιαφέροντα πράγματα. Νομίζω ότι η πρώτη προτεραιότητα ήταν να είναι τρομακτικά απλός και κατανοητός ο λόγος και, επειδή τα απλά είναι και τα πιο δύσκολα, είχαν και βάθος στο περιεχόμενο.

Οργανώθηκα και στο ΣΕΚ, θα πηγαίνω στον πυρήνα στα Πατήσια. Νομίζω ότι η περιοχή χρειάζεται το ΣΕΚ, γιατί παίρνει πρωτοβουλίες στη γειτονιά, όπως για αντιφασιστικές δράσεις. Και φαίνεται ότι έχουν κερδίσει τον κόσμο από τους φασίστες, πράγμα καθόλου εύκολο και σίγουρο ότι θα γινόταν.

Μηνάς Μπισμπίκης, διαιτολόγος

Θεωρώ θετική την πρωτοβουλία να συζητούνται τα προβλήματα και οι ανάγκες της κοινωνίας με τη σκοπιά της ανατροπής του καπιταλισμού. Ένα σύστημα που παράγει μόνο φτώχεια, δυστυχία και καταστροφή, πόλεμο και αίμα, για τα κέρδη μιας χούφτας απατεώνων.

Οι συζητήσεις έχουν ένα πολύ καλό επίπεδο. Θα μπορούσαν να υπάρχουν και παραπάνω οι φωνές κι άλλων δυνάμεων που ανήκουν στην Αριστερά και ιδίως στην αντικαπιταλιστική. Λαμβάνουμε υπόψιν την ανάγκη για διεθνείς συνεργασίες, γιατί κανένα εργατικό κίνημα απομονωμένο σε μία μόνο χώρα δεν θα τα καταφέρει. Θα στραγγαλιστεί είτε εκ των έσω είτε απ' έξω. Να μην κρύβουμε και τις αδυναμίες του κινήματος που πολλές φορές έδωσαν περιθώρια στην αστική τάξη.

Από τις συζητήσεις που παρακολούθησα, νομίζω ότι η πιο ενδιαφέρουσα ήταν αυτή για την Αντικαπιταλιστική Αριστερά. Ήταν από τις πλέον θετικές και αναγκαίες, και για αυτή την περίοδο και πάντοτε. Η ενότητα της εργατικής τάξης σε στόχους που να μπορούν να δυναμώνουν το μέτωπο της πάλης της είναι βασική προϋπόθεση. Εγώ σε όλη μου την εργασιακή ζωή ήμουν συνδικαλιστής στο σωματείο εργαζομένων του ΕΚΑΒ, με μεγάλες μάχες στον χώρο της Υγείας. Φτάσαμε μέχρι και στο σημείο να μας επιστρατεύσουν. Το '89 με τον Μητσotάκη και τη συγκυβέρνηση των “συνεπών ταξικών δυνάμεων” που έλεγαν ότι οι προσλήψεις ήταν παράνομες παλέψαμε ενάμιση μήνα με καταλήψεις και ενάντια στα ΜΑΤ.

Δημήτρης Βουλής, συνταξιούχος υγειονομικός ΕΚΑΒ

Ο Μαρξισμός έχει πολλές διαφορετικές συζητήσεις που είναι πάρα πολύ ωραίο. Αλλά το πράγμα που μου αρέσει περισσότερο σε αυτό το φεστιβάλ, το οποίο με τράβηξε κιόλας και στο να έρθω, είναι ότι το “από κοντά”.

Τουλάχιστον στη γενιά που έχω μεγαλώσει και με το Ίντερνετ πάρα πολύ, έχουμε συνηθίσει διάφορα θέματα κοινωνικά και για τον καπιταλισμό να τα ακούμε αποκλειστικά μέσω του Ίντερνετ που συνήθως θα είναι στα αγγλικά και θα αναφέρεται σε άλλες χώρες. Οπότε είναι πολύ ωραίο που γίνονται τόσες ωραίες συζητήσεις με ανθρώπους από κοντά, που ζούμε στην ίδια πραγματικότητα, που νοιάζονται, ενδιαφέρονται και παλεύουν. Έτσι χτίζεται και η συλλογικότητα μεταξύ μας, αλλά και η ελπίδα μέσα μας ότι “υπάρχουμε”, είμαστε πολλοί και το προσπαθούμε. Face to face γίνεται και πραγματική συζήτηση, έχει ο καθένας τον χρόνο του να μιλήσει και το αναπτύσσουμε πάρα πολύ παραπάνω. Δεν είναι σαν τα σχόλια στο ίντερνετ.

Στην κεντρική εκδήλωση της Πέμπτης ηρθε τόσος κόσμος και μίλησαν τόσοι πολλοί και ο Ρούτσι και συνδικαλιστές. Χάρηκα πάρα πολύ με τη συζήτηση για την τραπεζοφοβία, επειδή θεωρώ ότι στην Ελλάδα δεν ανοίγει όσο θα έπρεπε. Χάρηκα που κι εγώ μίλησα σε αυτή τη συζήτηση, χάρηκα και για το ότι μου δίνεται η δυνατότητα να μιλήσω. Μπορείς και να ακούσεις και να σε ακούσουν.

Άρης, φοιτητής Μουσικών Σπουδών, Φιλοσοφική

Ήρθα στον Μαρξισμό με την κόρη μου που είναι το τελευταίο διάστημα οργανωμένη στο ΣΕΚ. Ήρθα γιατί θέλω να ενημερωθώ για διάφορα πράγματα, και παρόλο που ο πατέρας μου ήταν αντιστασιακός έχω πολλά κενά. Από την Εργατική Αλληλεγγύη που μου έχει δώσει η κόρη μου, συμφωνώ στα περισσότερα που έχω διαβάσει και οργανώθηκα κι εγώ την πρώτη μέρα του φεστιβάλ.

Όσες συζητήσεις παρακολούθησα στον Μαρξισμό μου φάνηκαν ενδιαφέροντα. Είναι ένα φεστιβάλ πολύ καλά οργανωμένο, τρομερή η προσπάθεια. Άκουσα για τον Γκράμσι, που μέχρι πρότινος δεν τον γνώριζα καν. Πήγα επίσης στη συζήτηση για τον σεξισμό και τον πόλεμο, αλλά και για την Παλαιστίνη. Καταλάβαινα τι άκουγα, δεν βαρέθηκα καθόλου, με βοηθούν πάρα πολύ για τη συνέχεια. Πολύ εντυπωσιακό το γεγονός ότι συμμετέχει στη συζήτηση ο κόσμος και, πιστέψτε με, διευκρινίζονται ακόμα περισσότερα πράγματα, γίνονται πιο κατανοητά. Αγόρασα και βιβλία για να διαβάσω.

Μαρίνα Μαλενού, καθηγήτρια Γερμανικών

Είναι η πρώτη μου φορά στον Μαρξισμό, ήρθα από την Πάτρα για να παρακολουθήσω. Με ενδιαφέρει πάρα πολύ η συζήτηση για την γυναικεία καταπίεση. Ενώ τα ήξερα, με σόκαρε μαζεμένη όλη η εικόνα μαζεμένη της καταπίεσης.

Πρέπει όλοι μαζί να είμαστε ενωμένοι για να νικήσουμε. Και η συζήτηση για τη στέγη ήταν πάρα πολύ σημαντική, καθώς είναι το πιο πολύτιμο αγαθό για όλους μας. Μου άρεσε και η συζήτηση για την Τέχνη επίσης. Χρειάζεται ένα τέτοιο φεστιβάλ ιδεών, γιατί τα πράγματα έχουν φτάσει στη μεγαλύτερη βαρβαρότητα και πρέπει να τη σταματήσουμε. Φυσικά και θα ερχόμουν και του χρόνου στον Μαρξισμό 2027.

Πιπίνια Μαραθιά, Πάτρα

Για πολλά χρόνια έβλεπα τις αφίσες του φεστιβάλ Μαρξισμός και ήθελα να έρθω. Γιατί με συγκινεί και το ότι βλέπω την Εργατική Αλληλεγγύη παντού ήδη από τις αρχές του '90, από τότε δηλαδή που θυμάμαι εγώ τα πράγματα. Εκτιμώ πολύ αυτή τη συνέπεια. Φέτος λοιπόν ήρθα στον Μαρξισμό.

Μου αρέσει το περιβάλλον γιατί είναι “ελεύθερο” και εκφράζεται ο καθένας όπως θέλει στις συζητήσεις. Δεν υπάρχει έπαρση, αλλά ξεκάθαρος στόχος για το πώς θα πάει μπροστά ο αγώνας της εργατικής τάξης. Δεν ασχολείται με μια αίωλη θεωρία, αλλά στις ίδιες τις ανάγκες του εργατικού κινήματος.

Προσωπικά συνειδητοποίησα μέσα από τις συζητήσεις ότι θέλω να ανοίξω τον ορίζοντά μου, να μάθω πιο καλά και την Ιστορία. Μου άνοιξε την όρεξη με λίγα λόγια και θέλω να πάρω και βιβλία. Δεν υπάρχει άλλη διέξοδος. Ή η εργατική τάξη στην εξουσία ή θα ζούμε τον εξευτελισμό και την πείνα.

Στέφανος Δημητριάδης, εργαζόμενος ΟΤΑ στον δήμο Παλαιού Φαλήρου

Το τετράημερο φεστιβάλ για τον Μαρξισμό μου φάνηκε μια από τις λίγες διοργανώσεις που φέρνουν πραγματικά στο επίκεντρο την πολιτική συζήτηση, συνδεδεμένη με την ιστορία, την οικονομία, την επισημότητα και τις σύγχρονες κοινωνικές εξελίξεις.

Το πρόγραμμα ήταν ιδιαίτερα εμπλουτισμένο και έδωσε την ευκαιρία, μέσα από ομιλίες και συζητήσεις, να μάθει κανείς περισσότερα, να προβληματιστεί και να διευρύνει τις γνώσεις του γύρω από σημαντικά ζητήματα της εποχής μας.

Οι θεματικές κάλυπταν όλα τα κρίσιμα ζητήματα της σημερινής πραγματικότητας: από την ανάλυση του καπιταλισμού και τις διεθνείς εξελίξεις, μέχρι την άνοδο της ακροδεξιότητας, τους εργατικούς αγώνες, την κατάσταση στη δημόσια Παιδεία και Υγεία και την περιβαλλοντική κρίση.

Είδαμε πως η θεωρία του μαρξισμού συνδέεται με τους πραγματικούς αγώνες και πως οι ιδέες μπορούν να μετατραπούν σε πράξη μέσα από τη συλλογική δράση. Σε ένα κλίμα διαλόγου και ανταλλαγής απόψεων, όπου υπήρχε χώρος να ακουστεί κάθε γνώμη, το φεστιβάλ αποτέλεσε μια εμπειρία με ουσία που αξίζει να παρακολουθήσουν όλοι.

Κατερίνα Μακαρώνα, εργαζόμενη στον ιδιωτικό τομέα

Συνέχεια από τη σελ. 3

Τι είδαμε μέχρι τώρα στον 21ο αιώνα; Άνοιξε με το Σιάτλ και τη Γένοβα και το λεγόμενο «κίνημα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση» και ήταν μάχη τότε που θα πάει αυτό το τεράστιο κίνημα. Θα στηρίξει το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στον πόλεμο τότε στο Αφγανιστάν και το Ιράκ; Θα είναι απλά «αντινεοφιλελεύθερο» όπως υποστήριζε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ στην Αθήνα το 2006 ή θα είναι αντικαπιταλιστικό; Αυτή τη μάχη δεν την κερδί-

σαμε. Όταν φτάσαμε στις εκλογές, την κερδίσαν οι αυταπάτες μεγάλου μέρους της τάξης μας για την «κυβερνώσα Αριστερά». Μαζί και οι αυταπάτες κάποιων οργανώσεων της επαναστατικής Αριστεράς που στηρίξαν τότε τον ΣΥΡΙΖΑ. Το ΣΕΚ έχει δυναμώσει δίνοντας εκείνες τις μάχες και συνεχίζοντας στον ίδιο δρόμο. Έτσι έχει αποκτήσει σήμερα μεγαλύτερες σχέσεις με την εργατική τάξη. Έχει βοηθήσει να ξεκαθαρίσουν κι άλλα κομμάτια της Αριστεράς τι σημαίνει κρίση και επανστατική προοπτική. Έχει δημιουργήσει καλότερους όρους για να δυναμώσουμε ένα αντιπολεμικό κίνημα. Σε συνθήκες, σήμερα, που δεν είναι «όπως πάντα» αλλά μας δίνουν περισσότερες δυνατότητες σε σύγκριση με πιο παλιά.

Τι πρόγραμμα ανοίγει μπροστά μας, άμεσα, κλείνοντας τον φετινό Μαρξισμό; Αν δεν πολεμήσουμε τον ρατσισμό δεν πρόκειται να τσακίσουμε ούτε τον φασισμό, ούτε την κυβέρνηση και το σύστημα. Οργανώνουμε την καμπάνια για την Πύλο, ενάντια στη μαζική δολοφονία μεταναστών από το Λιμενικό. Έχουμε τρεις εβδομάδες μπροστά μας να πάμε σε κάθε εργατικό χώρο, γειτονιά, σχολή, να κάνουμε εξορμήσεις, συζητήσεις και συσκέψεις, να αναγκάσουμε τα ρεφορμιστικά κόμματα να μπουν σε αυτήν την κεντρική μάχη.

Έχουμε μπροστά μας να οργανώσουμε το Pride. Το Pride δεν είναι για μια μέρα. Είναι το πόσο παλεύουμε για την απελευθέρωση των γυναικών, των τρανς, των ομοφυλόφιλων και όλης της εργατική τάξης της οποίας αποτελούν αναπόσπαστο μέρος.

Πρέπει να χτίσουμε ακόμη παραπάνω τη σχέση μας με την εργατική τάξη. Όχι μόνο να οργανώνουμε σε κάθε χώρο συζητήσεις, αγώνες και τα σώματα, αλλά να οργανώνουμε τον κόσμο που κερδίζεται στις επαναστατικές ιδέες μέσα από τις μάχες του. Παλεύουμε στα συγκεκριμένα αλλά γενικεύουμε την πάλη. Τι θέλουμε εμείς και τι θέλει και ο κόσμος. Να ανατρέψουμε αυτήν την κυβέρνηση. Να ανατρέψουμε αυτο το σύστημα. Να αρχίσει να δείχνει η εργατική τάξη τη δύναμή της για μια άλλη κοινωνία μέσα από τους αγώνες για συλλογικές συμβάσεις εργασίας, μόνιμη δουλειά, κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων, των συγκοινωνιών, της ΔΕΗ, διεκδικώντας τον εργατικό έλεγχο.

Θέλουμε να πάμε στις εκλογές με ένα εργατικό κίνημα και μια επαναστατική Αριστερά που θα λέει ότι δεν υπάρχει δρόμος κοινοβουλευτικός, βαδίζουμε στο δρόμο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, του Λένιν και της Ρόζας μέχρι να νικήσουμε. Όχι απλώς για να εκφραστεί αυτό στις εκλογές αλλά για να προχωρήσουμε πιο δυνατοί στις μεγάλες μάχες που έχουμε μπροστά μας, όποιο και να είναι το αποτέλεσμα των εκλογών.

Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα δεν είναι απλά ένα σύνθημα αλλά η εμπειρία μιας επαναστατικής Αριστεράς που έναν αιώνα πιο πριν όχι μόνο τα έλεγε, αλλά τα οργάνωνε και τα πετύχαινε. Εκεί μετριάσαμε κι εμείς. Δεν είμαστε θεωρητικοί επαναστάτες. Είμαστε επαναστάτες που παλεύουμε για να αλλάξουμε τον κόσμο.

Μαρία Στύλλου,
υπεύθυνη περιοδικού “Σοσιαλισμός από τα Κάτω”

Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα

Πριν λίγο έκλεισαν οι κάλπες στην Κύπρο και τα exit poll δίνουν την πρωτιά στο Δημοκρατικό Συναγερμό, το αντίστοιχο της Νέας Δημοκρατίας, το ΑΚΕΛ δεύτερο, και τρίτο κόμμα τους φασίστες του ΕΛΑΜ με διπλάσια-μό των ποσοστών του. Αυτή είναι η περίοδος. Μια περίοδος πόλωσης που μπορεί να δυναμώνει και τους φασίστες. Γιατί οι κυρίαρχες τάξεις παίζουν όλα τους τα ρέστα στον милитарισμό, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό. Γιατί θέλουν να τσακίσουν το κίνημα που σηκώνει κεφάλι. Δεν θα περάσουν ούτε στην Κύπρο!

Η εργατική τάξη και η νεολαία παλεύουν ενάντια σε αυτήν τη βαρβαρότητα. Παλεύουμε ενάντια στην βαρβαρότητα που θέλουν να φέρουν οι «αδώνιδες» στα νοσοκομεία όπου οι αγώνες μας φέρνουν αποτελέσματα και ανοίγουν δρόμους. Είναι αμέτρητες οι απεργίες και οι διαδηλώσεις που κάναμε ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, την απόπειρα να τσακίσουν τα συνδικάτα μας. Αλλά δεν έχουμε λήξει και χρειάζεται να προχωρήσουμε.

Ερχόμαστε μετά από μια μεγάλη απεργία στο δημόσιο στις 13 Μάη. Ήταν μια απεργία ενωτική -αναγκάσαμε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να καλέσει ενιαία στη διαδήλωση. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα πολλές χιλιάδες στο δρόμο. Το να κατεβαίνουμε

Ερχομαι από μια γειτονιά που δίνει δύο μεγάλες μάχες. Η πρώτη, που τη συζητήσαμε κι εδώ στον Μαρξισμό, ενάντια στην εκκένωση των Προσφυγικών και την εμπορευματοποίηση των γειτονιών μας, το κόστος των εννοικών, για την κοινωνική κατοικία. Έχει τη στήριξη όλου του εργατοκόσμου και είναι ένας αγώνας που όσο ανοίγεται και κερδίζει τα συνδικάτα, έχει την προοπτική να νικήσει.

Ο δεύτερος αγώνας είναι για να σώσουμε το νοσοκομείο Έλενα Βενιζέλου. Ένα νοσοκομείο για τις γυναίκες ντόπιες και μετανάστριες, ώστε να γεννάνε, να κάνουν άμβλωση και να εξετάζονται με ασφάλεια και φροντίδα, ένα νοσοκομείο για τα τρανς άτομα και τη φυλομετάβαση. Ένα νοσοκομείο που οι εργαζόμενοι παλεύουν ενάντια στις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις μέσα από την οργανωμένη πάλη του σωματίου τους κόνοντας την υπόθεση όλου του εργατικού κινήματος.

Σε αυτές τις συνθήκες κρίσης παράλληλα με τις κινηματικές διαδικασίες ο κόσμος θέλει να εκφραστεί μέσα από την τέχνη -και πολιτικά για να καταγγείλει τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την αστυνομική βία, τον πόλεμο, τη γενοκτονία.

Η Μπιενάλε στην Βενετία, είναι ένας

ενωμένα λειτουργεί πολλαπλασιαστικά, εμπνευστικά. Ερχόμαστε μετά από τη μεγαλειώδη απεργία στους Δήμους, και η μάχη είναι ακόμη σε εξέλιξη. Τη Δευτέρα έχουμε έκτακτο Δημοτικό Συμβούλιο στην Καλλιθέα, κάτω από την πίεση της κατάληψης του Δημαρχείου που έκαναν οι εργαζόμενες/οι μπροστά στην απειλή ότι θα απολυθούν.

Οι απεργιακές μάχες που δίνουμε κι έχουμε μπροστά μας είναι και πολιτικές. Ενάντια στη συνενοχή της κυβέρνησης ΝΔ στη γενοκτονία στην Παλαιστίνη και στον πόλεμο στο Ιράν, σε κά-

θεσμός στον οποίο εκφράζονται καλλιτέχνες που ασκούν κριτική στη βαρβαρότητα των πτυχών του συστήματος αλλά κι ένας θεσμός στα χέρια της βιομηχανίας του θεάματος και των πλουσίων που προσπαθεί να την ενσωματώσει. Φέτος η απόφαση των διοργανωτών να συνεργαστούν με ισραηλινά κεφάλαια και να κάνουν art-washing στη γενοκτονία ήρθε αντιμέτωπη με μια απεργία των εργαζόμενων μέσα στην Μπιενάλε, στις γκαλερί και στα μουσεία, σε μια χώρα που οι γενικές απεργίες των συνδικάτων για την Παλαιστίνη έχουν βγάλει μαζικά τον κόσμο στο

θε απεργία βάζουμε το «θέλουμε δουλειές και όχι βόμβες».

Οι οικονομικοί αγώνες τροφοδοτούν τους πολιτικούς και αντίστροφα. Το σωματείο του Αγίου Σάββα έβγαλε τις προηγούμενες μέρες ανακοίνωση απέναντι σε μια τρανοφοβική ανάρτηση μέσα στο νοσοκομείο. Η πάλη για τον σοσιαλισμό δεν μπορεί να αφήνει έξω τις πολιτικές μάχες, τη μάχη για την απελευθέρωση των γυναικών γι' αυτό και οργανώνουμε κάθε χρόνο την απεργιακή 8 Μάρτη με τα συνδικάτα μπροστά.

Θέλουμε να τα πολλαπλασιάσουμε αυτά το επόμενο διάστημα, μέσα σε μια προεκλογική περίοδο όπου όλος ο κόσμος θέλει να ξεφορτωθεί αυτήν την κυβέρνηση, κόντρα στις πιέσεις να περιορίσουμε τους αγώνες. Επιμένουμε στις απεργίες, την οργάνωση στους χώρους δουλειάς, τη συγκρότηση απεργιακών επιτροπών από τα κάτω, που μπορεί να ξεδιπλώσει μια ολόκληρη δυναμική. Και ταυτόχρονα διεκδικούμε τα σωματεία στις εκλογές που έχουμε στα νοσοκομεία.

Η δύναμη της οργάνωσης από τα κάτω στους χώρους δουλειάς με ένα δυνατό ΣΕΚ στο κέντρο αυτής της προσπάθειας είναι αναγκαία.

Αργυρή Ερωτοκρίτου,
μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ

δρόμο. Οι καλλιτέχνες, οι εργαζόμενοι στην τέχνη και τα συνδικάτα τους διαδήλωσαν μαζικά στην Βενετία και καταφέρναν να κλείσουν για μέρες δεκάδες τα περίπτερα.

Κάτι αντίστοιχο είδαμε να συμβαίνει στην Αθήνα όπου το Εθνικό Θέατρο σε συνεργασία με τα ισραηλινά Brown Hotels επιχείρησαν να κάνουν ένα τρίμερο εκδηλώσεων στην Ομόνοια «για τον εξευγενισμό της Ομόνοιας». Κάτω από την κατακραυγή της Παλαιστινιακής Παροικίας και του κινήματος αλληλεγγύης διακόψανε και ακυρώσανε αυτή τη φέστα επ' αόριστον.

Η στέγη, η υγεία, ο πόλεμος, είναι ζητήματα που μπαίνουν στο κέντρο της εργατικής τάξης για το πώς θέλουμε να ζούμε κι εδώ και διεθνώς και φυσικά δεν είναι τα μόνα. Παλεύουμε για την ανατροπή της κυβέρνησης και του συστήματος, για την εργατική επανάσταση, μια διαδικασία απελευθέρωσης από τη μισωτική σκλαβιά και τα κυρίαρχα ιδεολογήματα, όπου θα αλλάζουμε την κοινωνία και να κάνουν art-washing στη γενοκτονία όπου η «κάθε μαγειρίσα» όπως έλεγε ο Λένιν όχι μόνο θα μπορεί να κυβερνάει αλλά και να διαμορφώνει τον νέο κόσμο, τον σοσιαλισμό.

Ορέστης Ηλίας,
ζωγράφος-φωτογράφος, ΣΕΚ Γκίζη

Πέρσι, το καθεστώς του Ερντογάν κλήθηκε τον Ιμάμογλου, υποψήφιο πρόεδρο του CHP και δήμαρχο Κωνσταντινούπολης. Ενώ πολλοί δεν περίμεναν καμία αντίδραση, οι φοιτητές βγήκαν στους δρόμους και έσπασαν τα οδοφράγματα. Για δέκα ημέρες δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι κατέβαιναν καθημερινά στους δρόμους. Τη δέκατη ημέρα, δύο εκατομμύρια άνθρωποι βρίσκονταν στους δρόμους της Κωνσταντινούπολης και έτσι αποτράπηκε η αραγιά του Δήμου Κωνσταντινούπολης από το ΑΚΡ.

Την περασμένη Πέμπτη, το καθεστώς εξασφάλισε μια δικαστική απόφαση που στόχευε στην πλήρη εξουδετέρωση του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης και αποτελούσε επίθεση στο δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Το καθεστώς ασκεί αυτή την καταστολή όχι από δύναμη, αλλά από την ευθραυστότητα και τον φόβο του.

Κάθε φορά που η εξουσία καταφεύγει στη βία, διογκώνει την κοινωνική οργή. Και αυτή η οργή ξεσπά σε απρόσμενες στιγμές και από απρόσμενα μέρη. Μόλις πριν από λίγες εβδομάδες, οι ανδραγαυοί αυτοστάθηκαν και νίκησαν παρά τις απαγορεύσεις, τις προσαγωγές και την αστυνομική βία. Με την οργή που συσσωρεύει η κρίση του πλη-

θωρισμού, αυξάνονται οι εργατικές κινητοποιήσεις.

Τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, σε ένα περιβάλλον όπου ακόμη και τα χρώματα του ουράνιου τόξου θεωρούνται προπαγάνδα «ΛΟΑΤΚΙ+ τρομοκρατίας», κατάφεραν, παρά τον πλήρη αποκλεισμό ολόκληρης της Κωνσταντινούπολης, να οργανωθούν από στόμα σε στόμα, να βγουν στους δρόμους και να πραγματοποιήσουν το Pride.

Εμείς προσπαθούμε να γίνουμε η αιχμή αυτής της οργής. Απέναντι στις προσπάθειες της άκρας Δεξιάς να επέμβει στο κίνημα, προσπαθούμε να ενώσουμε την οργή της εργατικής τάξης με το αίτημα για ειρήνη στο κουρδικό ζήτημα. Ταυτόχρονα, πρέπει να αποτρέψουμε το να απορ-

Στις 16 Δεκέμβρη πετύχαμε να βγει από τα κάτω η απεργία της ΑΔΕΔΥ. Στις 28 Μάρτη πετύχαμε η παγκόσμια αντιφασιστική-αντιρατσιστική-αντιπολεμική διεθνής μέρα δράσης να οργανωθεί και στην Ελλάδα.

Κερδίσαμε σε αυτές τις πρωτοβουλίες κόσμο από τη νεολαία και τις σχολές καταφέροντας να τον ξεμπλοκάρουμε από τον μικρόκοσμο του διαδικτύου, των πλακωμάτων και των καταγγελιών, για να δώσουμε τις μάχες. Να δώσουμε βάση στην πολιτικοποίηση και τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας. Στον Βόλο, κάναμε μια μαζική εκδήλωση που στο πάνελ είχαμε ομιλητές από τη Νέα Αριστερά που εξε-

ροφηθεί όλη η Αριστερά από την οργή απέναντι στον Ερντογάν και να διαλυθεί γύρω από το CHP. Παρότι η κοινωνική πίεση ωθεί την ηγεσία του CHP προς τα αριστερά, στην ουσία πρόκειται για κόμμα του συστήματος. Πέρσι έστειλε σταδιακά πίσω στα σπίτια τους τα εκατομμύρια που είχαν βγει στους δρόμους.

Το σημαντικότερο μάθημα που πήραμε από τις ήττες που ζήσαμε είναι ότι δεν μπορούμε να χτίσουμε βάρκα στη μέση της θάλασσας. Ο μόνος τρόπος να μη μας παρασύρουν τα κύματα είναι να είμαστε οργανωμένοι και να ενισχύουμε τις ήδη υπάρχουσες οργανώσεις μας. Αν δεν θέλουμε τα εκατομμύρια που βγαίνουν στους δρόμους να επιστρέφουν σιωπηλά στα σπίτια τους, πρέπει να χτίσουμε καθημερινά το επαναστατικό κόμμα, να διατηρούμε τις λειτουργίες και τη συνέχεια του και να το μετατρέψουμε σε μια μαζική εναλλακτική.

Σε έναν κόσμο όπου το «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» δεν είναι πρόβλεψη για το μέλλον αλλά το συγκεκριμένο δίλημμα μέσα στο οποίο ήδη ζούμε, πρέπει να αναπτύξουμε τις επαναστατικές οργανώσεις όχι μόνο στην Τουρκία αλλά σε κάθε χώρα.

Μελτέμι Οράλ, DSiP, Τουρκία

Το 2010, η υπόθεση αρχιεποθετήθηκε. Κανένας πράκτορας, κανένας υπουργός, κανένας διοικητής δεν τιμωρήθηκε... Όταν ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος, ο Τζαβέντ Ασάμ, έκανε μήνυση για τις απαγωγές, η κυβέρνηση προσπάθησε να τον φιώσει με κατασκευασμένο διεθνές ένταλμα... οι κυβερνητικές συκοφαντίες κατέπεσαν από την αθωωτική απόφαση του Αρείου Πάγου.

Το ελληνικό κράτος προσπάθησε να τον εκδώσει στο Πακιστάν της τότε δικτατορίας Μουσάραφ, εκεί όπου η Διεθνής Αμνηστία προειδοποιούσε ότι τον περιέμεναν βασανιστήρια και εξαφάνιση... Από τότε και έως σήμερα, οι δύο κυβερνήσεις καταδιώκουν τον Τζαβέντ Ασάμ για την απόφαση του να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των θυμάτων.

Όταν τα τάγματα εφόδου της Χ.Α. ασκούσαν ανοιχτά ρατσιστική βία, και ακόμη κι όταν δολοφονήσαν τον Σαχζάτ Λουκμάν και τον Παύλο Φύσσα, η ελληνική αστυνομία αρνούνταν την κατάθεση μήνυσης ή τη διεξαγωγή έρευνας για τις καταγγελλίες των ναζιστικών επιθέσεων. Αντί να προστατεύσει τους κατατρεγμένους, ο κρατικός μηχανισμός κάλυπτε τη δράση των νεοναζί...

Με αυτήν την εκτίμηση και την έμπνευση που πήραμε από το τετραήμερο να πάμε να δώσουμε τις μάχες, ριζοσπαστικά, μαχητικά και πάντα με κεντρικό στόχο πώς μεγαλώνουμε το ΣΕΚ.

Τάσος Τσιούνης,
εργαζόμενος στην Πληροφορική, Θεσσαλονίκη

Όταν άκουσα τον τίτλο αυτής της εκδήλωσης «Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα» σκέφτηκα ότι για μερικούς αυτή η φράση ακούγεται θεωρητική.

Αλλά για χιλιάδες μετανάστες, πρόσφυγες και αγωνιστές, η βαρβαρότητα δεν είναι θεωρία. Είναι εμπειρία. Είναι το να μεγαλώνεις βλέποντας αθώους ανθρώπους να εξαφανίζονται, να σκοτώνονται, και να βασανίζονται. Είναι το τείχος της θεσμικής βίας που υψώνεται μπροστά μας, μεταμφιεσμένο σε «δημοκρατία» και «κράτος δικαίου»...

Η αλήθεια είναι σκληρή: πίσω από τον μανδύα του «κράτους δικαίου» κρύβεται η δομική βαρβαρότητα του συστήματος. Και αυτή η βαρβαρότητα δεν είναι εξαίρεση. Είναι μηχανισμός. Επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά...

Η πρώτη απόδειξη αυτής της θέσης μάς επιστρέφει στο 2005, στον απόηχο των βομβιστικών επιθέσεων στο Λονδίνο. Τότε, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, επέτρεψε σε ξένους πράκτορες της ΜΙ6, σε συνεργασία με την ΕΥΠ, να απαγάγουν 28 Πακιστανούς εργάτες από τα σπίτια τους στην Αθήνα και άλλες πόλεις.

Τους μετέφεραν με κουκούλες σε μυστικές τοποθεσίες. Τους βασάνισαν και τους απείλησαν. Όταν το σκάνδαλο αποκαλύφθηκε... ο τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης δήλωνε προκλητικά ότι οι απαγωγές είναι το «εθνικό σπορ» των Πακιστανών, επινοώντας ψευδείς δικαιολογίες για να μεταφέρει την ευθύνη στα ίδια τα θύματα.

Το 2010, η υπόθεση αρχιεποθετήθηκε. Κανένας πράκτορας, κανένας υπουργός, κανένας διοικητής δεν τιμωρήθηκε... Όταν ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος, ο Τζαβέντ Ασάμ, έκανε μήνυση για τις απαγωγές, η κυβέρνηση προσπάθησε να τον φιώσει με κατασκευασμένο διεθνές ένταλμα... οι κυβερνητικές συκοφαντίες κατέπεσαν από την αθωωτική απόφαση του Αρείου Πάγου.

Μια πραγματική δημοκρατία οφείλει να προστατεύει τους αγωνιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ανθρώπους με τόσο σημαντικό έργο κοινωνικής συνεισφοράς... Όταν το κράτος λειτουργεί ως μηχανισμός συγκαλύψεως απαγωγών, ως αυτοργός ναυαγίων και ως εκδικητικός διώκτης των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τότε η αστική δημοκρατία αποκαλύπτει το πραγματικό της πρόσωπο.

Πριν από λίγες ημέρες, σε μια εκδήλωση που κάναμε στη Φιλοσοφική Αθηνών, μια συμφοιτητριά μου με ρώτησε: «Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;»...

Οι συλλογικοί αγώνες είναι η μόνη μας διέξοδος. Απέναντι στη βαρβαρότητα που κάναμε στη Φιλοσοφική Αθηνών, μια συμφοιτητριά μου με ρώτησε: «Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;»...

Οι συλλογικοί αγώνες είναι η μόνη μας διέξοδος. Απέναντι στη βαρβαρότητα που κάναμε στη Φιλοσοφική Αθηνών, μια συμφοιτητριά μου με ρώτησε: «Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;»...

Η βαρβαρότητα από τις μυστικές φυλακές του 2005 μετατράπηκε το 2023 σε μαζικό τάφο. Το 2023, ζήσαμε το φονικό ναυάγιο της Πύλου, όπου πάνω από 600 πρόσφυγες έχασαν τη ζωή τους. Οι επιζώντες κατέθεσαν ότι το Λιμενικό, αντί να τους διασώσει, έδωσε το πλοίο και προσπάθησε να το ρυμουλκήσει βίαια, οδηγώντας το στον θάνατο... Σήμερα, τρία χρόνια μετά, η υπόθεση δεν έχει φτάσει καν σε δίκη στο Ναυτοδικείο, ούτε έχει υπάρξει καταδίκη των ενόχων...

Φτάνουμε έτσι στο σήμερα, στον Μάρτιο του 2026... Ο υπουργός Μετανάστευσης, ο Θάνος Πλεύρης, προχώρησε στην ανάκληση του προσωφικου καθεστώτος του Τζαβέντ Ασάμ. Ενός ανθρώπου που ζει 30 χρόνια εδώ, που ήταν βασικός μάρτυρας κατηγορίας στη δίκη της Χρυσής Αυγής και καθημερινά δίνει αγώνα για να ανθρωπίνια δικαιώματα και τη δικαιοσύνη. Επικαλούνται πάλι συκοφαντίες και ψέματα που έχουν ήδη απορριφθεί από τη Διεθνή Αμνηστία και την ελληνική δικαιοσύνη στο παρελθόν.

Μια πραγματική δημοκρατία οφείλει να προστατεύει τους αγωνιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ανθρώπους με τόσο σημαντικό έργο κοινωνικής συνεισφοράς... Όταν το κράτος λειτουργεί ως μηχανισμός συγκαλύψεως απαγωγών, ως αυτοργός ναυαγίων και ως εκδικητικός διώκτης των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τότε η αστική δημοκρατία αποκαλύπτει το πραγματικό της πρόσωπο.

Πριν από λίγες ημέρες, σε μια εκδήλωση που κάναμε στη Φιλοσοφική Αθηνών, μια συμφοιτητριά μου με ρώτησε: «Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;»...

Οι συλλογικοί αγώνες είναι η μόνη μας διέξοδος. Απέναντι στη βαρβαρότητα που κάναμε στη Φιλοσοφική Αθηνών, μια συμφοιτητριά μου με ρώτησε: «Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;»...

Αρίμπα Νουρ,
Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας "η Ενότητα"

Η βασική προσπάθεια στο πλαίσιο της τρανσφοβίας το τελευταίο διάστημα είναι η επιστροφή στο αφήγημα ότι η διαφορετική ταυτότητα φύλου είναι ψυχική διαταραχή, ότι το «βιολογικό φύλο» είναι η αντικειμενική αλήθεια και τίποτα δεν μπορεί να πάει κόντρα σε αυτήν. Θα σταθώ σε αυτό για να μπορέσουμε να καταλάβουμε την τρανσφοβία έτσι ώστε να μπορέσουμε να συζητήσουμε πώς την παλεύουμε.

Όταν γεννιέται ένα βρέφος (ή όταν είναι έμβρυο ακόμα μέσα από υπερηχογράφημα), κάποιος/α ειδικός θα εστιάσει σε ένα μικρό μέρος της εξωτερικής ανατομίας του, τα εξωτερικά γεννητικά όργανα και θα του αποδώσει ένα φύλο. Αν και επισήμως έχουμε κι άλλα χαρακτηριστικά του σώματος όπως χρωμοσώματα, γαμέτες, ορμόνες κλπ, το φύλο που αποδίδεται με αυτόν τον τρόπο είναι αυτό που στην κυρίαρχη γλώσσα ονομάζεται «βιολογικό φύλο». Καθώς ένας άνθρωπος μεγαλώνει και κοινωνικοποιείται, ο τρόπος που βιώνει το φύλο του μπορεί να ευθυγραμμίζεται με τις αναμενόμενες συμπεριφορές, ενδιαφέροντα και τη γενικότερη αντίληψη που προκύπτει από το «βιολογικό φύλο», μπορεί και όχι. Ο τρόπος που βιώνει το φύλο του λέγεται «κοινωνικό φύλο» και όταν δεν ευθυγραμμίζεται με το αναμενόμενο φύλο αυτός ο άνθρωπος είναι τρανς. Σε αντίθετη περίπτωση ο άνθρωπος είναι cis. Τέλος, «έκφραση φύλου» ονομάζεται ο τρόπος με τον οποίο ένας άνθρωπος επιλέγει να εξωτερικεύσει οποιαδήποτε πλευρά του φύλου του: ντύσιμο, χτένισμα κλπ.

Η τρανς κοινότητα μαζί με το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα κατέκτησαν πολλά τη δεκαετία του 2010 μέσα από μεγάλους αγώνες. Τα τελευταία χρόνια όμως αντιμετωπίζει μια αντεπίθεση, που υποκινείται από κυβερνήσεις και από τους φασίστες. Είναι η επίσημη, θεσμική και ακραία τρανσφοβία. Υπάρχει μια προσπάθεια η αντίληψη για το φύλο να πισωγυρίσει στο απλουστευτικό και επιστημονικά λανθασμένο σχήμα: «Αν έχεις ΧΧ χρωμόσωμα είσαι γυναίκα και αν έχεις ΧΥ χρωμόσωμα είσαι άνδρας – τίποτε άλλο δεν είναι έγκυρο/φυσιολογικό».

Αλλά η τρανσφοβία δεν περιορίζεται εκεί, περνάει και στη στέρηση δικαιωμάτων, στο ξήλωμα κατακτήσεων, ακόμα και στη φυσική βία. Νομίζω δεν υπάρχει πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα από την «Αντιτρομοκρατική Στρατηγική» του Λευκού Οίκου των ΗΠΑ για το 2026. Σε αυτήν αναφέρεται: «Επιπρόσθετα με τα καρτέλ και τις ισλαμιστικές τρομοκρατικές ομάδες, η εθνική μας στρατηγική ενάντια στην τρομοκρατία θα προτεραιοποιήσει την ταχεία ταυτοποίηση και αδρανοποίηση των βίαιων μη θρησκευτικών πολιτικών ομάδων των οποίων η ιδεολογία είναι αντιαμερικανική, ριζοσπαστικά υπέρ των τρανς ατόμων και αναρχική». Σαν να μην έφτανε αυτό, η εισαγωγή του εγγράφου, υπογεγραμμένη από τον ίδιο τον Τραμπ, κλείνει με τη φράση «Θα σας βρούμε και θα σας σκοτώσουμε». Όταν ορκίστηκε πρόεδρος των ΗΠΑ ο Τραμπ δήλωσε «τα φύλα είναι δύο» και προχώρησε σε μια σειρά επιθέσεις στα τρανς δικαιώματα, ειδικά των νέων ανθρώπων.

Αν προσθέσουμε σε αυτά την αύξηση της φασιστικής βίας σε βάρος των τρανς ατόμων, τις διαρκείς διακρίσεις στην εργασία, την εκπαίδευση, τη στέγαση και την υγεία και τη ρητορική κυβερνητικών στελεχών όπως του Μητσοτάκη ή του Ορμπάν, έχουμε μια ξεκάθαρη εικόνα ότι η τρανσφοβία και οι απόψεις που αποκλείουν κάθε ενδεχόμενο το φύλο να έχει

Ενάντια στην τρανσφοβία,

Στις 13 Ιούνη, στην πλατεία Συντάγματος θα γίνει το φετινό Pride με κεντρικό σύνθημα «Σε αφορά». Η πορεία θα γίνει στις 7 το απόγευμα.

Στα πλαίσια των προετοιμασιών για την πορεία υπερηφάνιας παρουσιάζουμε τις εισηγήσεις της **Τζωρτζίνας Πράττη**, τρανς ακτιβίστριας και της **Αφροδίτης Φράγκου**, συγγραφέα του βιβλίου «Η πάλη για την τρανς απελευθέρωση» στη φετινή συζήτηση στο Φεστιβάλ Μαρξισμός 2026 με τίτλο «Αντίσταση στην Τρανσφοβία». Μετά τις εισηγήσεις ακολούθησε πλήθος παρεμβάσεων και ερωτήσεων. Η συζήτηση έκλεισε με την υπόσχεση το μήνυμα της να μεταδοθεί σε όλους τους χώρους δουλειάς και τα πανεπιστήμια για την οργάνωση μίας τεράστιας διαδήλωσης.

ρευστότητα ή να είναι πολυδιάστατο δεν έρχεται από την αδυναμία των απλών ανθρώπων να καταλάβουν το «διαφορετικό». Έρχεται κατ' ευθείαν από τα πάνω.

Στις 10 Μάρη του 1933 οι ναζί έστησαν μια πυρά στην οποία έκαψαν περί τα 20.000 βιβλία. Ήταν η βιβλιοθήκη της σεξολογικής κλινικής του Μάγκνους Χίρσφελντ. Ο Χίρσφελντ στοχοποιήθηκε από τους ναζί επειδή ήταν Εβραίος και ομοφυλόφιλος, αλλά και το υλικό που είχε συγκεντρώσει η κλινική του μέσα από πολυετείς έρευνες έγινε στόχος της καταστροφής γιατί αποκάλυπτε αυτό που λέει η τρανς και εν γένει η ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα: ότι δεν υπάρχει τίποτα το παθολογικό στην ποικιλία της σεξουαλικότητας και του φύλου. Ο Χίρσφελντ είχε επισκεφθεί την επαναστατημένη Ρωσία και είχε εμπνευστεί από τις κατακτήσεις της στα ζητήματα φύλου και σεξουαλικότητας. Αυτή η ιστορία δείχνει γλαφυρά πόσο κεντρικός στόχος ακόμα και του ναζισμού είναι διαχρονικά οι ΛΟΑΤΚΙ+ κατακτήσεις, αλλά και πως αυτά που συζητάμε δεν είναι μια μόδα του σήμερα αλλά πράγματα που είχαν ανοίξει πάνω από 100 χρόνια πριν.

Ένα ερώτημα λοιπόν που προκύπτει είναι γιατί το σύστημα παράγει τόση τρανσφοβία? Γιατί το δίπολο του φύλου είναι μια τόσο σημαντική για το σύστημα ιδεολογία? Η απάντηση είναι στον σεξισμό, την ιδεολογία που λέει ότι οι γυναίκες είναι κατώτερες. Η καταπίεση των γυναικών είναι ακρογωνιαίος λίθος του συστήματος. Σύμφωνα με την ανάλυση του Ένγ-

κελς, η καταπίεση των γυναικών είναι δεμένη με τις ταξικές κοινωνίες. Πριν την εμφάνιση της ιδιοκτησίας, δηλαδή πριν την εμφάνιση των ταξικών κοινωνιών, δεν υπήρχε ο αυστηρός διαχωρισμός των ρόλων και το μέγεθος των παιδιών γινόταν κοινοτικά, δηλαδή συλλογικά από άντρες και γυναίκες. Κάθε ταξική κοινωνία έχει τον δικό της τρόπο παραγωγής και σε αυτόν τον τρόπο παραγωγής αντιστοιχεί μια συγκεκριμένη μορφή της οικογένειας που στόχο έχει να διαιωνίσει τον τρόπο παραγωγής και τις σχέσεις ιδιοκτησίας.

Ταξική κοινωνία

Ο καπιταλισμός δεν είναι η πρώτη ταξική κοινωνία, αλλά είναι η ταξική κοινωνία που έχουμε σήμερα. Ο κόσμος είναι χωρισμένος κυρίαρχα σε καπιταλιστές (που είναι οι ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής) και εργατική τάξη (που είναι η τάξη που εργάζεται στα μέσα παραγωγής). Το κέρδος προκύπτει από την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης από τους καπιταλιστές. Η αστική οικογένεια, η οικογένεια που επικρατεί στην τάξη των καπιταλιστών, χρησιμεύει στο να διαιωνιστεί η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής. Η εργατική οικογένεια, που αλλιώς λέγεται και πυρηνική οικογένεια, χρησιμεύει σαν ένας φθηνός τρόπος να εξασφαλιστεί η αναπαραγωγή της εργατικής τάξης: έχουμε ένα σπίτι, στεγανό από τον έξω κόσμο, με έναν αριθμό φροντιστών, δύο γονείς, έναν μονογονέα, γονείς και γιαγιάδες κλπ, που έχουν σαν αποκλειστικά δικό τους καθήκον το

πώς θα μεγαλώσουν τα παιδιά. Τα έξοδα είναι δικά τους, η απλήρωτη εργασία που χρειάζεται είναι δική τους, τα προβλήματα είναι δικά τους και φυσικά η ευθύνη αν κάτι πάει στραβά είναι όλη δική τους. Έχουμε το πρόσφατο παράδειγμα της 25χρονης μητέρας που συνελήφθη επειδή άφησε τον 5 ετών γιο της στο σπίτι γιατί έπρεπε να πάει στον γιατρό και δεν είχε πού να τον αφήσει. Η πυρηνική οικογένεια γλιτώνει από το κράτος και τους καπιταλιστές χρήματα που θα έπρεπε να διοχετευθούν στις κοινωνικές παροχές και υποδομές για τη στήριξη των οικογενειών, αλλά βοηθάει και στην ιδεολογική αναπαραγωγή αυτού του τρόπου μεγαλώματος. Τα παιδιά μεγαλώνουν σε μια κλειστή οικογένεια και μαθαίνουν ότι μόνο έτσι γίνεται να υπάρχουν παιδιά.

Ο στόχος των νεοφιλελεύθερων πολιτικών των ιδιωτικοποιήσεων είναι πραγματικά αυτός που υπαγορεύεται

από τη μορφή της πυρηνικής οικογένειας: να διαλυθεί το κοινωνικό κράτος και να μην μπορεί κανείς να μεγαλώσει παιδιά πέρα από τις ίδιες τις οικογένειες και ιδίως τις μητέρες. Για να γίνει μια τέτοια τεράστια θυσία από τις γυναίκες, που είναι κανονικά μια παράλογη απαίτηση, χρειάζεται ο σεξισμός και συγκεκριμένα η άποψη ότι «οι γυναίκες είναι για το σπίτι», να ιδεολογικοποιηθεί. Κι έτσι προκύπτουν ρητορικές όπως ότι «Οι γυναίκες είναι φτιαγμένες για να φροντίζουν», «Οι γυναίκες θέλουν να φροντίζουν», «Μόνο οι γυναίκες μπορούν να φροντίζουν». Όλα αυτά ντύνονται με έναν μανδύα βιολογίας, ότι αυτές οι ικανότητες και αυτά τα θέλω των γυναικών είναι βιολογικά προκαθορισμένα.

Η τρανσφοβία προκύπτει γιατί τα τρανς άτομα με την ίδια τους την ύπαρξη αμφισβητούν τους προκαθορισμένους ρόλους των φύλων, κι επομένως την θέση που επιφυλάσσει το σύστημα για τις γυναίκες.

Έχουμε να παλέψουμε για ένα κοινωνικό κράτος στα μέτρα των αναγκών μας. Για προστασία από τις διακρίσεις στην ενοικίαση σπιτιού. Για προσβασιμότητα στο ΕΣΥ και στα σχολεία/πανεπιστήμια. Ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα όπως σε περιπτώσεις σαν του Ζακ. Ενάντια στον απανθρωποποίηση των χρηστών/τριών. Για δημόσια δωρεάν Ψυχική Υγεία. Για απλοποίηση των διαδικασιών αναγνώρισης ταυτότητας φύλου. Για πιο συμπεριληπτικές σπουδές – οι ιατρικές σχολές πχ να αναγνωρίσουν την πραγματικότητα των τρανς ανθρώπων. Για να τσακίσουμε την ακροδεξιά.

Αυτό σημαίνει ότι οι αγώνες του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος συνδέονται άμεσα με όλους τους αγώνες που έχουν ανοίξει αυτή τη στιγμή: δικαιοσύνη για τα Τέμπη και την Πύλο, όχι στον πόλεμο, όχι στις ιδιωτικοποιήσεις, προσλήψεις-μονιμοποιήσεις-αυξήσεις, να μπει φρένο στον εξευγενισμό για χάρη του τουρισμού, όχι άλλα λεφτά για αστυνομία και πολεμικούς εξοπλισμούς, να παραμείνουν στη φυλακή οι φασίστες.

Αφροδίτη Φράγκου, συγγραφέας του βιβλίου «Η πάλη για την τρανς απελευθέρωση»

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΕΞΙΣΜΟ

Η όλη αντιμετώπιση της Νανάς στο νοσοκομείο του Αγίου Σάββα σαν άντρα, σε θάλαμο αντρών καθρεφτίζει την συνηθισμένη, δυστυχώς, αντιμετώπιση των τρανς σαν ανθρώπους β' κατηγορίας. Το Δεκέμβριο έγινε γνωστή η περίπτωση της Βαγγελιώς, μιας τρανς γυναίκας που ήταν σοβαρά άρρωστη, δε μπορούσε να φάει και να πει νερό, και παρέμεινε σπíti, μέχρι λίγο πριν πεθάνει, γιατί αν αναζητούσε περίθαλψη, φοβόταν ότι θα έρθει σε αυτή τη δύσκολη θέση. Το ίδιο το σύστημα, όλα αυτά τα χρόνια, την είχε μάθει να το φοβάται.

Για να μας δώσει το δημόσιο τις ορμόνες μας, πρέπει να περάσουμε πρώτα ένα πολύμηνο, ή και πολύχρονο ψυχιατρικό κόσκινο στα λίγα υποστελεχωμένα ιατρεία της χώρας, καθώς στο ICD10, το ιατρικό πρωτόκολλο που ακόμα ισχύει στην Ελλάδα, η τρανς κατάσταση ταξινομείται ως διαταραχή. Έτσι, προκειμένου να μας συνταγογραφήσουν ορμόνες, περνάμε αλλεπάλληλα ραντεβού με ψυχίατρο, όπου δεν γίνεται κάποια εξέταση ή διάγνωση, το μόνο που κάνουν είναι να μας βάζουν να αποδεικνύουμε συνεχώς ότι παρ' όλο που έχουμε ακόμα αντρικά χαρακτηριστικά, είμαστε θηλυπρεπείς και ζούμε ήδη ως γυναίκες, παρά τις άπειρες αντιφάσεις που κρύβει αυτό. Για τις επεμβάσεις δεν το συζητώ καν, δεν καλύπτονται καθόλου από το δημόσιο, πρέπει να σκάσεις χιλιάδικα επί χιλιάδικων από την τσέπη σου. Για την αλλαγή ταυτότητας, δεν φτάνει το να πάμε απλά στο ληξιαρχείο να το δηλώσουμε, αλλά σκάμε εκατοντάδες ευρώ για δικαστικά έξοδα. Το να αλλάξουμε χαρτιά επαφίεται ουσιαστικά, στην κρίση του δικαστή, όπως ορίζει η ΝΑΤΦ, που ναι μεν είναι ένας προοδευτικός νόμος που ψηφίστηκε επί ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έχει ελλείψεις, γιατί, όπως γίνεται πάντοτε με τον κοινοβουλευτικό δρόμο, έπρεπε να προσαρμοστεί στο "πολιτικά εφικτό", να κοπεί και να ραφτεί στο τι ανέχεται η άρχουσα τάξη, να προσαρμοστεί στις πιέσεις της Δεξιάς.

Αυτά όλα, στο ευρύ κοινό, συχνά δεν είναι τόσο ξεκαθαρισμένα, δε θεωρώ ωστόσο ότι δεν φαίνεται ξεκάθαρα το κοινωνικό στίγμα που υπάρχει για τα τρανς άτομα.

Τα τρανς άτομα πέφτουν θύματα βίαιων εγκλημάτων κάπου 4 φορές παραπάνω σε σχέση με τα μη τρανς. Έχουμε ακούσει για τις ομοτρανσφοβικές επιθέσεις στη Θεσσαλονίκη, στο Περιστέρι, τη Συγγρού και άλλες περιοχές, που μετά βέβαια ξεσηκώθηκαν μεγάλες διαδηλώσεις. Και που να πούμε για το βιοπορισμό ενός τρανς ατόμου, ειδικά σε συνθήκες διαλυμένης κοινωνικής πρόνοιας. Πιο δύσκολα, σύμφωνα με στατιστικά, θα βρει να νοικήσει σπíti, πιο δύσκολα θα βρει δουλειά σε σχέση με το γενικό πληθυσμό και έτσι μπορεί να αναγκαστεί να βγάζει λεφτά με επικίνδυνους και επικραλείς τρόπους.

Βέβαια, η κυρίαρχη ιδεολογία σπεύδει να δικαιολογήσει όλη αυτή την κατάσταση. «Είναι σεβαστό αν θες να αυτοπροσδιορίζεσαι ως "γάτα" ή ως "φρυγανιά", αλλά η πραγματικότητα είναι ΧΧ, και ΧΥ! Τα υπόλοιπα είναι στο μυαλό, βγάλ' τα πέρα μόνο σου». Κάποιες πτυχές αυτού του αφηγήματος υιοθετούνται εν μέρει και από κάποια κομμάτια

Το πάνελ της συζήτησης "Αντίσταση στην τρανσφοβία" στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026.

του κινήματος με ρεφορμιστικές τάσεις. Ωστόσο αυτό το αφήγημα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Και δεν εξυπηρετεί κανέναν πέρα από τους καπιταλιστές. Η αλήθεια είναι, ότι η ποικιλομορφία του φύλου είναι κομμάτι της ανθρώπινης φύσης. Πάντοτε υπήρχε. Σε διάφορες παραδόσεις. Υπάρχουν οι two spirited στους ιθαγενείς, οι Hijras στη νότια Ασία, οι Fa'afafine στα νησιά Σαμόα, κ.ο.κ. Και η ίδια η ταυτότητα φύλου δεν είναι απλά μια ιδέα ή ένα στοιχείο του χαρακτήρα. Είναι το ποιο είμαστε. Και αλίμονο, δεν καθορίζει ένα χρωμόσωμα το ποιο είμαστε, όπως ισχυρίζεται η ακροδεξιά και ένα αντιδραστικό κομμάτι του φεμινιστικού κινήματος.

Ο πανικός της εξουσίας

Η τρανσφοβία και οι επιθέσεις αυξάνονται σίγουρα αλλά δεν είναι στην πραγματικότητα, παρά ο πανικός μιας εξουσίας που στριμώχνεται στη γωνία. Κλονίζονται τα ποδάρια του συστήματος που προσπαθούν να διαχειριστούν. Και από τις αντιφάσεις που το ίδιο δημιουργεί, αλλά και από τον κόσμο που βρίσκεται συνεχώς στους δρόμους, ξεσηκώνεται και απεργεί. Τόσος κόσμος έχει ξεσηκωθεί κατά του ICE, διώχνοντας τον από τη Μινεσότα χάρη σε μια μεγάλη απεργία. Τόσος κόσμος έχει κατέβει στα "No Kings". Πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό φέτος, η άρχουσα τάξη των ΗΠΑ ήρθε αντιμέτωπη με γενική απεργία την πρωτομαγιά. Σε κάθε γωνιά των κινητοποιήσεων βλέπουμε σημαίες της Παλαιστίνης, αλλά δεν λείπουν και οι ΛΟΑΤΚΙ+ σημαίες. Στην Αγγλία, σε αντίδραση προς την απόφαση ότι οι τρανς γυναίκες δεν είναι γυναίκες, πλημμύρισε η Parliament Square με συνθήματα όπως "Λαός ενωμένος ποτέ νικημένος", "Όχι σύνορα, όχι έθνη, τρανς απελευθέρωση"...

Οι εργατικοί αγώνες, τα αιτήματα που μας αφορούν όλους, είναι αλληλένδετα με το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα! Διότι οι ΛΟΑΤΚΙ+ ταυτότητες είναι κομμάτι της τάξης μας. Δεν μπορεί κανείς να είναι ελεύθερος, εάν δεν είναι όλοι! Στον απόηχο του Μάη του '68 ήταν που έγινε η εξέγερση του Stonewall που οδήγησε στα πρόδρομα Pride. Το ΑΚΟΕ (Απελευθερωτικό Κίνημα Ομοφυλόφιλων Ελλάδος), ιδρύθηκε στην έκρηξη της μεταπολίτευσης, το '76, συμμετέχοντας σε επετείους του Πολυτεχνείου. Στις απεργίες των ανθρακωρύχων το 85' στην Αγγλία, ομάδα ΛΟΑΤΚΙ+ ακτιβιστών συμπαραστάθη-

κε στους απεργούς και στις οικογένειες τους, γιατί συνειδητοποίησαν πως αμφότεροι στοχοποιούνται από το σύστημα.

Αντίθετα, όταν η θέση σου είναι να διαχειριστείς το σύστημα "εκ των έσω", δεν μπορεί να μη συμβιβαστείς με τα "θέλω" της άρχουσας τάξης. Οι Δημοκρατικοί δεν κάνουν και πολλά κατά της τρανσφοβικής εξόρμησης του Τραμπ, ίσα ίσα προσαρμόζονται και δεν πολυερασιπίζονται ανοιχτά τα τρανς άτομα. Το και καλά "προοδευτικό" ΠΑΣΟΚ, στα 80's, μέσα στην έκρηξη του νεοφιλελευθερισμού, έκανε τρελή επίθεση κατά των "τραβεστί". Τα νομοσχέδια για την αναγνώριση της ταυτότητας φύλου και την ισότητα στο γάμο κόπηκαν και ράφτηκαν κάτω από τις πιέσεις της ακροδεξιάς. Ακόμα και να εμπλακεί με την πολιτική ένα ανοικτό τρανς άτομο, όσα και να υπόσχεται, άπαξ και μπει στη Βουλή, μια χαρά θα κάνει τουμπεκί ψιλοκομμένο, και θα λείει στη βάση του κόμματος του "πολλά ζητάς, δεν είναι η κατάλληλη στιγμή να μιλήσουμε γι' όλα αυτά".

Μια ρεφορμιστική δύναμη που θεωρεί ότι "δεν είναι ακόμα η ώρα", "οι συσχετισμοί είναι αρνητικοί" κλπ, θα θεωρούσε ότι αν σε μια απεργία των δήμων, διαδηλώνουν μαζί και εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, υπονομεύουν τον αγώνα. Το αντίθετο ισχύει όμως. Το παράδειγμα της Ρώσικης Επανάστασης, είναι αρκετά διαφωτιστικό. Η Ρωσική Επανάσταση, πυροδοτήθηκε το Φλεβάρη από απεργία τη μέρα της γυναίκας. Και γενικεύτηκε σε όλη την τάξη. Έτσι ήρθε η πρώτη νίκη ενάντια στον τσάρο. Με γενίκευση. Δεν παλεύεις μεμονωμένα. Όσο και να φοβόμαστε τα αντίποινα των καπιταλιστών και ότι δε μας παίρνει, οι κοινοί αγώνες είναι στην πραγματικότητα ασπίδα ενάντια σε αυτούς. Οργανώνουμε τη συμμετοχή σωματείων στο Pride και φέτος, εμπνεόμενα από ένα πρωτοπόρο κομμάτι καθαριστριών που φώναξαν οργανωμένα συνθήματα στο Pride καμιά δεκαετία πριν.

Τις διεκδικήσεις για την Υγεία, για τη θεσμοθέτηση του επικαιροποιημένου διαγνωστικού πρωτοκόλλου, του ICD11, τις διεκδικήσεις για χαρτιά, όπου η αναγνώριση της ταυτότητας φύλου να παύει να είναι χρονοβόρα και κοστοβόρα μπορούμε να τα πετύχουμε, μόνο ως αναπόσπαστο κομμάτι της τάξης, με τα συνδικάτα πλάι μας. Η Ρώσικη επανάσταση, πριν τη σταλινική αντεπανάσταση, ήταν η μεγαλύτερη κορύφωση του εργατικού ελέγχου. Και μέσα σε αυτή, μπόρεσαν να αναγνωριστούν πρώτη φορά οι τρανς άντρες, έγινε λόγος για ενδιάμεσο φύλο, αλλά και για "απειρία ενδιάμεσων φύλων". Ενώ στις αρχές του 1920, εγκρίθηκε κρατικά χρηματοδοτούμενη έρευνα για τις ανάγκες τρανς και ίντερσεξ. Το 1926 έγινε δυνατό να αλλάξεις φύλο και όνομα στα διαβατήρια. 100 χρόνια πριν, πέτυχαν πράγματα που για τις περισσότερες καπιταλιστικές χώρες ήταν ανήκουστα. Ας φανταστούμε λοιπόν, σήμερα, που το κίνημα είναι πολύ πιο μπροστά, τι μπορούμε να πετύχουμε, αν αφήσουμε την εσωστρέφεια και την απαισιοδοξία, και δώσουμε προσανατολισμό εργατικό!

Τζωρτζίνα Πράττη, τρανς ακτιβίστρια

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Στις 17 Μάη, μια τρανς γυναίκα πέθανε στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας όπου νοσηλευόταν. Με αφορμή τον θάνατό της ένας γιατρός, ο Α. Αδραβάνης, έγραψε ένα ποστ στο οποίο αναφερόταν σε αυτήν στο αρσενικό και δήλωσε πως αναλογιζόταν «την αιώνια μάχη μεταξύ αδυσώπητης φύσης και ψυχικής ενόρμησης».

Πρόκειται για μια τρανσφοβική ανάρτηση, στην οποία ο γιατρός κάνει misgendering, χρησιμοποιεί δηλαδή επίτηδες λανθασμένες αντωνυμίες για ένα τρανς άτομο, επειδή ακριβώς δεν δέχεται την ταυτότητα φύλου της. Το σωματείο του Αγίου Σάββα, ένα σωματείο γνωστό για τη σταθερή παρέμβασή του και πολιτική στήριξη στο Pride και τα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα, απάντησε άμεσα με ανακοίνωσή του στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Είμαστε ενάντια σε κάθε σεξιστική και τρανσφοβική συμπεριφορά. Κάθε άνθρωπος που περνά την πόρτα ενός δημόσιου νοσοκομείου για νοσηλεία δικαιούται φροντίδα με σεβασμό, αξιοπρέπεια και ασφάλεια, ανεξάρτητα από την ταυτότητα φύλου, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την εθνικότητα, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις του.

Η αποστολή των εργαζομένων στην Υγεία είναι η ισότιμη παροχή φροντίδας προς όλους τους ασθενείς, με επαγγελματισμό, ενσυναίσθηση και απόλυτο σεβασμό στην προσωπικότητα και την ιδιωτικότητά τους. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για κοινωνικά ευάλωτα πρόσωπα, οφείλουμε να επιδεικνύουμε αυξημένη προσοχή στη χρήση του λόγου μας, καθώς και στη διαχείριση και δημοσιοποίηση πληροφοριών που τα αφορούν.

Οι τρανς ταυτότητες δεν συνιστούν ψυχική διαταραχή και ο σεβασμός στην ταυτότητα φύλου κάθε ανθρώπου αποτελεί αναφάρετο δικαίωμα και αναπόσπαστο στοιχείο της ισότιμης και αξιοπρεπούς φροντίδας υγείας».

ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τόσο στημένη η “Δικαιοσύνη” τους

Την Πέμπτη 22/5 ανακοινώθηκε η αποφυλάκιση του καταδικασμένου ως αρχηγού της «17N» Αλέξανδρου Γιωτόπουλου από τις φυλακές Κορυδαλλού με περιοριστικούς όρους μετά από 24 χρόνια κάθειρξης και σε ηλικία 82 ετών, μετά από σχετική απόφαση του δικαστικού συμβουλίου.

Την Παρασκευή 23/5, ο εισαγγελέας Αρείου Πάγου Τζαβέλλας ανέθεσε σε αντεισαγγελέα τη μελέτη της απόφασης για το ενδεχόμενο άσκησης αίτησης αναίρεσης της απόφασης. Την Δευτέρα 25/5 αυτός έκρινε ότι κακώς αποφυλακίστηκε γιατί δεν έχει εκτίσει το σύνολο της προβλεπόμενης ποινής (25 χρόνια) και προχώρησε στην αίτηση αναίρεσης. Σύμφωνα με το δικαστικό ρεπορτάζ, η απόφαση του νέου δικαστικού συμβουλίου που θα ορίσει η πρόεδρος του Αρείου Πάγου θα ληφθεί μέσα στο πρώτο 10ημερο του Ιουνίου.

Αυτά να βλέπουν όσοι γκρινιάζουν για την ταχύτητα απόδοσης της «δικαιοσύνης»!

Όπως διαβάζουμε στην ΕφΣυν: «Ο αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου, ανατρέποντας βασικές αρχές του ποινικού δικαίου και πατώντας πάνω στην προ επταετίας άκρως προβληματική και φωτογραφική αλλαγή του Ποινικού Κώδικα, με αφορμή την αίτηση αποφυλάκισης του Δημήτρη Κουφοντίνα το 2019, υποστηρίζει ότι δεν έχει συμπληρωθεί ο απαιτούμενος χρόνος πραγματικής έκτισης της ποινής που προβλέπεται για πολυίσοβίτες, αμφισβητώντας έτσι τη νομιμότητα της υπό όρους απόλυσής του» (με το προγενέστερο καθεστώς ο κρατούμενος μπορούσε να αιτηθεί αποφυλάκιση ακόμη και στα 19 έτη, ενώ με τις αλλαγές του Ποινικού Κώδικα το όριο αυτό μεταφέρθηκε στα 25 χρόνια).

Με την ίδια σπουδή που έδειξε για τον Γιωτόπουλο, μόλις ένα μήνα πριν, ο εισαγγελέας Αρείου Πάγου Τζαβέλλας έκρινε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την ανάσυρση της δικογραφίας της υπόθεσης των υποκλοπών από το αρχείο θεωρώντας ότι «τα στοιχεία των οποίων έγινε επίκληση από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών» που καταδίκασε

τους Ταλ Ντίλιαν, Σάρα Χάμου, Γιάννη Λαβράνο και Φέλιξ Μπίτζιο για το predator, «δεν συνιστούν νέα στοιχεία». Εδώ να θυμίσουμε ότι ο νυν εισαγγελέας Αρείου Πάγου Τζαβέλλας ήταν ο ίδιος που έχοντας την εποπτεία της ΕΥΠ υπέγραψε 11 παρακολουθήσεις ανάμεσά τους και υπουργών της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

“Ιδιαίτεροι λόγοι”

Φυσικά εδώ συντρέχουν «ιδιαίτεροι λόγοι». Ο Γιωτόπουλος δεν είναι Τέμπη με 57 νεκρούς. Δεν είναι Πύλος με 650 νεκρούς. Άλλωστε οι συγγενείς των θυμάτων σε αυτά τα μαζικά εγκλήματα δεν έχουν σχέση με την οικογένεια Μητσοτάκη. Έτσι, ο πρώην δήμαρχος Αθήνας Κώστας Μπακογιάννης, γιος του Παύλου Μπακογιάννη που δολοφονήθηκε από την 17 Νοέμβρη, έσπευσε να δηλώσει σχετικά: «Ξύπνησα και κοίταζα τα site και σκεφτόμουν αν εγώ τον πετύχω στο δρόμο, τι θα κάνω;»

«Φανταστείτε τι μπορώ να κάνω εγώ αν βρω στον δρόμο τον Καραμανλή ή τον Τριαντόπουλο. Ο Γιωτόπουλος έκανε και 24 χρόνια φυλακή, οι δύο προαναφερθέντες ούτε μία μέρα» σχολίασε ο **Νίκος Πλακιάς**, πατέρας των δίδυμων κοριτσιών που δολοφονήθηκαν στα Τέμπη.

Πριν από δύο εβδομάδες, συγγενείς των Τεμπών είχαν πάει στον Άρειο Πάγο με αίτημα το προφανές, την αναβάθμιση του κατηγορητηρίου σε βάρος του πρώην υπουργού Μεταφορών Κ. Καραμανλή από πλημμέλημα σε κακούργημα για την «τεράστια ποινική ευθύνη για το βασικό κακούργημα αυτής της υπόθεσης, που είναι η διατάραξη των συγκοινωνιών». Αλλά στα Τέμπη την απόφαση την έβγαλε από την πρώτη μέρα ο Κυριάκος Μητσοτάκης: Φταίει ο σταθμάρχης.

Ανακοίνωση έβγαλε φυσικά και το Στέιτ Ντιπάρτμεντ: «Ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος είναι καταδικασμένος δολοφόνος και τρομοκράτης που διέπραξε ειδική εγκληματικότητα. Οι ΗΠΑ στέκονται αλληλέγγυες στις οικογένειες και τους φίλους των θυμάτων της τρομοκρατικής οργάνωσης 17 Νοέμβρη, είτε ήταν Αμερικανοί, Έλ-

ληνες ή οποιασδήποτε άλλης εθνικότητας» εκφράζοντας τη βαθιά ευγνωμοσύνη των ΗΠΑ προς τα στελέχη των ελληνικών διωκτικών Αρχών, τα οποία, όπως σημείωσε, «επί γενιές, εργάστηκαν ακούραστα ώστε οι τρομοκράτες να οδηγηθούν στη Δικαιοσύνη».

Και μιας και αναφερθήκαμε στις ΗΠΑ, τον μεγαλύτερο τρομοκράτη του πλανήτη και τον πιο πιστό της συνεργάτη στην Ανατολική Μεσόγειο, δεν θα μπορούσαμε να μη θυμηθούμε την τύχη που επεφύλαξε η δικαστική εξουσία, σε έναν από τους βασικούς συντελεστές της χούντας των συνταγματαρχών -που το 1967 δήλωνε στον αεροπορικό ακόλουθο των ΗΠΑ ότι το πραξικόπημα σχεδιάστηκε «για να διασφαλιστεί η εσωτερική ηρεμία και η αφοσίωση στο NATO και τη Δύση», τον Παττακό.

Ο Παττακός, λοιπόν, ο άνθρωπος που πριν στεγνώσει το αίμα των νεκρών του Πολυτεχνείου, δήλωσε «Για ποιο Πολυτεχνείο μιλάτε, δεν συνέβη απολύτως τίποτα», πρωτεργάτης σε όλα τα εγκλήματα της χούντας, ο άνθρωπος που είχε κριθεί το 1975 ένοχος στάσης και εσχάτης προδοσίας για τη συμμετοχή του στο πραξικόπημα και καταδικάστηκε σε θάνατο, ποινή που αργότερα μετατράπηκε σε ισόβια κάθειρξη, βγήκε από την φυλακή έχοντας εκτίσει μόλις 16 χρόνια, «λόγω ανηέστου βλάβης της υγείας του».

Βγήκε από την φυλακή τον Σεπτέμβρη του 1990, αμέσως μετά την εκλογή στην θέση του πρωθυπουργού του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, πατέρα του Κυριάκου. Ήταν τόσο «ανήκεστος» η βλάβη ώστε ο Παττακός πέθανε το 2016 σε ηλικία 104 χρονών! Τα 26 χρόνια της αποφυλάκισής του συνέχιζε αμετανόητος να δηλώνει ότι δεν έχει μετανιώσει για τα εγκλήματα της χούντας. Στον τάφο στην κηδεία του, τον πήγε άγημα της Χρυσής Αυγής. Αλλά τώρα ο Γιωτόπουλος λέει ο Άρειος Πάγος «πρέπει» να ξαναγυρίσει στην φυλακή...

Όμορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος. Και πάνω απ' όλα δίκαιος.

Γ.Π.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ Δυνατή Ενωτική Πρωτοβουλία

Στις 20-21 Μαΐου δώσαμε την μάχη των εκλογών στις εστίες όπου η Ενωτική Πρωτοβουλία των σχημάτων Contraactivo – Granpa κατάφερε να αναδειχθεί ως ένας σημαντικός αντικαπιταλιστικός πόλος και να κερδίσει 3 έδρες στο ΔΣ του συλλόγου.

Ο κόσμος των εστιών πήρε θέση απέναντι στην τρομοκρατία και την υποβάθμιση με τα ποσοστά της συμμετοχής να είναι πιο ανεβασμένα από τις προηγούμενες εκλογές και με 90 ψήφους να στηρίζουν την πιο ριζοσπαστική γραμμή μέσα στις εστίες έναντι των 104 ψήφων που συγκέντρωσε η ΠΚΣ.

Είναι δύναμη ότι η Αριστερά στις εστίες έχει ρίζες και αυτήν την δύναμη πρέπει να την κάνουμε οργάνωση με προσανατολισμό τις γενικές συνελεύσεις και τις αγωνιστικές αποφάσεις. Η μάχη που δίνουμε σαν ΣΕΚ στις Σχολές σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές, όπου διακυβεύεται το μέλλον της δημόσιας – δωρεάν παιδείας, είναι να επικρατήσει η ενότητα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και στις εστίες είδαμε αυτό να πετυχαίνει. Η στήριξη των φοιτητών/ριων στο κοινό κατέβασμα δείχνει τον δρόμο για να κινηθούμε αντίστοιχα μέσα στο κίνημα, για να θέσουμε το ζήτημα του ποιος έχει τον έλεγχο στις εστίες και στα Πανεπιστήμια.

Η καταστολή που δεχόμαστε καθημερινά, τα σχέδια τους για ιδιωτικοποίηση της παιδείας και της στέγης θα μας βρουν απέναντι τους ενωμένους και πιο δυνατούς. Πρώτος μας σταθμός είναι η οργάνωση του συλλαλητηρίου στις 19 Ιούνη όπου συμπληρώνονται τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου, δεν θα αφήσουμε την κυβέρνηση και το κράτος να συνεχίζουν να σπέρνουν τον ρατσισμό και τον θάνατο, θα τους τσακίσουμε με όπλο μας τις καταλήψεις, τις απεργίες, τον δικό μας κόσμο!

Μαριάννα Σπυριδάκη,

φοιτήτρια Φιλοσοφικής Αθήνας, μέλος Contraactivo- EAAK, σχήμα που παρεμβαίνει στις εστίες ΕΚΠΑ

ΟΣΜΗ–“ΜΥΣΤΗΡΙΟ” Αυτό που βρωμάει είναι η κυβέρνηση

Η έντονη οσμή αερίου, που “κάλυψε” για πολλές ώρες την Αττική, την Τρίτη 19 Μάη, προκάλεσε, σύμφωνα με τα ΜΜΕ, “συναγερμό σε κρατικές υπηρεσίες, τεχνικούς φορείς και μηχανισμούς πολιτικής προστασίας, θέτοντας σε πλήρη επιφυλακή τον κρατικό μηχανισμό”.

Σε αρκετές περιοχές στον Πειραιά και στα Νότια Προάστια πραγματοποιήθηκαν εκκενώσεις σε σχολεία και δημοτικά κτίρια, ενώ πολλοί απέφυγαν να κυκλοφορήσουν λόγω της αποπνικτικής μυρωδιάς.

Θα περίμενε κανείς ότι, τουλάχιστον, μετά από μία βδομάδα και με “συναγερμό” και “πλήρη επιφυλακή”, θα γνωρίζαμε την προέλευση της οσμής. Και όμως, “το μυστήριο παραμένει άλυτο”.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι, σύμφωνα με την ανακοίνωση του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ), η οσμή δεν προήλθε από φυσικές διεργασίες είτε από τον Σαρωνικό Κόλπο είτε από τον Κόλπο της Ελευσίνας. Δηλαδή, η προέλευση ήταν από “ανθρωπογενή πηγή” με το πιθανότερο ενδεχόμενο, σύμφωνα με τους επιστήμονες, να είναι είτε από εκπομπή υγραερίου είτε άλλων αέριων ουσιών στις οποίες προστίθενται θειούχες ενώσεις, ώστε να γίνονται αντιληπτές, επειδή είναι άοσμες, σε περίπτωση διαρροής και με πιθανό τόπο προέλευσης την ευρύτερη περιοχή της Ελευσίνας.

Η αδυναμία του κρατικού μηχανισμού να εντοπίσει το “ρυπαντικό αέριο”, που προκάλεσε την οσμή, στην ατμόσφαιρα οφείλεται στην έλλειψη (!) εξειδικευμένων οργάνων. Όπως εξηγεί ο Ευάγγελος Γερασόπουλος,

Διευθυντής του Ινστιτούτου Ερευνών Περιβάλλοντος και Βιώσιμης Ανάπτυξης του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών: “οι σταθεροί σταθμοί ατμοσφαιρικής ρύπανσης παρακολουθούν κυρίως κλασικούς ατμοσφαιρικούς ρύπους... για τη μέτρηση αερίων που προκαλούν έντονες οσμές ή σχετίζονται με διαρροές καυσίμων απαιτούνται εντελώς διαφορετικά, εξειδικευμένα όργανα (ανιχνευτές φωτοϊονισμού, συστήματα μέτρησης εκρηκτικών αερίων LEL, φορητά συστήματα Αέριας Χρωματογραφίας - Φασματομετρίας Μάζας GC-MS) που θα μπορούν να μετρήσουν επί τόπου”.

Η κυβέρνηση της ΝΔ μετατρέπει την Ελευσίνα σε “στρατιωτικό και ενεργειακό κόμβο”, σε συνεργασία με το NATO και τις ΗΠΑ και έχει ιδιωτικοποιήσει τα “Ναυπηγεία Ελευσίνας”. Αυτός ο συνδυασμός είναι “πηγή κινδύνων” (και) για την υγεία μας είτε από σκόπιμες επικίνδυνες δραστηριότητες είτε από “ατυχήματα”.

Την ίδια στιγμή, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι αναπνέουμε από αυτές τις “δραστηριότητες” γιατί η κυβέρνηση σπαταλά δισεκατομμύρια σε “εξειδικευμένα” όπλα και κάμερες παρακολούθησης αλλά όχι σε “εξειδικευμένα” όργανα για την ποιοτική και ποσοτική μέτρηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης.

Είναι θέμα προτεραιοτήτων και η προστασία της ατμόσφαιρας και της υγείας μας δεν είναι στις προτεραιότητες τους.

Γιώργος Ράγκος

Ούτε ενεργειακός κόμβος Ούτε αποικία μαζικού τουρισμού

Παγκρήτια Κινητοποίηση ενάντια στο συνέδριο του Economist και στα σχέδια λεηλασίας του τόπου μας

Σπλάντζια (πλατεία 1821) Χανιά
Παρασκευή 29 Μάη 2026 ώρα 9 πμ
Παγκρήτιος Συντονισμός Ενάντια στο Συνέδριο για τη Λεηλασία της Κρήτης

Σκληρή μάχη στους Δήμους

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Έκτακτο Δημοτικό Συμβούλιο έγινε στο Δημαρχείο Καλλιθέας μετά από πρόταση των δημοτικών Συμβούλων των παρατάξεων Μια πόλη στον Δρόμο, της Λαϊκής Συσπείρωσης και Εκτός των Τειχών την Δευτέρα 25 Μάη. Το δημοτικό συμβούλιο αποφάσισε να παρθεί πίσω η απόφαση αναίρεσης του δημάρχου Καλλιθέας για 63 εργαζόμενες στην καθαριότητα. Οι εργαζόμενες θα παραμείνουν στη δουλειά

Ενώ υπήρχε άλλη απόφαση από το Δημοτικό Συμβούλιο, ο δήμαρχος έστειλε αίτηση αναίρεσης για 63 εργαζόμενους που δουλεύουν στην καθαριότητα με συμβάσεις CO-VID. Την Παρασκευή 22 Μάη ξεκίνησε η κατάληψη του Δημαρχείου ως απάντηση των εργαζομένων. Τη Δευτέρα η αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου ήταν κατάμεστη από εργαζόμενους από τον δήμο και με αλληλέγγυο κόσμο της αριστεράς.

Πήρε το λόγο ο δήμαρχος Ασκούνης ο οποίος προσπαθούσε να βγάλει από πάνω του την ευθύνη. Στη συνέχεια μίλησαν ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων, Ραφαήλ Μηλιώνης και ο Τάσος Καλαντζής από την παράταξη Εκτός των τειχών με κοινό τόπο στις τοποθετήσεις ότι οι εργαζόμενοι που απολύονται δεν είναι μόνο απαραίτητοι, αλλά κανονικά θα πρέπει να έχουμε άλλους τόσους. Θύμισαν ότι στο παρελθόν μονιμοποιήθηκαν υπάλληλοι και δήλωσαν ότι αν προχωρήσουν τα σχέδια τους θα κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις.

Η συνεδρίαση έληξε με πανηγυρική απόφαση απόσυρσης αυτού του αιτήματος από την πλευρά του δημάρχου. Ψήφισαν όλοι υπέρ και οι δεξι-οί απείχαν από την ψηφοφορία. Η μαζική κινητοποίηση των εργαζομένων και η ενωτική δράση των δυνάμεων της Αριστεράς έφεραν τη νίκη. Συνεχίζουμε για τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, κατάργηση της διάταξης Βορίδη, προσλήψεις εργαζομένων στους δήμους.

ΣΕΚ πυρήνας Καλλιθέας

ΑΘΗΝΑ

Σε κινητοποίηση προχώρησε το Σωματείο συμβασιούχων Εργατική Αντεπίθεση τη Δευτέρα 25 Μάη έξω από το Δημαρχείο Αθήνας. Υπό την πίεση της κινητοποίησης αποφασίστηκε να συνεδριάσει έκτακτα το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας την Παρασκευή 29 Μάη στις 2 το μεσημέρι.

Βασική αιχμή της κινητοποίησης είναι ο Νέος Κώδικας Αυτοδιοίκησης που τέθηκε την προηγούμενη εβδομάδα σε δημόσια διαβούλευση και συγκεκριμένα το άρθρο 730. Το άρθρο προβλέπει ότι σε δίκες που αφορούν συμβασιούχους η κυβέρνηση θα τοποθετεί εντεταλμένους ανθρώπους της, στέλνοντας στην ουσία δικούς της νομικούς συμβούλους για να αντιδικήσουν απέναντι στους εργαζόμενους των δήμων. Η ΠΟΕ-ΟΤΑ

16/12/25, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

προειδοποιεί ότι η συγκεκριμένη διάταξη τοποθετεί 20.000 συμβασιούχους μπροστά στον κίνδυνο της απόλυσης. Στην κινητοποίηση πήρε το λόγο συμβασιούχοι εργαζόμενοι του σωματείου. Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας με την παράταξη Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα, στην τοποθέτηση του υπογράμμισε ότι το δημοτικό συμ-

βούλιο χρειάζεται να συνεδριάσει άμεσα απαιτώντας την απόσυρση του άρθρου 730.

• Την Τετάρτη 27 Μάη το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΑ συνεδριάζει με την ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών με βασικά θέματα την πρόσληψη των εργαζομένων ΕΣΠΑ και την κατάργηση της διάταξης Βορίδη.

Σ.Γ.

ΔΑΦΝΙ Κυβερνητικό έγκλημα

Άλλον έναν θάνατο καταγράφει η κυβερνητική πολιτική, αυτή την φορά στο Δαφνί στις 20 Μάη. Οι συνθήκες του θανάτου διερευνώνται ακόμα, αλλά το δεδομένο είναι ότι οι τραγικές συνθήκες που επικρατούν στο ΕΣΥ κάνουν τις συνθήκες δραματικά επισφαλείς για ασθενείς και νοσηλευόμενους.

Προφανώς τα συστημικά ΜΜΕ έχουν ξεκινήσει πάλι ένα όργιο ανθρωποφαγίας προσπαθώντας να επιρρίψουν ευθύνες παντού πέρα από την διάλυση των νοσοκομείων. Για αυτό χρειάζεται να ξεκινήσουμε θυμίζοντας ότι, πρώτον οι ψυχιατρικοί ασθενείς δεν είναι πιο επικίνδυνοι από τον γενικό πληθυσμό (ίσα ίσα είναι πολύ πιθανότερο να είναι θύματα παραθύρων βίας) και δεύτερον οι προσπάθειες να μιλήσουν για «ειδικά τμήματα και μέτρα» για βίαιους ασθενείς δεν είναι παρά ένα γιγάντιο πιασμάρι για την ψυχική Υγεία πίσω στην εποχή του ασύλου.

Ακόμα πιο χυδαίες θα ήταν τυχόν προσπάθειες να αποδοθούν ευθύνες στο προσωπικό του νοσοκομείου. Θυμίζουμε ότι οι βάρδιες των ψυχιατρικών κλινικών απαρτίζονται από 2 συναδέλφους/ισσες κάθε απόγευμα και βράδυ, ενώ στις μονάδες ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης οι μονοβάρδιες και τα κομμένα ρεπό είναι ο κανόνας. Την ίδια ώρα, το 50% των οργανικών θέσεων ειδικών γιατρών που προβλέπει το (έτσι και αλλιώς ελλιπές) οργανόγραμμα του πρώην ΨΝΑ είναι κενές. Αυτά σε ένα νοσοκομείο που συστηματικά νοσηλεύει πάνω από 300 ασθενείς χωρίς εργαστήριο, ακτινολογικό και καρδιολόγο, συχνά χωρίς ούτε ασθενοφόρο για να μπορέσει να μετακινήσει εσωτερικά τους ασθενείς του. Αν το υπουργείο και οι διοικήσεις ψάχνουν υπαίτιους καλό θα είναι να τους αναζητήσουν στο εσωτερικό τους.

Σε αυτή την κατάσταση δραματικής υποστελέχωσης (χαρακτηριστικής για όλο το ΕΣΥ) προστίθεται και η απαξίωση της ψυχικής Υγείας. Η δραματική ανεπάρκεια των πρωτοβάθμιων δομών ψυχικής υγείας αυξάνει τον φόρτο των ψυχιατρικών κλινικών, με τις διαθέσιμες κλίνες στην Αθήνα να βρίσκονται μόνιμα κοντά ή και ακριβώς στο 0 και τους ασθενείς να μεταφέρονται από εφημερεύων σε εφημερεύων ψάχνοντας να βρουν μια. Και ταυτόχρονα η εγκύκλιος Βαρτζόπουλου, προσποριέται ότι υπάρχει ψυχιατρικό ΕΚΑΒ (ενώ δεν υπάρχει) φορτώνοντας την ευθύνη της διακομιδής των ασθενών στα ψυχιατρικά νοσοκομεία και αφήνοντας τους εργαζόμενους έκθετους στους τραμπουκισμούς της αστυνομίας και αλλεπάλληλες αναίτιες διώξεις (όπως αυτή ενάντια σε όλους τους εφημερεύοντες ψυχιάτρους της Αττικής).

Αυτή είναι η κατάσταση που πρέπει να ανατρέψουμε όχι μόνο για να δώσουμε την περίθαλψη που αξίζει στους ασθενείς μας, αλλά για να μην θρηνήσουμε και άλλα θύματα ανάμεσα τους. Για αυτή την υπόθεση οι εργαζόμενοι στην ψυχική υγεία έχουμε δώσει πάμπολλες μάχες στο παρελθόν (με κορυφαία αυτή ενάντια στον νομό Βαρτζόπουλου). Και θα συνεχίσουμε κόντρα στην κυβέρνηση που βλέπει «το ΕΣΥ στα καλύτερα του» όσο εμείς μετράμε νεκρούς.

Νεκτάριος Χάινταρ, μέλος ΔΣ Ενιαίου Συλλόγου Εργαζομένων ΨΝΑ

ΠΑΣΥΜΗΤΕ

Επιτυχία της Πρωτοβουλίας

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές στον Πανελλήνιο Σύλλογο Μηχανικών και Τεχνικών ΕΡΤ (ΠΑΣΥΜΗΤΕ). Η Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, το νεοσύστατο σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο σωματείο σημείωσε επιτυχία κερδίζοντας μία έδρα στο ΔΣ του σωματείου, εκλέγοντας έναν αντιπρόσωπο για το ΕΚΑ και για την ΠΟΣΠΕΡΤ.

Ξεκινήσαμε την προσπάθεια μετά τα Χριστούγεννα για να οργανώσουμε το κομμάτι των συμβασιούχων και δώσαμε μια μάχη πολιτική. Διεδικήσαμε ότι η υποχρηματοδότηση, η συνθήκη με τα μπλοκάκια, η γαλέρα που μας έχουν φτάσει, με τα 24ωρα live, με εξαντλητικές βάρδιες, είναι ζητήματα που πρέπει να παλέψουμε συνολικά στην ΕΡΤ όλοι μαζί οι εργαζόμενοι.

Οπότε διεδικήσαμε να οργανωθούν οι συμβασιούχοι στο σωματείο του ΠΑΣΥΜΗΤΕ και οργανώσαμε την παρέμβαση μας γράφοντας κείμενα σχετικά με τα αιτήματα των συμβασιούχων, σχετικά με την κατάπτωση της σύμβασης που υπογράφουμε. Καλούσαμε σε όλες τις απεργιακές μάχες, κάναμε αντιπολεμική εκδήλωση και εκδήλωση με τον Πάνο Ρούτσι.

Όλα αυτά, ενέπνευσαν όχι μόνο τους συμβασιούχους, αλλά και τους μόνιμους και εργαζόμενους από άλλα σωματεία που ήρθαν στις εκδηλώσεις. Κάναμε παρεμβάσεις, ανοίγαμε την πολιτική συζήτηση και μιλούσαμε με τους συναδέλφους. Όλα αυτά εκτιμήθηκαν πολιτικά, ο κόσμος και οργανώθηκε στο σωματείο και στήριξε το ψηφοδέλτιο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, το οποίο έβαζε ξεκάθαρα τον εργατικό έλεγχο.

Μέχρι τελευταία στιγμή υπήρχε τρομερή τρομοκρατία από την πλευρά της διοίκησης σε πολύ κόσμο να μην ψηφίσει στον ΠΑΣΥΜΗΤΕ και να φύγει από το σωματείο και παρ' όλα αυτά δεν το κέρδισε. Η έδρα ανήκει σε όλο τον κόσμο που μας στήριξε και με τους αγώνες μας θα τη χρησιμοποιήσουμε για να διεδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν. Τις επόμενες μέρες θα προχωρήσουμε σε σύσκεψη, για να μεγαλώσουμε το δίκτυο της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή και να οργανώσουμε τις επόμενες μάχες.

Αλεξάνδρα Σιαφάκα,

συμβασιούχα εργαζόμενη στην ΕΡΤ, μέλος της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7.30μμ Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης **Αλληλεγγύη στην Κούβα** Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, 7.30μμ Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης **Τι φέρνει η Τεχνητή νοημοσύνη;** Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΠΑΤΗΣΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, σινέ Ατενέ 7.30μμ **1917: όλη η εξουσία στα σοβιέτ** Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, σινέ Ατενέ 7.30μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλήτρια: Λη Κόβενι

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7.30μμ γραφεία Γ’ ΕΛΜΕ Γκράβα **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7μμ καφενείο Ραγκαβή 53 **Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωση** Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, καφέ Βραζιλιάνα 7μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλητής: Βαγγέλης Τσόντζος • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, καφέ Βραζιλιάνα 7μμ **1936, χρονιά των επαναστάσεων** Ομιλήτρια: Μαρία Φωτεινού • ΤΕΤΑΡΤΗ 10/6, καφέ Βραζιλιάνα 7μμ **Τι φέρνει η Τεχνητή νοημοσύνη;** Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης • ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6, καφέ Βραζιλιάνα 7μμ **Ρόζα Λούξεμπουργκ – Μεταρρύθμιση ή επανάσταση** Ομιλήτρια: Δέσποινα Ζούλια

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, καφέ ΖΑΤΟΠΕΚ, Π. Τσαλδάρη και Σιβιτανίδου, 7μμ **Ο Τράμπ στα στενά. Από το Ορμούζ ως την Μινεσότα** Ομιλητής: Άρης Πουλόπουλος • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, καφέ Booking Hill, Ρήγα Φεραίου 36, 7μμ **Ούτε στην Καλλιθέα, ούτε πουθενά: η μάχη ενάντια στην τρανσφοβία** Ομιλήτρια/ής: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Κώστας Καραγιάννης • ΤΕΤΑΡΤΗ 10/6, καφέ ΖΑΤΟΠΕΚ, Π. Τσαλδάρη και Σιβιτανίδου, 7μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσος • ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6, καφέ ΖΑΤΟΠΕΚ, Π. Τσαλδάρη και Σιβιτανίδου, 7μμ **Ρόζα Λούξεμπουργκ, Μεταρρύθμιση ή επανάσταση** Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, καφέ Τρίκυκλο 7μμ **1936 χρονιά εξεγέρσεων και επαναστάσεων** Ομιλητής: Θωμάς Κατασρός • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, καφέ Τρίκυκλο 7μμ **Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό** Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος • ΤΕΤΑΡΤΗ 10/6, καφέ Τρίκυκλο 7μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος • ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6, καφέ Τρίκυκλο 7μμ **Μάρξ, Χέγκελ και διαλεκτική** Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτής

ΚΟΛΩΝΟΣ–ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5 καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ **Τέμπη Βιολάντα: το κέρδος σκοτώνει** Ομιλητής: Νίκος Σμπαρούνης • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ

Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή • ΤΕΤΑΡΤΗ 10/6, καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ **1936, χρονιά των επαναστάσεων** Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζούκος • ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6, καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ **Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό** Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5, 7μμ καφέ Μύρτιλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ) **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφήρα

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 28/5, 7.30μμ καφέ Φράου (Φειδίου) **Τόνι Κλιφ: απάντηση στον σταλινισμό** Ομιλητής: Βαγγέλης Μπουσές • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, 7.30μμ Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο **Κούβα: από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλήτρια: Βαρβάρα Παπαγιώτη • ΤΕΤΑΡΤΗ 10/6, 7.30μμ Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο **Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και απελευθέρωση** Ομιλητής: Ντίνιος Μπουντζίκας

ΘΗΣΕΙΟ

• ΠΕΜΠΤΗ 28/5, καφέ Περιβολάκι, 7μμ **Μαρξ, Ένγκελς, Κομμουνιστικό Μανιφέστο** Ομιλήτρια: Μπάμπης Στυλιάρας • ΠΕΜΠΤΗ 4/6, καφέ Περιβολάκι, 7μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5 καφέ Kop Leo, πλ. Αγ. Αναργύρων 7.30μμ **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5 Μέρες Ραδιοφώνου 6.30μμ **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλήτρια: Μαρία Καστελιώτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, «Γρηγόρης» Πετρουπόλεως 7.30μμ **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου **ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ** ΠΕΜΠΤΗ 28/5 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7.30μμ Sweet Home **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος • ΠΕΜΠΤΗ 4/6, 7.30μμ Sweet Home **Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό** Ομιλήτρια: Μαριάννα Σπυριδάκη **ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ** • ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7μμ Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ **Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Χτίζουμε Αριστερά της Ανατροπής** Πέτρος Μπίγκος • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, 7μμ, Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ **1936, η χρονιά των επαναστάσεων**

Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας

ΒΥΡΩΝΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7.30μμ Φίφτυ Γαστροκαφέ **Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωσης** Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, 7.30μμ Φίφτυ Γαστροκαφέ **Αλληλεγγύη στην Κούβα** Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/05, 8μμ Σύλλογος Ιμβρίων **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλήτρια: Ίρις Αρβανίτη • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, 8μμ Σύλλογος Ιμβρίων **Αλληλεγγύη στην Κούβα** Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ **Παγκόσμια οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο** Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 28/5, 8.30μμ, Sloth cafe **Παγκόσμια οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο** Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστακη • ΠΕΜΠΤΗ 4/6, 8.30μμ, Sloth cafe **Κρίση στέγης, η εργατική απάντηση** Ομιλήτρια: Φωτεινή Συμψηρή

ΜΑΡΟΥΣΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7.30 μμ, Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων **Ο Μάρξ και η οικονομική κρίση** Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, 7.30 μμ, Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων **Αλληλεγγύη στην Κούβα** Ομιλητής: Νάσος Θεοδωρίδης

Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7.00 μμ, Coffee Island, Κεντρική Πλατεία **Αλληλεγγύη στην Κούβα** Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5, 8μμ, Καφέ Host, Κεντρική πλατεία **Αλληλεγγύη στην Κούβα** Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5, 7.30 μμ, Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής **Αλληλεγγύη στην Κούβα** Ομιλητής: Θεοδωρής Λυκογιαννάκης

ΝΙΚΑΙΑ–ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ **Μαρξ, Ένγκελς, Κομμουνιστικό Μανιφέστο** Ομιλητής: Σπύρος Παπακώστας • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου • ΠΕΜΠΤΗ 11/6 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ **Πύλος, Χίος, Σύνορα ανοιχτά** Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ **1936, χρονιά των επαναστάσεων** Ομιλήτρια: Βαρβάρα Ανδριανού • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6 καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ **Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωσης** Ομιλήτρια: Δάφνη Νευγετίδου • ΤΕΤΑΡΤΗ 10/6

καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 28/5 δημαρχείο 6.30μμ **1917, όλη η εξουσία στα Σοβιέτ** Ομιλήτρια: Ανύσια Τζονιού • ΠΕΜΠΤΗ 6/6 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΠΕΜΠΤΗ 28/5 καφέ Πέτρος 8.30μμ **Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Κτίζουμε την αριστερά της ανατροπής** Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5 καφέ Ποέτα 8.30μμ **1936, χρονιά των επαναστάσεων** Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5 καφέ Teedy Boys 7.30μμ **1936, χρονιά των επαναστάσεων** Ομιλήτρια: Δημητρα Κομανού

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5 καφέ Γιάφκα 7μμ **1936, χρονιά των επαναστάσεων** Ομιλητής: Πέτρος Πομώνης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5 καφέ Μικρού 6, 7μμ **Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Κτίζουμε την αριστερά της ανατροπής** Ομιλήτρια: Τζένη Δερμιτζίδου

ΒΟΛΟΣ

• ΠΕΜΠΤΗ 28/5, Θόλος 7.30μμ **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας • ΠΕΜΠΤΗ 4/6, Θόλος 7.30μμ **Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα** Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5 καφέ Aberto, Ρ. Φεραίου 48, 6.30μμ **1936, χρονιά των επαναστάσεων** Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΠΑΝΝΕΝΑ

• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/5, καφέ Νέον, 7μμ **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα • ΠΕΜΠΤΗ 4/6, καφέ Νέον 6.30μμ **Πύλος, Χίος, Σύνορα ανοιχτά** Ομιλήτρια: Ευαγγελία Κώστα

ΞΑΝΘΗ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5, 7.30μμ καφέ Φίλοιστρον **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου • ΤΕΤΑΡΤΗ 3/6, 7.30μμ καφέ Φίλοιστρον **Αλληλεγγύη στη Κούβα** Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5, 5.30μμ, καφέ Μίνως, **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/5, 6μμ, Πλ. Μικρασιατών **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/5, 6μμ, καφέ Μαρίνα **Μαρξισμός: Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα σήμερα** Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 27/5

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 28/5

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29/5

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό Ν.Κόσμου 7μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ Καλλιθέας 5μμ

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πλατεία Ηρώ 7μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 30/5

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μεσ

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 11πμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλ.Δούρου 12μεσ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ

ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας, Λένορμαν 11πμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11πμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 12μεσ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 12μεσ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11πμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 11πμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ

ΚΥΨΕΛΗ

Πλ. Κυψέλης Γερμανός 11πμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ

ΚΑΜΑΡΑ

Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Αγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μεσ

ΞΑΝΘΗ Πλατεία 12μεσ

ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μεσ

εργαπκη αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

Ενωμένοι ενάντια στον “άξονα” Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ

Ο τουρισμός έχει πολύ μεγάλη συμβολή στο ΑΕΠ της κυπριακής δημοκρατίας. Είναι τουλάχιστον το 14% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Για να καταλάβετε, το 2025 επισκέφθηκαν στην Κύπρο 4,5 εκατομμύρια τουρίστες, 7 φορές ο πληθυσμός του νησιού.

Οι αφίξεις τον Απρίλιο μειώθηκαν σχεδόν 30%. Μιλούμε για μια μείωση της τάξης των 2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Στην φάση του πολέμου των Αμερικανών και των Ισραηλινών εναντίον του Ιράν, ένα drone έπεσε στην περιοχή των βάσεων. Και ήρθε ο Χριστοδουλίδης για να βάλει το αυτογκόλ. Βγήκε και είπε ότι η Κύπρος κινδυνεύει και κάλεσε το σύνολο της Ε.Ε να βοηθήσουν. Ο Μητσοτάκης έστειλε τέσσερα F16 και την φρεγάτα Κίμων. Η θάλασσα της Λεμεσού και της Λάρνακας γέμισε φρεγάτες, πολεμικά πλοία και αεροπλανοφόρα. Ο Χριστοδουλίδης όταν τον επισκέφθηκε ο Μακρόν και ο Μητσοτάκης μίλησε με φόντο τα F-16 λέγοντας ότι υπήρξε κίνδυνος αλλά εδώ μας στηρίζουν όλοι στρατιωτικά.

Δεν ξέρω μετά από αυτές τις δηλώσεις κατά πόσο οι τουρίστες θα έρθουν στην Κύπρο να κολυπήσουν με φόντο τα πολεμικά πλοία και τον κίνδυνο να πέσει κανά drone στο κεφάλι τους.

Ο Χριστοδουλίδης ήταν ο πρώτος από τους ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που στην κορύφωση της επίθεσης στο Ιράν επισκέφθηκε το Ισραήλ και αντάλλασσε φιλία και αγκαλιές με τον καταδικασμένο από το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σαν εγκληματία πολέμου Νετανιάχου.

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής τα βλέπουμε καθημερινά. Τα είδαμε με τους εθελοντές του Global Sumud Flotilla όπου πήγαινε τροφές και φάρμακα για την Γάζα το οποίο έφτασε έξω από τα χωρικά ύδατα της Κύπρου, έστειλε SOS το οποίο πήραν οι αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας αλλά το αγνόησαν. Κι όταν οι Ισραηλινοί έκαναν ρεσάλτο και άρπαξαν όλον αυτόν τον κόσμο τον φυλάκισαν και τον βασάνιζαν ο Χριστοδουλίδης έκανε ότι δεν ήξερε. Ευτυχώς μετά τις διεθνείς πιέσεις το Ισραήλ αναγκάστηκε να τους απελευθερώσει, αλλά σε αυτή τη βαρβαρότητα ο Χριστοδουλίδης κοίταζε το ταβάνι.

Όλη αυτή η βαρβαρότητα πυροδοτεί ένα τεράστιο κύμα αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη. Τα ΜΜΕ φέρνουν καθημερινά μέσα στα σπίτια μας τις εικόνες από το τι γίνεται στη Παλαιστίνη, τα σκοτωμένα μωρά, την καταστροφή. Κινητοποιείται πάρα πολύς κόσμος σε ολόκληρο το πλανήτη το ίδιο και στην Κύπρο. Χτες έγιναν στη Λευκωσία δύο μεγάλες διαδηλώσεις με τη μεγαλύτερη συμμετοχή των τελευταίων δύο χρόνων. Στη Λεμεσό η διαδήλωση είχε φόντο τα πολεμικά πλοία. Το ίδιο και στη Λάρνακα.

Πολλές εκδηλώσεις που γίνονταν

ανεξάρτητα από αυτό όπως είναι το ετήσιο μνημόσυνο των Καβάζογλου Μισαούλη, δύο ηρώων της ελληνοτουρκικής φιλίας και της επαναπροσέγγισης, πέρα από τα συνθήματα της ελληνοτουρκικής φιλίας είχαν και τα αντιπολεμικά ενάντια στη συμμετοχή της Κύπρου στον πόλεμο. Σε όλες τις εκδηλώσεις που έγιναν κυριαρχεί το σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» αλλά και ένα δικό μας σύνθημα που έχει αγκαλιάσει ο κόσμος: «Νίκο, Νίκο, you can't hide you support the genocide».

Όλες αυτές οι κινητοποιήσεις στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι δικαιοδικές. Συμμετέχουν ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι και σε πολλές συμμετέχουν και άνθρωποι από άλλες χώρες. Όταν λέμε κινητοποιήσεις δεν αναφέρομαι μόνο σε διαδηλώσεις αλλά σε όλες τις δραστηριότητες. Πολιτικές εκδηλώσεις, αθλητικές, παιδικές, κοινωνικές, εκδρομές, ακόμα και θεατρικές.

Στήνονται αντιπολεμικές θεατρικές παραστάσεις δικαιοδικές. Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι ηθοποιοί παίζουν τους ρόλους τους μιλώντας τη γλώσσα τους ο καθένας με τους αντίστοιχους υπότιτλους. Άμα θέλει το κίνημα βρίσκει τους τρόπους και προχωρά τα επίπεδα της συνεννόησης και της λειτουργίας του. Τέτοιες εκδηλώσεις γίνονται συνήθως από την Αριστερά και το συνδικάτο της.

Η φετινή Πρωτομαγιά ήταν επίσης δικαιοδική. Ήταν μια από τις μεγαλύτερες Πρωτομαγιές που ζήσαμε, όπου ξεκίνησαν δύο πορείες και συναντήθηκαν στη νεκρή ζώνη σε μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις η οποία είχε στις αιχμές της και την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Το κεντρικό σύνθημα ήταν Kibris'ta baris engellenemez που σημαίνει «Η ειρήνη στην Κύπρο δεν μπορεί να εμποδιστεί».

Την Κυριακή έχουμε βουλευτικές εκλογές στην Κύπρο. Οι δημοσκοπήσεις δίνουν πρώτα κόμματα το δεξιό ΔΗΣΥ και το αριστερό ΑΚΕΛ και τρίτο κόμμα τους νεοναζί του ΕΛΑΜ.

Προγραμματίζουμε με τη Συμμαχία Ενάντια στην Ξενοφοβία τον Ρατσισμό και τον Φασισμό μια νέα δικαιοδική εκδήλωση - πορεία τον Ιούνιο κι αυτήν την ώρα που μιλάμε συνεδριάζει το συντονιστικό για να την οργανώσει. Όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα των εκλογών εμείς θα συνεχίσουμε και θα εντείνουμε τον αγώνα μας ενάντια στον εθνικισμό και τον πόλεμο μέχρι την τελική νίκη.

Ντίνος Αγιομαμής,
Εργατική Δημοκρατία, Κύπρος

Τα γεγονότα του τελευταίου διαστήματος και ειδικά η επίθεση με drone στη βρετανική βάση στο Ακρωτήριο Κύπρου άνοιξε μια τεράστια συζήτηση γιατί ο πόλεμος μοιάζει ότι είναι πολύ πιο κοντά σε σχέση με το τι μπορεί να έλεγαν, αλλά αναδεικνύει και το ποιος είναι ο ρόλος της δικής μας κυρίαρχης τάξης.

Οι τρόποι με τους οποίους η δική μας κυβέρνηση και η δική μας κυρίαρχη τάξη είναι μπλεγμένη είναι πολυδιάστατη. Πρώτα απ' όλα με το τι σημαίνει το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο. Ο Μαρινάκης καλούσε σε μια διεθνή συμμαχία ανάμεσα στους μεγαλύτερους εφοπλιστές του κόσμου, καλούσε τις πετρελαιοπαραγωγικές χώρες του Κόλπου και τις ΗΠΑ ότι χρειάζεται να συνασπιστούν για να καταφέρουν τον έλεγχο των Στενών του Ορμούζ.

Το άλλο παράδειγμα που θέλω να φέρω είναι η εμπλοκή του Βαρδινογιάννη. Η Motor Oil τα τελευταία χρόνια είναι η τρίτη προμηθεύτρια καυσίμων των Αμερικανικών Βάσεων, όχι μόνο της Σούδας και της Αλεξανδρούπολης, αλλά σε ολόκληρο τον πλανήτη, από τον Ινδικό Ωκεανό μέχρι την Ανταρκτική. Την ίδια στιγμή παρόλο που διακηρυκτικά η Τουρκία λέει ότι έχει σταματήσει τις εμπορικές σχέσεις με το Ισραήλ, στην πραγματικότητα οι πετρελαιοδότες τόσο της Ελλάδας όσο και της Τουρκίας συνεχίζουν κανονικά τις μπίζνες τους σε συνεργασία μεταξύ τους. Ο Αλαφούζος για παράδειγμα με τα δικά του καράβια μεταφέρει πετρέλαιο από το λιμάνι του Τσεϊχάν στα νοτιοανατολικά παράλια της Τουρκίας προς τα λιμάνια του Ισραήλ.

Τα λέω αυτά διότι με την επίθεση που έγινε στην Κύπρο οι δικοί μας επικαλέστηκαν ότι πάνε να σώσουν τον Κυπριακό Ελληνισμό κι ότι “η Κύπρος δεν κείται μακράν”. Να προσθέσουμε ότι η μπελαρά Κίμων λίγες μέρες μετά έφυγε από τα παράλια της Κύπρου και πήγε στα ανοιχτά του Ισραήλ γιατί αυτό ήταν που ήθελαν να κάνουν πραγματικά. Έχει να κάνει με τον αντιδραστικό άξονα που χτίζουν χρόνια τώρα Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ. Είναι πραγματικά ένας άξονας βουτηγμένος στο αίμα και κινείται σε τρία επίπεδα: ενεργειακά, εξοπλιστικά, στρατιωτικά.

Επειδή έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι και έχουν γίνει οι επιθέσεις στο Λίβανο και ο πόλεμος στο Ιράν, πάντα χρειάζεται να θυμόμαστε ότι οι ισραηλινοί πιλότοι που βομβαρδίζουν το Λίβανο έχουν εκπαιδευτεί μαζί με τον στρατό της Ελλάδας. Από το 2015 το Ισραήλ συμμετέχει στην στρατιωτική άσκηση του ελληνικού στρατού Ηνίοχος.

Χρειάζεται να θυμηθούμε ότι αυτός ο άξονας σημαίνει ότι από την 7η Οκτώβρη 2023 μέχρι σήμερα οι εμπορικές σχέσεις της Ελλάδας με το Ισραήλ έχουν εκτιναχθεί και είναι αυτή τη στιγμή η τρίτη σε σειρά μέσα στις χώρες της Ε.Ε. Αυτή τη στιγμή η Ελλάδα ξαναεπικυρώνει τις αποφάσεις να χαρίσει τεθωρακισμένα στο Λίβανο στην προσπάθεια να καταστείλουν τη Χεζμπολάχ. Είναι όλες οι αντιδραστικές συμφωνίες που έκαναν το Δεκέμβρη ο Μητσοτάκης και ο Χριστοδουλίδης στο Τελ Αβίβ όπου επικύρωσαν τη συνέχεια αυτού του άξονα.

Λένε ότι στην Κύπρο υπάρχει ένα άλυτο πρόβλημα το οποίο θέλουν να το λύσουν μέσα από τα δικαστήρια της Χάγης και το Διεθνές Δίκαιο. Όλοι λένε ότι σέβονται το Διεθνές Δίκαιο αλλά δεν έχουν πρόβλημα να χαριεντίζονται με τον Νετανιάχου που είναι καταζητούμενος από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Τα κινήματα που αναπτύσσονται αυτή τη στιγμή και στην Τουρκία και στην Ελλάδα και στην Κύπρο είναι πολύτιμα διότι οι κυρίαρχες τάξεις κλιμακώνουν τη ρητορική του εθνικισμού και σπέρνουνε τα μίση. Έχουμε κάνει απεργίες απέναντι στον πόλεμο, τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη και τη συμμετοχή της δικής μας χώρας σε αυτά. Η 6η Φλεβάρη ήταν η μέρα της συντονισμένης απεργίας στα λιμάνια από τη Χώρα των Βάσκων μέχρι την Τουρκία. Μέσα στο απεργιακό κίνημα που ξεδιπλώνεται κεντρικό σύνθημα είναι το «Θέλουμε δουλειές όχι βόμβες». Είναι χιλιάδες οι εκδηλώσεις του κόσμου που προσπαθεί να τσακίσει κάθε σχέση με το κράτος του Ισραήλ και τη νομιμοποίηση που θέλουν να του δώσουν.

Μου έκανε μεγάλη εντύπωση η διαδήλωση που έγινε έξω από το Προεδρικό στην Κύπρο όπου πήρε το λόγο ένας διαδηλωτής και μεταξύ άλλων αυτό που είχε πει είναι ότι «εμείς δεν ευχαριστούμε την Ελλάδα, δεν ευχαριστούμε την Γαλλία και όποια άλλη χώρα στέλνει στην χώρα μας πλοία και αεροπλάνα. Εμείς θέλουμε να φύγουν, όπως θέλουμε να φύγουν και όλοι οι άλλοι υφιστάμενοι στρατοί». Αυτή τη στιγμή υπάρχουν φωνές οι οποίες λένε ότι η στρατιωτικοποίηση δεν θα σώσει κανέναν από εμάς κι ότι η λύση είναι να τσακίσουμε το милитарισμό σε όλη αυτή την περιοχή, να σταθούμε στο πλευρό του λαού της Παλαιστίνης για να ξεφορτωθούμε τους στρατοκράτες, τους καπιταλιστές, τους εθνικιστές και τους φασίστες. Να ξεφορτωθούμε όλα αυτά τα καθάρματα για να έχουμε μια διεθνιστική λύση σε όλη την περιοχή.

Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, ΓΣ ΟΕΝΓΕ

• Από τις εισηγήσεις στη συζήτηση “Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρος, Εργάτες ενάντια στον πόλεμο” που έγινε το Σάββατο 22/5 στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026

Διαβάστε επίσης

ΟΙ ΗΠΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΙΝΕΣΟΤΑ «Για μια πραγματική αριστερή εναλλακτική»

Η συζήτηση "Οι ΗΠΑ μετά τη Μινεσότα" στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2026. Φωτό: Μάνος Νικολάου

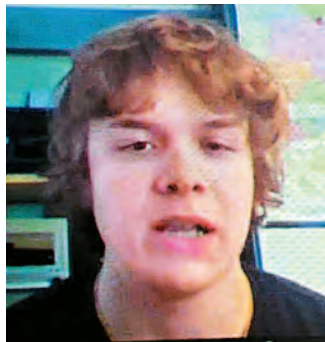
Ονομάζομαι Λεονάρντο Καβαλέττι, αποφοίτησα πρόσφατα από το Πανεπιστήμιο της Μινεσότα και έχω ζήσει στη Μινεσότα το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου. Μεγάλωσα σε μια οικογένεια μεταναστών, οπότε, ενώ το χρώμα του δέρματός μου μου προσφέρει άδικα περισσότερη προστασία και πρόνοια από ό,τι στους μετανάστες γείτονές μου, αδελφούς και αδελφές μου, ο αγώνας ενάντια στην ICE είναι εξαιρετικά προσωπικός για μένα.

Αν και υπάρχουν άνθρωποι πολύ πιο γενναίοι, πιο δυνατοί, πιο έμπειροι και πιο έξυπνοι από μένα, κάνω ό,τι είναι δυνατόν αυτή τη στιγμή για να αντισταθώ στην ομοσπονδιακή κατοχή της πολιτείας μου. Όσο οι άνθρωποι κάνουν κάτι, μαζί δημιουργούμε ένα ενωμένο κίνημα. Ελπίζω να συνεχίσω να μεγαλώνω, να μαθαίνω και να εμπνέομαι από άλλους στην κοινότητά μου.

Καθώς ο Τραμπ και η πολεμική μηχανή των ΗΠΑ συνεχίζουν να δολοφονούν αθώους πολίτες και να καταστρέφουν την παγκόσμια οικονομία, το Ισραήλ συνεχίζει να διαπράττει γενοκτονία εναντίον των Παλαιστινίων και ο Πούτιν εισβάλλει στην Ουκρανία, ο παγκόσμιος αγώνας ενάντια στις αντιδραστικές δυνάμεις συνεχίζει να μεγαλώνει. Η Μινεάπολις είναι το τέλει παράδειγμα του πώς η οργάνωση της κοινότητας είναι ο δρόμος προς την οικοδόμηση μιας πρωτοπορίας της εργατικής τάξης που αγωνίζεται για την απελευθέρωση όλων των καταπιεσμένων λαών. Δεν ήταν οι εκλεγμένοι αξιωματούχοι ή οι διευθύνοντες σύμβουλοί μας που σταμάτησαν τις απαγωγές, δημιούργησαν πολύπλοκα δίκτυα αμοιβαίας βοήθειας, παρακολούθησαν τις πτήσεις απέλασης και διαδήλωσαν σε θερμοκρασίες -30 βαθμών.

Ήταν οι εργαζόμενοι της Μινεσότα, που είχαν απηυδίσει και ριζοσπαστικοποιηθεί από τη βίαιη και φασιστική κατάληψη της πολιτείας μας από την ομοσπονδιακή Γκεστάπο. Η εξέγερση της Μινεσότα και άλλοι ξεσηκωμοί ενάντια στον αυταρχισμό σε παγκόσμιο επίπεδο δημιούργησαν ένα ισχυρό προηγούμενο για την απόρριψη του φασισμού και έθεσαν τα θεμέλια για το μέλλον του αντιρατσιστικού και αντικαπιταλιστικού κινήματος.

Αυτή η σπίθα της ταξικής συνείδησης πρέπει

να αναφλεγεί, και τα κινήματα της εργατικής τάξης πρέπει να συνεχίσουν να συνεργάζονται για να επιφέρουν παγκόσμια αλλαγή. Ενώ οι περιθωριοποιημένες κοινότητες και όσοι δεν είχαν την τύχη να γεννηθούν μέσα στον αυτοκρατορικό μηχανισμό συνεχίζουν να βιώνουν τεράστιο πόνο και βάσανα, η εργατική τάξη έχει νίκες στις οποίες μπορεί να στηριχθεί και να συνεχίσει να αξιοποιεί για να κερδίσει περισ-

σότερα δικαιώματα για την παγκόσμια προλεταριακή τάξη.

Οποιοσδήποτε χωρίς εγκεφαλικά σκουλήκια μπορεί να δει ότι το πολιτικό στυλ του Τραμπ, ο οποίος δεν είναι παρά η λογική εξέλιξη της ρεπουμπλικανικής πολιτικής σκέψης, δεν λειτουργεί. Έτσι, έχουμε δει μια απόρριψη αυτού του πολιτικού στυλ σε παγκόσμιο επίπεδο, από τη νίκη του Αλμπανίζι στην Αυστραλία, την ανατροπή του Όρμπαν και την απόρριψη του Κιερ Στάρμερ, μεταξύ άλλων. Ωστόσο, κανένα από αυτά τα παραδείγματα δεν αποτελεί πραγματική νίκη για την εργατική τάξη: είναι απλώς απορρίψεις του φασισμού. Για να διασφαλίσουμε ότι δεν θα επιστρέψουμε στον νεοφιλελεύθερο πολιτικό στυλ, ο οποίος δεν μπορεί ποτέ να αντιμετωπίσει σωστά τις ανισότητες που δημιουργεί ο καπιταλισμός, πρέπει να σχηματίσουμε ισχυρά συνδικάτα, σοσιαλιστικά κόμματα και να προσφέρουμε στους λαούς μια πραγματική αριστερή εναλλακτική που θα αγωνιστεί για αυτούς.

Τέλος, ως κάποιος που έχει την τύχη να ταξιδεύει σε άλλες χώρες και να ακούει τα προβλήματα ανθρώπων εκτός των ΗΠΑ, οι φρικαλεότητες του παγκόσμιου καπιταλισμού δεν θα μπορούσαν να είναι πιο εμφανείς. Αν και υπάρχουν διαφοροποιήσεις στον αγώνα και ορισμένοι πληθυσμοί υποφέρουν απίστευτα περισσότερο από άλλους, ο σαφής συνδετικός παράγοντας είναι το οικονομικό σύστημα στο οποίο ζούμε. Άνθρωποι από κάθε ήπειρο υποφέρουν από παρόμοιες αδικίες. Η ασθένεια του καπιταλισμού είναι παγκόσμια και, ως εκ τούτου, η σοσιαλιστική θεραπεία πρέπει επίσης να είναι παγκόσμια και όχι απομονωμένη.

Λεονάρντο Καβαλέττι,
ακτιβιστής Μινεσότα

«Όλη η εξουσία στο Λαό»

Είναι τιμή μου που βρίσκομαι σήμερα εδώ μαζί σας, σε αυτόν τον παγκόσμιο αγώνα ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό. Σας ευχαριστώ όλους που με καλέσατε. Θέλω να στείλω ένα χαιρετισμό σε όλους εσάς που έχετε μπει στη μάχη. Είναι μια δια βίου σταυροφορία ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό, ενάντια στον ταξικό διαχωρισμό. Είναι ένας μακρύς και επίπονος αγώνας που συνεχίζεται εδώ και πάρα πολύ καιρό και ξέρω ότι μόλις εμπλακείτε σε αυτόν, δεν υπάρχει διαφυγή. Έτσι, από την Αθήνα μέχρι τη Μινεσότα, ο αγώνας συνεχίζεται.

Σε όλο τον κόσμο, αυτό που βλέπουμε είναι μια άνοδος του αυταρχισμού. Βλέπουμε την ανάπτυξη φασιστικών κινήματων που βασίζονται στον φόβο μας. Βασίζονται στην επιτήρηση, τη διάσπαση και την προπαγάνδα για να διατηρήσουν την εξουσία. Έτσι, αυτό που συμβαίνει στις ΗΠΑ αυτή τη στιγμή είναι απλώς μια δοκιμαστική εφαρμογή του σιωνισμού και του φασισμού για τις δυτικές δυνάμεις, αν τους το επιτρέψουμε.

Είναι μια επιστροφή στην αποικιοκρατία και τον ιμπεριαλισμό. Προσπαθούν να ελέγξουν την ύπαρξή μας και να μας υποτάξουν στην εξουσία τους. Το είδαμε αυτό σε πλήρη εξέλιξη στις 23 Ιανουαρίου με την επιδρομή της ICE στη Μινεσότα και παρόλο που φαίνεται ότι η επιδρομή έχει τελειώσει, είμαι εδώ για να σας πω ότι δεν έχει τελειώσει. Μόλις χθες, η ICE στόχευσε ένα από τα μέλη μας και προσπάθησε να τον απαγάγει ενώ ήταν στη δουλειά.

Ωστόσο, ως συλλογικότητα, ως εργατικό κίνημα, καταφέραμε να τον προστατεύσουμε. Καταφέραμε να του εξασφαλίσουμε νομική συνδρομή και να τον επιστρέψουμε ασφαλώς στο σπίτι του χωρίς να τον συλλάβει η ICE, και το πετύχαμε αυτό χάρη στη δύναμη, τη συλλογική οργάνωσή μας και τα συνδικάτα με τα οποία συνεργαστήκαμε.

Μιλάμε για ξεκάθαρο ρατσισμό. Ο ρατσισμός είναι η καταστροφή της πολιτιστικής ταυτότητας. Στερεί τα δικαιώματα από τους ανθρώπους με πιο σκούρο δέρμα και τους διδάσκει να εκτιμούν τη φυλετική ιεραρχία περισσότερο από τη δική τους κληρονομιά. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο πρέπει να παραμείνουμε όσο το δυνατόν πιο δυνατοί, συνδικαλισμένοι και ενωμένοι.

Ο Φρεντ Χάμπτον ένας οργανωτής των Μαύρων Πανθήρων τη δεκαετία του '60 είχε χαρακτηριστεί ως ο πιο επικίνδυνος άνθρωπος στις ΗΠΑ επειδή κατάφερε να αναδείξει την ανάγκη για ενότητα των διαφορετικών ομάδων που υπέφεραν. Όταν οι άνθρωποι που υποφέρουν μαζί, παλεύουν μαζί τελικά κερδίζουν μαζί και ο Χάμπτον απέδειξε ότι αυτό μπορεί να συμβεί.

Αυτό πρέπει να κάνουμε. Έδειξε γιατί είναι τόσο σημαντικός ο οργανωμένος αγώνας όταν αγωνιζόμαστε με συντονισμό, αλληλεγγύη, μαζικότητα, στόχο και δεν καταστρέφουμε τις δικές μας κοινότητες, όπως πραγματικά ήθελαν να κάνουμε. Ήθελαν να αντιδράσουμε με την ίδια βία που ασκούσαν, αλλά ξέραμε ότι αυτό ήταν απλώς ένας τρόπος για να αντιστρέψουν την κατάσταση και να μετατρέψουν τη χώρα σε ένα

κράτος υπό στρατιωτικό νόμο, όπου τα όπλα τους θα ήταν ισχυρότερα από τα δικά μας.

Θέλω να το ξεκαθαρίσω: δεν αγωνιζόμαστε για την ειρήνη. Μπορείς να είσαι καταπιεσμένος και να ζεις ειρηνικά. Αγωνιζόμαστε για την απελευθέρωση. Αγωνιζόμαστε για την ελευθερία μας. Όπως είπε ο Μάλκολμ Χ, με κάθε απαραίτητο μέσο, θα αγωνιστούμε για την ελευθερία μας.

Έτσι, από το Σουδάν μέχρι τη Λ. Δ. του Κονγκό, την Παλαιστίνη και κάθε γη που υποφέρει κάτω από τη φασιστική καταπίεση, θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για την ελευθερία μας, για την αξιοπρέπεια και για τη δημοκρατία για όλους τους εργαζόμενους. Η Μινεσότα έδειξε στον κόσμο ότι μπορούμε να το πετύχουμε αυτό. Αντισταθήκαμε στον Ντόναλντ Τραμπ και στο φασιστικό καθεστώς του. Σταθήκαμε δυνατοί. Παραμείναμε σε εγρήγορση. Καταλαβαίνουμε ότι η δημοκρατία δεν είναι κάτι που χαρίζεται στον λαό. Είναι κάτι που πρέπει να υπερασπιστούμε. Πρέπει να αγωνιστούμε γι' αυτό. Και ξέρουμε ότι αυτή η μάχη δεν θα είναι σύντομη, αλλά, ξέρετε, ο φασισμός δεν τα παρατάει έτσι απλά.

Δεν θα σταματήσει απλά επειδή του το είπαμε. Πρέπει να συνεχίσουμε να ασκούμε πίεση. Έτσι, από την Αθήνα μέχρι τη Μινεσότα, θα παλέψουμε μαζί.

Θα εργαστούμε όσο πιο σκληρά μπορούμε για να απορρίψουμε τον αυταρχισμό. Θα οργανωθούμε και θα κινητοποιηθούμε. Θα σταθούμε ενωμένοι πέρα από κάθε σύνορο, κάθε φυλή, κάθε θρησκεία, κάθε γλώσσα. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε αυτό μέχρι η ελευθερία να ανήκει στον λαό, και όχι μόνο σε μια μικρή ελίτ εξουσιαστών.

Θα κλείσω με αυτό: Όταν οι εργαζόμενοι ενώνουν τις δυνάμεις τους, ο φόβος χάνει τη δύναμή του. Όταν οι κοινότητες ενώνουν τις δυνάμεις τους, ο φασισμός αρχίζει να καταρρέει. Και όταν οι άνθρωποι κινούνται ενωμένοι, η ιστορία αλλάζει. Γι' αυτό θα το φωνάξω: Όλη η εξουσία στον λαό.

Ντέιβιντ Στίγκερς,

πρόεδρος του τοπικού τμήματος
της Ένωσης Μεταφορών στη Μινεάπολη
της Μινεσότα

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Πόρισμα-καταπέλτης για τη δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν

Πόρισμα-καταπέλτης του Συνηγόρου του Πολίτη για τις ευθύνες της αστυνομίας για τη δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ.

Με το “Πόρισμα για τον θάνατο πολίτη Πακιστάν σε αστυνομικό τμήμα της Αθήνας, την 21η Σεπτεμβρίου 2024” ο Συνήγορος του Πολίτη ολοκλήρωσε την έρευνά του για τις πράξεις και τις παραλείψεις των αστυνομικών που τον κρατούσαν και τον περιέφεραν σε αστυνομικά τμήματα επί οκτώ μέρες, βασανίζοντάς τον ανέλεγκτα και παραδίδοντάς τον νεκρό για ταφή με ένα σώμα γεμάτο τραύματα.

Η συγκάλυψη και αυτού του εγκλήματος μεθοδεύτηκε προκλητικά από την ίδια την κυβέρνηση, αφού τα αστυνομικά τμήματα της πρωτεύουσας της χώρας...δεν έχουν κάμερες σε λειτουργία! Διαπιστώνει ο Συνήγορος του Πολίτη ότι ο βασανισμός του έγινε σε διάφορα χρονικά στάδια, όταν ήταν κρατούμενος σε διαφορετικά αστυνομικά τμήματα.

Είναι καταπέλτης στη διαπίστωση των κινήτρων με την υπογράμμιση ότι: “Ο Συνήγορος καταγράφει στο πόρισμα και διαπιστώσεις πολλαπλών πλημμελει-

ών, κατά τη διάρκεια της οκταήμερης κράτησης του θύματος στα αστυνομικά τμήματα της Αθήνας, οι οποίες διευρύνουν τον κύκλο αναζήτησης επιμέρους πειθαρχικών ευθυνών και επιφυλάσσουν στη διερεύνηση του ρατσιστικού κινήτρου διακριτή θέση στην υπόθεση”. Είναι αδιανόητη και προκλητική η επιχείρηση συγκάλυψης που κατέληξε όχι μόνο να μην εντοπίσει πειθαρχικά παραπτώματα για αστυνομικούς και διοικητές τμημάτων αλλά και να οδηγηθεί η υπόθεση στο αρχείο!

Ήδη, η **Μαρία Σφέτσου**, δικηγόρος της οικογένειας του Μοχάμεντ Καμράν έχει προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Δηλώνει: “Είναι αδιανόητο αυτό το έγκλημα στα χέρια των αρχών να μεί-

νει ατιμώρητο. Η έρευνα του Συνηγόρου του Πολίτη προσθέτει νέα στοιχεία στην υπόθεση και γι αυτό ζητάμε την άμεση ανάσχυση της υπόθεσης από το αρχείο”.

Την ευθύνη για τη συγκάλυψη έχει η ίδια η κυβέρνηση και ο υπουργός Προ.Πο, Μ.Χρυσόχοϊδης. Με τις ρατσιστικές πολιτικές νομιμοποιούν τα εγκλήματα της Αστυνομίας και του Λιμενικού σε βάρος των μετα-

ναστών από τα Αστυνομικά τμήματα μέχρι την Πύλο. Την ίδια ώρα, στοχοποιούν τον Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος η “ΕΝΟΤΗΤΑ” και προχωρούν σε ανάκληση του ασύλου για να τον φιμώσουν επειδή καταγγέλλει τα ρατσιστικά εγκλήματα.

Καλούμε σε Ανοιχτή Σύσκεψη δράσης για τα 3 χρόνια από το έγκλημα της Πύλου, την Πέμπτη 28/3 στις 6.30μμ, στο ΡΟΜΑΝΤΣΟ, Αναξαγόρα 3-5 για την οργάνωση κινητοποιήσεων.

ΚΕΕΡΦΑ
ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
“Η ΕΝΟΤΗΤΑ”

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Για λόγους «εθνικής ασφάλειας» το κουκούλωμα των υποκλοπών!

Στη συνεδρίαση της Βουλής την περασμένη Παρασκευή για την σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τις υποκλοπές αναδείχθηκε η απόλυτη μπόχα μιας κυβέρνησης-ζόμπι.

Το αίτημα εξεταστικής στήριξε η αντιπολίτευση μετά από πρωτοβουλία του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ **Ανδρουλάκη** που ακολούθησε το θάψιμο της υπόθεσης στο «αρχείο» από τον Άρειο Πάγο παρά τα νέα στοιχεία που προέκυψαν από την καταδίκη **Χάμου, Μπίτζιου, Λαβράνου και Ντίνιαν** στα δικαστήρια και τα όσα αποκάλυψε ο τελευταίος σε συνέντευξή του.

Η Νέα Δημοκρατία -με προστάρη τον **Μ. Βορίδη**, παραιτηθέντα πρώην υπουργό για την εμπλοκή του στο σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ και παρακολουθούμενο στην υπόθεση των υποκλοπών- προχώρησε σε ένα ακόμη κοινοβουλευτικό πραξικόπημα προκειμένου να αποφύγει την εξεταστική για τις υποκλοπές. Έθεσε ζήτημα απόλυτης πλειοψηφίας 151 βουλευτών προκειμένου να εγκριθεί η προτεινόμενη εξεταστική αντί για 120 βουλευτών, όπως είχε συμβεί με την προηγούμενη εξεταστική για τις υποκλοπές το 2022.

Προκειμένου να δικαιολογήσει το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα με το οποίο ήθελε να αποφύγει την εξεταστική για τις «νόμιμες» και παράνομες επισυνδέσεις που παρακολουθούνταν με κέντρο το Μαξίμου από πολιτικούς αντιπάλους μέχρι υπουργούς της κυβέρνησης και τον αρχηγό ΓΕΣ, ο Βορίδης επικαλέστηκε «θέματα εθνικής ασφάλειας, άμυνας και εξωτερικής πολιτικής» και το «Σύνταγμα»! Όπως ανέφερε:

«Σύμφωνα με τα οριζόμενα, τόσο στο Σύνταγμα, όσο και στον κανονισμό της Βουλής, η σύσταση εξεταστικής επιτρο-

πής όταν αφορά ζήτημα που είναι θέμα εθνικής άμυνας, ή εξωτερικής πολιτικής, για να συσταθεί αυτή η εξεταστική επιτροπή, δεν αρκεί η μειοψηφία, αλλά απαιτείται πλειοψηφία...Η προστασία της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας -ΕΥΠ- έχει σχέση με την εθνική άμυνα, ή όχι; Η προστασία των εθνικών στρατηγικών συμφερόντων της χώρας, και δη των στρατιωτικών, έχει σχέση με την εθνική άμυνα; Το Σύνταγμα θέτει την εξαίρεση της εθνικής άμυνας...».

Τη Νέα Δημοκρατία και το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα κατήγγειλαν το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Αριστερά, το ΚΚΕ, οι βουλευτές των οποίων αποχώρησαν από τη συνεδρίαση. Σε σύνολο 161 παρόντων βουλευτών, 155 βουλευτές της ΝΔ καταψήφισαν (έξι βουλευτές -πέντε από την Πλεύση Ελευθερίας και ο ανεξάρτητος βουλευτής Νίκος Παπαδόπουλος τάχθηκαν υπέρ της πρότασης του ΠΑΣΟΚ) και η πρόταση εξεταστικής απορρίφθηκε.

Σωστές οι καταγγελίες και οι καταδίκες της κυβέρνησης Μητσοτάκη από την αντιπολίτευση αλλά για προεκλογική κατανάλωση. Ο Ανδρουλάκης και οι ηγεσίες των κομμάτων της Αριστεράς, μπορεί να ένωσαν τις φωνές τους στη Βουλή αλλά δεν έχουν καλέσει -ούτε την Παρασκευή ούτε όλα αυτά τα χρόνια που το σκάνδαλο πάει κι έρχεται- ένα συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Πάνω σε αυτό το έδαφος βρίσκεται και κάνει η κυβέρνηση-ζόμπι. Μόνος δρόμος να τη ρίξουμε από τα κάτω με απεργίες και διαδηλώσεις.

Γ.Π.

ΒΟΛΙΒΙΑ

Πολιορκία του Προέδρου Πας

Μια τεράστια σύγκρουση εξελίσσεται στη Βολιβία και μετατρέπεται σε σύμβολο της συνολικότερης μάχης για το ποιος θα καθορίσει αν η Λατινική Αμερική θα υποταχτεί σε ένα νεοφιλελευθερισμό πιο άγριο και από της δεκαετίας του '90 ή θα συνεχίσει να λειτουργεί σαν ασταμάτητο καζάνι αγώνων.

Τα κινήματα καταγγέλλουν ότι η αστυνομική επιχείρηση που εξαπέλυσε η κυβέρνηση το περασμένο Σάββατο άφησε πίσω της ένα νεκρό. Ο 24χρονος δολοφονήθηκε από σφαίρα στο κεφάλι. Ο σκοπός της κυβέρνησης ήταν να ξεμπλοκαρει την πρόσβαση στις μεγάλες πόλεις της χώρας. Οι διαδηλωτές χρησιμοποιούν μια μέθοδο πάλης που είναι συνδεδεμένη με όλους τους μεγάλους αγώνες της χώρας: την κατάληψη οδικών κομβών και σιδηροδρομικών γραμμών. Σπάνε τη χώρα σε πολλά κομμάτια και παγώνουν ολόκληρη την οικονομία.

Ο γύρος των αγώνων που βρίσκεται σε εξέλιξη ξεκίνησε με αφορμή ένα νομοσχέδιο για την ιδιοκτησία της γης που έφερε η κυβέρνηση. Αλλά εξελίχθηκε γρήγορα σε μάχη για να πέσει ο δεξιός πρόεδρος **Ροδρίγο Πας**. Στο κέντρο βρίσκονται οι εργάτες στα ορυχεία, οι φτωχοί αγρότες και συνολικά οι κοινότητες των αυτόχthonων της χώρας. Στη μάχη όμως μπήκαν και οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι στις μεταφορές μετατρέποντας τις κινητοποιήσεις σε γενική απεργία.

Στα τέλη Απρίλη οι αγροτικές οργανώσεις είχαν οργανώσει 20ήμερη πορεία κατά του "νόμου 1720". Ο νόμος εξυπηρετεί τα συμφέροντα των βιομηχάνων και των πολυεθνικών των τροφίμων. Με πρόσχημα τον "εξσυγχρονισμό" αφαιρεί τα συλλογικά δικαιώματα που έχουν εξασφαλίσει οι κοινότητες των αυτόχthonων πάνω στη γη. Ο ηγέτης του συνδικάτου των αγροτών δήλωσε: «Η ζωή μας είναι συλλογική, όχι ατομική. Η γη πρέπει να γίνεται σεβαστή. Δεν πωλείται».

Εγκέφαλος του νόμου είναι ο πρόεδρος της Γερουσίας **Μπράνκο Μαρίνκοβιτς**. Πρόκειται για τον κατεξοχήν πολιτικό υπηρέτη των αγροβιομηχάνων. Το 2009 ήταν επικεφαλής της αυτονομιστικής "εξέγερσης" των πλουσίων που προσπά-

θησαν να αποκόψουν τα ανατολικά της χώρας για να γλυτώσουν από την πίεση των ογκούμενων κινήματων των ιθαγενών. Πιο πρόσφατα, έγινε υπουργός στην πραξικοπηματική κυβέρνηση της **Τζανίν Άνιες**. Δεν θα μπορούσε να είχε λείψει από αυτό το πανηγύρι της ακροδεξιάς. Εξαπέλυσαν δολοφονική βία στα χωριά προσπαθώντας να διαλύσουν όλες τις πολιτικές οργανώσεις της Αριστεράς και να εξευτελίσουν τους ιθαγενείς. Η Άνιες κατέληξε στη φυλακή (από όπου ωστόσο την έβγαλαν οι δικαστές τον περασμένο Νοέμβρη) αλλά οι υπόλοιποι εγκληματίες σαν τον Μαρίνκοβιτς συνεχίζουν να το παίζουν "φιλελεύθεροι εκσυγχρονιστές".

Τα αιτήματα του κινήματος ωστόσο δεν έμειναν στη σύγκρουση με τον νόμο 1720. Πλέον πρόκειται για συνολική σύγκρουση με τη λιτότητα και την κυβέρνηση. Ζητάνε αυξήσεις στους μισθούς, μείωση στις τιμές των βασικών αγαθών και των καυσίμων για τους φτωχούς.

Δεκάδες εθνικές οδοί παραμένουν μπλοκαρισμένες παρά την οργανωμένη επίθεση με αστυνομικά οχήματα το Σάββατο. Τη Δευτέρα 25 Μάη οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις ξαναέφτασαν στην πρωτεύουσα. Ακόμη και η καθολική Εκκλησία απαιτεί από την κυβέρνηση να ξεκαθαρίσει τι ακριβώς προκάλεσε η κατασταλτική επιχείρηση και να δώσει εξηγήσεις για τον νεκρό.

Ο Πας ήρθε στην εξουσία πριν από ένα εξάμηνο μέσα στο πολιτικό κενό που έχει αφήσει πίσω της, από τη μια η ήττα του ακροδεξιού πραξικοπήματος και από την άλλη η διαλυτική εσωτερική σύγκρουση στο μπλοκ του MAS, του αριστερού κόμματος με το οποίο κυβέρνησε ο **Έβο Μοράλες**. Η κυβέρνηση του Πας είναι μειοψηφίας. Τη Δευτέρα προσπάθησε να ανακοινώσει κάποια 'φιλολαϊκά μέτρα', όπως μείωση των μισθών της κυβέρνησης και βοήθειες για τους μικροεπαγγελματίες. Όμως ταυτόχρονα κινούν τα νήματα στο κοινοβούλιο για να μπορέσουν να κηρύξουν τη χώρα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να κλιμακώσουν την καταστολή. Όλα δείχνουν ότι η σύγκρουση δεν θα υποχωρήσει γρήγορα.

Νίκος Λούντος

20/5, Αντικυβερνητική διαδήλωση στη Λα Παζ. Φωτό: Claudia Morales/Reuters

40.000 απεργοί της Samsung διαδηλώνουν στην Πιονγκκιάκ. Φωτό: Σωματείο Samsung

N. KOREA

Απεργία στη Samsung

Σε όλα τα διεθνή κλαμπ των αφεντικών απλώθηκε για μέρες ο πανικός από την είδηση ότι οι εργάτες και οι εργάτριες της Samsung στη Νότια Κορέα ετοίμαζαν μια απεργία 18 ημερών. Στις 5 του Μάη, η είδηση στις μεγάλες οικονομικές εφημερίδες ήταν ότι η χρηματιστηριακή αξία της Samsung έφτασε το απίστευτο ποσό του ενός τρισεκατομμυρίου δολαρίων. Την επόμενη μέρα, 6 Μάη, οι τίτλοι είχαν αλλάξει διάθεση: "Οι εργάτες της Samsung απαιτούν μεγαλύτερο μερίδιο από τα καλπάζοντα κέρδη της τεχνητής νοημοσύνης".

Η έναρξη της απεργίας είχε οριστεί για τις 20 Μάη και 90 χιλιάδες εργάτες και εργάτριες βρίσκονταν σε θέση μάχης. Από τον Απρίλη είχαν ξεκινήσει συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις με τεράστια συμμετοχή. Οι επιθέσεις που δέχονταν ήταν ασφυκτικές. Όχι μόνο η διοίκηση της Samsung, αλλά τα αφεντικά των άλλων ανταγωνιστικών εταιρειών και η ίδια η κυβέρνηση της Νότιας Κορέας κατηγορούσε το συνδικάτο ότι βάζει σε κίνδυνο την εθνική οικονομία. Οι ημιαγωγοί, τα μικροσκοπικά τσιπάκια είναι η υλική βάση του μπουμ της Τεχνητής Νοημοσύνης. Για τα αφεντικά το να είσαι κομβικό μέρος αυτού του μπουμ είναι "εθνικός στόχος". Η Samsung έχει πάρει τη δεύτερη θέση ανάμεσα στις εταιρείες που ελέγχουν αυτόν τον τομέα αιχμής. Μαζί με την επόμενη νοτιοκορεάτικη εταιρεία, HK Synix παράγουν το 37% των ημιαγωγών που είναι μικρότεροι από 10 νανόμετρα στον κόσμο. Στις μνήμες τύπου Flash ελέγχουν το 60% της παγκόσμιας παραγωγής. Έτσι οι επιθέσεις προς το συνδικάτο της Samsung ξεπέρασαν τα σύνορα της Κορέας. Το Εμπορικό Επιμελητήριο των ΗΠΑ ανακοίνωσε πως η απεργία διαταράσσει την παγκόσμια αλυσίδα των ημιαγωγών και απειλεί την οικονομία όλου του πλανήτη.

Οι εργάτες εκδηλώνουν εδώ και καιρό το θυμό τους για το γεγονός ότι τα αφεντικά πανηγυρίζουν κάθε τόσο τα άλματα που κάνουν οι μετοχές τους, αλλά οι ίδιοι δεν καρπώνονται σχεδόν τίποτα. Πέρσι η εταιρεία ανακοίνωσε λειτουργικά κέρδη 30 δισεκατομμύρια δολάρια. Το συνδικάτο απαιτεί το 15% των κερδών να μετατραπεί σε μπόνους για τους εργαζόμενους και μάλιστα η αλλαγή να γίνει μόνιμο κομμάτι της σύμβασης.

Αυτό που τρώαζε τα αφεντικά δεν ήταν μόνο τα αιτήματα και η απειλή της απεργίας, αλλά κυρίως το γεγονός ότι τους τελευταίους μήνες οργανώθηκε και υλοποιήθηκε μια μαζική εκστρατεία οργάνωσης στο συνδικάτο. Το Σεπτέμβρη ήταν γραμμένα 6000 μέλη και λίγο πριν την απεργία ξεπέρασε τα 70 χιλιάδες. Συνολικά ο όμιλος της Samsung έχει 120 χιλιάδες εργαζόμενους από τους οποίους περίπου 70 χιλιάδες δουλεύουν για τους ημιαγωγούς.

Ο **Τσσί Σουνγκχό** από το συνδικάτο απαντώντας στις συκοφαντίες της κυβέρνησης ότι η απεργία απειλεί το έθνος, δήλωνε: "Τα λειτουργικά κέρδη της εταιρείας υπολογίζονται σε ένα τρισεκατομμύριο γουόν την ημέρα. Αν σταματήσουμε να δουλεύουμε για 18 μέρες, θα δημιουργήσουμε μια τρύπα 18 τρισεκατομμυρίων γουόν (12 δις δολάρια). Θα δείξουμε στη διοίκηση ότι οι αριθμοί τους οποίους τόσο πολύ εμπιστεύονται, παράγονται από τα δικά μας χέρια".

Η συγκέντρωση που οργάνωσε το συνδικάτο στις 23 Απρίλη είχε συμμετοχή 40 χιλιάδων. Όπως αναφέρει η αδελφή μας εφημερίδα "Εργατική Αλληλεγγύη" στη Σεούλ, οι εργάτες και οι εργάτριες στο συλλαλητήριο έκαναν τελετουργική υποδοχή στον κάθε έναν από τους συναδέλφους τους που κατέβηκαν στο δρόμο, φωνάζοντας το σύνθημα: "Ήρθες κι εσύ!".

Ο ενθουσιασμός για τη δυνατότητα να πετύχει η απεργία και για το δίκιο του αιτήματος είχε απλωθεί στους νέους εργαζόμενους της εταιρείας και αυτό οδήγησε στη μαζική αύξηση των μελών του συνδικάτου. Αυτή η αλλαγή ήταν που αύξησε κατακόρυφα το άγχος στη διοίκηση. Μόνο και μόνο η διαδήλωση υπολογίζεται ότι μείωσε 58% την ημερήσια παραγωγή ημιαγωγών.

Λίγες ώρες πριν από την έναρξη της απεργίας, τα αφεντικά προχώρησαν σε μια προσφορά που οδήγησε σε προσωρινή συμφωνία με το συνδικάτο. Οι όροι της συμφωνίας μπήκαν σε ψηφοφορία στα μέλη του συνδικάτου η οποία συνεχιζόταν καθώς η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Η προσωρινή συμφωνία περιλαμβάνει την αναγνώριση για μπόνους από τα όλο και μεγαλύτερα κέρδη της εταιρείας, αν και επιχειρεί να τα μοιράσει με τρόπο που διχάζει περισσότερο τους εργαζόμενους στους ημιαγωγούς και αυτούς που δουλεύουν σε διαφορετικούς τομείς. Οι εφημερίδες της άρχουσας τάξης δηλώνουν τη διαφωνία τους και την ανησυχία τους για τη συμφωνία. Αφενός γιατί λένε πως οι εργαζόμενοι στη Samsung είναι "προνομιούχοι" και δεν πρέπει να πάρουν μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας που ανήκει στο "έθνος". Από την άλλη λένε πως ανοίγει πολύ κακό προηγούμενο για όλα τα άλλα μεγαθήρια του κορεάτικου καπιταλισμού, όπου οι εργάτες θα διεκδικήσουν μερίδιο από τα κέρδη.